

รายงานฉบับสมบูรณ์

ศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของ
จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

วรวิณฑ์ สุวัฒน์ ณ เขมรัฐ
นิตยา เลาหบรรจง
วรรณา พัทธ์ศาสตร์
ปริญ เลาหบรรจง
ไพโรจน์ สุวรรณ
กนกวลี เอ่งฉ้วน

สำนักประสานงานการพัฒนาและจัดการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่อย่างยั่งยืน
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

29 ตุลาคม 2547

รายงานฉบับสมบูรณ์

ศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของ
จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

วรวิทย์ สุวัฒน์ ณ เขมรัฐ	สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกระบี่
นิตยา เลาหบรรจง	สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกระบี่
วรรณา พัทธศาสตร์	สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกระบี่
ปริญ เลาหบรรจง	ศูนย์ฝึกพลศึกษาและกีฬาจังหวัดกระบี่
ไพโรจน์ สุวรรณ	โรงเรียนบ้านหนองหลุมพอ
กนกวลี เอ่งฉ้วน	โรงแรมทิฟารีรีสอร์ท

สนับสนุนโดย

สำนักประสานงานการพัฒนาและจัดการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่อย่างยั่งยืน

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

29 ตุลาคม 2547

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเรื่อง ศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ฉบับนี้ จัดทำขึ้นตามแผนงานชุดโครงการการพัฒนาและการจัดการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่อย่างยั่งยืน โดยมีเป้าประสงค์ที่สำคัญคือ การศึกษาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยวดังกล่าวเข้าสู่มาตรฐานสากลภายใต้หลักการของการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ขอขอบคุณสำนักประสานงานการพัฒนา และจัดการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่อย่างยั่งยืน วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่เปิดโอกาสให้สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกระบี่ ได้รับใช้ชุมชนด้านการท่องเที่ยวและกีฬา ในฐานะที่เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาท้องถิ่น ในสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ขอขอบคุณสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยที่ให้ทุนสนับสนุน ขอขอบคุณ อาจารย์สำคัญ เพชรทอง รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ ที่ให้การสนับสนุนการวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณอาจารย์กฤษณา บัวคลี่ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนแอนนาสอนภาษากระบี่ และ Mr.Yan Kristensen ที่กรุณาตรวจทานและแปลแบบสอบถามฉบับภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ และขอขอบคุณนักวิจัยทุกท่านที่ได้ทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจ และเวลาอันมีค่าในการศึกษาค้นคว้าด้วยความวิริยะอุตสาหะ ทำให้การวิจัยครั้งนี้ประสบความสำเร็จและสัมฤทธิ์ผลตามที่ตั้งใจไว้ทุกประการ

คณะผู้จัดทำ

29 ตุลาคม 2547

ชื่อเรื่องงานวิจัย	ศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่
คณะผู้จัดทำ	ดร.วรวิทย์ สุวัฒน์ ณ เขมรัฐ นางนิตยา เลหาบรรจง นางวรรณ พิทักษ์ศานต์ นายปริญ เลหาบรรจง นายไพโรจน์ สุวรรณ นางกนกวลี เอ่งฉ้วน
แหล่งทุน	สำนักประสานงานการพัฒนาและการจัดการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ อย่างยั่งยืน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาใน จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ซึ่งประกอบไปด้วยการดำเนินการ 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยการจัดสัมมนา แบบเวทีชาวบ้านที่จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่
2. ประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวโดยการกำหนดค่าน้ำหนัก
3. ทวนสอบความถูกต้องของข้อมูลโดยการสำรวจพื้นที่และการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ
4. ประเมินความต้องการด้านกีฬา และความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพของปัจจัยที่เป็น แรงจูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังนักท่องเที่ยวในจังหวัด ภูเก็ต พังงา และกระบี่ จำนวน 1,900 ฉบับ ได้แบบสอบถามคืนมา 1,623 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 85.42 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ ค่าที และการทดสอบค่าเอฟ
5. ประเมินความต้องการในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเจ้าบ้าน โดยใช้ แบบสอบถามส่งไปยังเจ้าบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ จำนวน 225 ฉบับ ได้แบบสอบถาม คืนมา 173 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 76.98 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การทดสอบค่าเอฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักท่องเที่ยวต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำในจังหวัดภูเก็ตที่ เกาะเฮ เกาะราชาใหญ่ และเกาะไม้ท่อน กีฬาออล์ฟที่ บลูแคนยอนคันทรีคลับ ภูเก็ตคันทรีคลับ ลอชปาล์มกอล์ฟคลับ และลา구나ภูเก็ตกอล์ฟคลับ และกีฬาออลเลย์บอลชายหาดที่ หาดป่าตอง หาดกะรน และหาดกะตะ ต้องการเข้าร่วมกีฬาดำน้ำในจังหวัดพังงาที่ เกาะแปด (เกาะสิมิลัน) เกาะสี่ (เกาะเมียง) และ เกาะเจ็ด (หินหัวกะโหลก) กีฬาออล์ฟที่สนามกอล์ฟฐานทัพเรือทับละมุ และทำยมืองปีชแอนด์มารีนา และกีฬาพายเรือแคนูที่เกาะพนัก เกาะห้อง และน้ำตกโดนปรีวัฒน์ ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำในจังหวัดกระบี่ที่เกาะพีพี เกาะรอก และจุดดำน้ำคิงครุสเซอร์ กีฬาปีนผาที่อ่าวไร่เลย์ เกาะพีพี และอ่าวนาง และกีฬาพายเรือแคนูที่อ่าวท่าเลน และบ้านบ่อท่อ (ถ้ำผีหัวโต-ถ้ำลอด)

2. นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่าแหล่งกีฬาดำน้ำส่วนใหญ่มีศักยภาพของปัจจัยที่จูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาในระดับสูงทั้ง 3 จังหวัด ยกเว้นเกาะเจ็ด (หินหัวกะโหลก) ของจังหวัดพังงามีศักยภาพของปัจจัยที่จูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาในระดับต่ำ และจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่า ทั้ง 3 แหล่งมีศักยภาพของปัจจัยที่จูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .023 โดยที่เกาะแปด (อ่าวเกือก) มีศักยภาพของปัจจัยที่จูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาสูงกว่าเกาะเจ็ด (หินหัวกะโหลก) กับ เกาะสี่ (เกาะเมียง) แหล่งกีฬาออล์ฟทั้งหมดมีศักยภาพของปัจจัยที่จูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาในระดับสูงทั้ง 2 จังหวัด คือจังหวัดภูเก็ตกับพังงา แหล่งกีฬาออลเลย์บอลชายหาดของจังหวัดภูเก็ตมีศักยภาพของปัจจัยที่จูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาในระดับสูงเช่นกัน แหล่งกีฬาพายเรือแคนูส่วนใหญ่ มีศักยภาพของปัจจัยที่จูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาในระดับสูง อย่างไรก็ตามเมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่า แหล่งกีฬาพายเรือแคนูของจังหวัดพังงา มีศักยภาพของปัจจัยที่จูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .037 โดยที่เกาะพนักกับเกาะห้อง มีศักยภาพของปัจจัยที่จูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาสูงกว่าน้ำตกโดนปรีวัฒน์ สำหรับกีฬาปีนผาของจังหวัดกระบี่มีศักยภาพของปัจจัยที่จูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาในระดับสูงทั้ง 3 แหล่ง

3. นักท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการด้านกีฬาในระดับสูงทุกด้าน

4. เจ้าบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ต้องการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในระดับสูงทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องการพัฒนาเกี่ยวกับความปลอดภัยในระดับสูงมาก

Research Topic	Potentiality of Sports Tourism Resources in Phuket, Phangnga and Krabi
Research Team	Dr.Worawin Suwan Na Kem Marat Mrs.Nitaya Laohabanjong Mrs.Wanna Pitaksan Mr.Parin Laohabanjong Mr.Pairot Suwan Mrs.Kanokwalee Angchuan
Funding Agency	Area-Based Tourism Research Center for Sustainable Tourism Development The Thailand Research Fund

Abstract

The purpose of this research is to study the potentiality of sports tourism resources in Phuket, Phangnga and Krabi. There are 5 steps for determining the potentiality of sports tourism resources :

- 1) Determining elementary part of sports tourism resources using the three public seminars at Phuket, Phangnga and Krabi respectively.
- 2) Assessing sports tourism resources potentiality utilizing the weighting score method.
- 3) Re-evaluation sports tourism resources potentiality using the field survey and informal interview.
- 4) Determining tourists sports participating motivation determining utilizing the constructed questionnaires. The questionnaires were sent to 1,900 tourists in Phuket, Phangnga and Krabi. One thousand six hundred and twenty three questionnaires (85.42 percents) were returned. The obtained data were analyzed in term of percentage distribution, mean and standard deviation. Independent t - test

and One – Way Analysis of Variance (ANOVA) were applied to determine the significant differences of the motivation mean scores.

5) Determining hosts' sports resources development needs determining utilizing the constructed questionnaires. The questionnaires were sent to 225 hosts who stayed in the sports resources area of Phuket, Phangnga and Krabi. One hundred and seventy three questionnaires (76.89 percents) were returned. The received data were analyzed in term of percentage distribution, mean and standard deviation. One – Way Analysis of Varince (ANOVA) were applied to determine the significant differences of the need mean scores.

There are 4 findings of this study :

1) Phuket is a three sports tourism resources city consising of diving resources at Hea, Rachayai and Maiton islands; golf resources at Blue Canyon Country Club, Loch Oalm Golf Club Phuket, Phuket Country Club and Laguna Phuket Golf Club; beach volleyball at Patong, Karon and Kata beaches. Phangnga is also a three sports tourism resources city such as diving resources at Eighth (Kuak Bay), Seventh (Skull Rock) and Fourth (Miang) islands; golf at Tablamu Nevy Golf Course and Thai Muang Beach Golf & Marina; and canoeing at Panak and Hong island. Krabi is also a three sports tourism resources such as diving at Phi Phi, Rok Islands and King Cruiser; Rock Climbing at Railay beach, Phi Phi island and Aonang beach and canoeing at Thalen bay and Botho subdistrict (Phee Hua Too and Lod cave).

2) Most of diving sources had a high motivation level within all of the three provinces. Except, the fourth (Miang) island of Phangnga had a low motivation level. And, an analysis of variance of the diving motivation scores showed that there was significant difference in motivation level among the three diving resources of Phangnga at .023 level, and Eighth (Kuak Bay) island had higher mean scores than the Seventh (Skull Rock) and Fourth (Miang) islands. All golf resources had a high motivation level within all of two provinces. The beach volleyball resources of Phuket also had a high motivation level. All canoeing resources of Phangnga and Krabi had a high motivation level.

However, an analysis of variance of canoeing motivation scores had shown significant difference among the three canoeing resources of Phangnga at .037 level and Panak and Hong islands had a higher mean scores than the Tonpariwat waterfall. The rock climbing resources of Krabi had a high motivation level.

3) The tourists prefer to participate in sports activities in Phuket, Phangnga and Krabi at the high level with all of the 5 aspects.

4) The hosts who stayed in the sports resources areas of Phuket, Phangnga and Krabi would like to develop their places for promoting the sports tourism projects at the high level. More specifically, the tourists safety aspect was considered at the very high level.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
สารบัญตาราง	ณ
บทที่	
1. บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	
1.3 คำถามหลักของการวิจัย	2
1.4 สมมุติฐานของการวิจัย	3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	3
1.7 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	4
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	5
2.1.1 บทบาทของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการพัฒนาที่ยั่งยืน	5
2.1.2 ศักยภาพทางด้านภูมิศาสตร์เชิงการท่องเที่ยวของภาคใต้	7
2.1.3 รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่	8
2.1.4 แหล่งกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่	18
2.2 รายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20
3. วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 กลุ่มตัวอย่างและประชากร	25
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	25
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	29
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	30

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	88
5.1 สรุปผลการวิจัย	89
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	94
5.3 ข้อเสนอแนะ	102
5.3.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา	102
5.3.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว	103
5.3.3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเจ้าบ้าน	103
5.3.4 ข้อเสนอแนะการกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	104
5.3.5 ความก้าวหน้าการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ตามข้อเสนอแนะ	113
5.3.6 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	113
บรรณานุกรม	114
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก บทความเรื่อง โรงเรียนปิ่นผไทก้าวใหม่ของวงการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	120
ภาคผนวก ข ผลการดำเนินงานตามแผนการทำวิจัยเรื่อง ศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่	128

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจังหวัด	25
3.2 พื้นที่ในการเก็บข้อมูลในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่	29
4.1 ค่าร้อยละของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต จำแนกตาม เพศ อายุ และเชื้อชาติ	32
4.2 ค่าร้อยละความต้องการด้านกีฬาของนักท่องเที่ยว ที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ตจำแนกตามชนิด และแหล่งเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา	33
4.3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจนักท่องเที่ยว ให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำ ที่จังหวัดภูเก็ต จำแนกตามแหล่งเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา	35
4.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำที่จังหวัดภูเก็ต	36
4.5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจนักท่องเที่ยว ให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาออลฟ์ ที่จังหวัดภูเก็ต จำแนกตามแหล่งเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา	37
4.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาออลฟ์ที่จังหวัดภูเก็ต	38
4.7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจนักท่องเที่ยว ให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาออลเลย์บอลชายหาด ที่จังหวัดภูเก็ต จำแนกตามแหล่งเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา	39
4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาออลเลย์บอลชายหาด ที่จังหวัดภูเก็ต	40
4.9 ค่าร้อยละของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดพังงา จำแนกตาม เพศ อายุ และเชื้อชาติ	41
4.10 ค่าร้อยละ ความต้องการด้านกีฬาของนักท่องเที่ยว ที่เข้ามาในจังหวัดพังงาจำแนกตามชนิด และแหล่งเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา	42

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจนักท่องเที่ยว ให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำ ที่จังหวัดพังงา จำแนกตามแหล่งเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา	44
4.12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำที่จังหวัดพังงา	45
4.13 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของ เซฟเฟ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำที่จังหวัดพังงา	46
4.14 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยว ให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬากอล์ฟ ที่จังหวัดพังงา จำแนกตามแหล่งเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา	47
4.15 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยว ให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาพายเรือแคนู ที่จังหวัดพังงา จำแนกตามแหล่งเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา	48
4.16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาพายเรือแคนูที่จังหวัดพังงา	49
4.17 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของ เซฟเฟ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาพายเรือแคนูที่จังหวัดพังงา	50
4.18 ค่าร้อยละของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดกระบี่ จำแนกตาม เพศ อายุ และเชื้อชาติ	51
4.19 ค่าร้อยละ ความต้องการด้านกีฬาของนักท่องเที่ยว ที่เข้ามาในจังหวัดกระบี่จำแนกตามชนิด และแหล่งเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา	52
4.20 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยว ให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำ ที่จังหวัดกระบี่ จำแนกตามแหล่งเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา	54

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.21	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพของ ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำที่จังหวัดกระบี่	55
4.22	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับศักยภาพ ของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจนักท่องเที่ยว ให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาปีนผา ที่จังหวัดกระบี่ จำแนกตามแหล่งเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา	56
4.23	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพของ ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาปีนผาที่จังหวัดกระบี่	57
4.24	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับศักยภาพ ของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจนักท่องเที่ยว ให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาพายเรือแคนู ที่จังหวัด กระบี่ จำแนกตามแหล่งเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา	58
4.25	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการด้านกีฬาของนักท่องเที่ยวที่เข้า มาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการเข้าร่วม กิจกรรมกีฬา	59
4.26	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความต้องการด้านกีฬา เกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ของการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัด ภูเก็ต พังงา และกระบี่	60
4.27	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการด้านกีฬาของนักท่องเที่ยวที่เข้า มาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ เกี่ยวกับรูปแบบของการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา	61
4.28	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความต้องการด้านกีฬา เกี่ยวกับ รูปแบบของการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่	62
4.29	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการด้านกีฬาของนักท่องเที่ยวที่เข้า มาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ เกี่ยวกับบุคลากรทางการกีฬา	63
4.30	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความต้องการด้านกีฬา เกี่ยวกับ บุคลากรทางการกีฬา ของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่	64

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.31 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการด้านกีฬาของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ เกี่ยวกับสวัสดิการในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา	65
4.32 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความต้องการด้านกีฬา เกี่ยวกับสวัสดิการในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่	66
4.33 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการด้านกีฬาของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ เกี่ยวกับระบบข้อมูลข่าวสาร	67
4.34 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความต้องการด้านกีฬา เกี่ยวกับระบบข้อมูลข่าวสาร ของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่	68
4.35 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการด้านกีฬาทั้ง 5 ด้าน ของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่	69
4.36 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความต้องการด้านกีฬาทั้ง 5 ด้านของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่	70
4.37 ค่าร้อยละของเจ้าบ้านในจังหวัดภูเก็ต จำแนกตาม เพศ อายุ และภูมิฐานะในแหล่งการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	71
4.38 ค่าร้อยละของเจ้าบ้านในจังหวัดพังงา จำแนกตาม เพศ อายุ และภูมิฐานะในแหล่งการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	72
4.39 ค่าร้อยละของเจ้าบ้านในจังหวัดกระบี่ จำแนกตาม เพศ อายุ และภูมิฐานะในแหล่งการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	73
4.40 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเจ้าบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ด้านสถาปัตยกรรมและสิ่งก่อสร้าง	74
4.41 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเจ้าบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ด้านสถาปัตยกรรมและสิ่งก่อสร้าง	75
4.42 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเจ้าบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ด้านการคมนาคม	76

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.43	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ด้านการคมนาคม	77
4.44	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	78
4.45	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	79
4.46	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ด้านความปลอดภัย	80
4.47	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ด้านความปลอดภัย	81
4.48	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	82
4.49	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	83
4.50	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม	84
4.51	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม	85
4.52	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ทั้ง 6 ด้าน	86
4.53	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ทั้ง 6 ด้าน	87

บทที่ 1

บทนำ

ในการทำวิจัยเกี่ยวกับศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดหัวข้อเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาดังนี้

- 1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
- 1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 1.3 คำถามหลักของการวิจัย
- 1.4 สมมุติฐานการวิจัย
- 1.5 ขอบเขตของการวิจัย
- 1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย
- 1.7 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีส่วนในการสนับสนุนฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนสร้างภูมิคุ้มกันและวางรากฐานระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะยาว (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2546 : 60) นอกจากนี้จะสร้างรายได้ให้กับประเทศต่อปีกว่า 2000,000 ล้านบาท และคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 5 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมภายในประเทศแล้ว อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวยังกระตุ้นให้เกิดการผลิต และนำทรัพยากรของประเทศที่มีอยู่มาใช้ให้เป็นประโยชน์มากขึ้น ที่สำคัญคือก่อให้เกิดการจ้างงานและกระจายรายได้และเกิดธุรกิจต่อเนื่องอีกเป็นจำนวนมาก ความสำคัญของการท่องเที่ยวเริ่มปรากฏชัดในช่วงที่ประเทศไทยประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้เนื่องจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นธุรกิจที่หนึ่งที่ทำรายได้ให้กับประเทศ ดังนั้นจึงสามารถใช้วิกฤตมาเป็นโอกาส โดยใช้การได้เปรียบในเรื่องค่าเงินมาเป็นจุดดึงดูดที่สำคัญ ประกอบกับการดำเนินการส่งเสริมการท่องเที่ยวในปีท่องเที่ยวไทย “อเมซิ่งไทยแลนด์ 1998-1999” ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย รวมทั้งปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ เช่นความไม่สงบในบ้านเมืองของประเทศคู่แข่ง การเพิ่มเที่ยวบินและขยายเส้นทางการบิน ตลอดจนความโดดเด่นทางด้านตัวสินค้าทางการท่องเที่ยวของไทย ล้วนแต่เป็นปัจจัยที่ทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยยังคงเติบโตสวนทางกับภาคธุรกิจอื่น ๆ โดยจำนวนของนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เข้ามาในประเทศไทยยังคงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ สามารถสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศในรูปเงินตราต่างประเทศหลายร้อยล้านบาทต่อปี (จริยา เปรมศิลป์, 2543 : 1)

กิจกรรมกีฬาถือเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกให้เข้ามาใช้จ่ายเงินในเมืองท่องเที่ยว ตัวอย่างที่เห็นชัดเจนก็คือกีฬาโอลิมปิก ซึ่งทำรายได้ให้กับประเทศเจ้าภาพอย่างมากมายมหาศาล แต่ทั้งนี้จะต้องได้รับการวางแผนและประชาสัมพันธ์อย่างดี สิ่งหนึ่งที่จะต้องจัดเตรียมไว้ก็คือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ จะต้องอยู่ในสภาพที่พร้อมให้บริการ และเพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงปัญหาที่จะเกิดขึ้นจะต้องประสานความร่วมมืออย่างแน่นแฟ้นระหว่างหน่วยงานของรัฐกับองค์กรทางด้านธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรม (Karlis, 2003) นอกจากนี้มีทเชลล์ มอนท์โกเมอรี และ ชิล (Mitchell, Montgomery & Sheil, 2004) ได้กล่าวถึงกลยุทธ์ของการท่องเที่ยวว่า ระบบการสื่อสารที่มีคุณภาพคือเป็นการสื่อสารที่เปิดกว้าง อิสระ และรวดเร็ว เป็นปัจจัยหนึ่งที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวให้เข้ามาใช้บริการในประเทศ และถือว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นตัวทำลายล้างให้กับกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับ ฮินตัน (Hinton, 1996) ที่กล่าวว่ากุญแจที่สำคัญดอกหนึ่งที่จะไขไปสู่ความสำเร็จของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวคือการสื่อสารที่เปิดกว้าง สามารถถ่ายทอดความโดดเด่นของทรัพยากรการท่องเที่ยวของประเทศทุกด้าน ซึ่งหมายรวมถึงทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาไปสู่สายตาชาวโลกอย่างทั่วถึง

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ซึ่งเป็นแรงจูงใจนักท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่
2. เพื่อเปรียบเทียบศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ซึ่งเป็นแรงจูงใจนักท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่
3. เพื่อศึกษาความต้องการด้านกีฬาของนักท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่
4. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการด้านกีฬาของนักท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่
5. เพื่อศึกษาความต้องการของเจ้าบ้านในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่
6. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการของเจ้าบ้านในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

1.3 คำถามหลักของการวิจัย

1. ศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีหรือไม่ อย่างไร
2. นักท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการกีฬาหรือไม่ อย่างไร
3. เจ้าบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวหรือไม่ อย่างไร

1.4 สมมุติฐานการวิจัย

1. ศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ซึ่งเป็นแรงจูงใจนักท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ไม่แตกต่างกัน
2. ความต้องการด้านกีฬาของนักท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ไม่แตกต่างกัน
3. ความต้องการของเจ้าบ้านในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ไม่แตกต่างกัน

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1. ศึกษาเฉพาะศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเท่านั้น
2. ศึกษาเฉพาะกีฬา ดำน้ำ ปีนหน้าผา พายเรือคายัคและแคนู ตกปลา เรือใบ จักรยาน กอล์ฟ เทนนิส และวอลเลย์บอลชายหาดเท่านั้น
3. ศึกษาเฉพาะทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ เท่านั้น

1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ศักยภาพ หมายถึง ความสามารถ ความสมบูรณ์ และความพร้อม ของบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่เอื้ออำนวยให้การดำเนินงานอย่างใดอย่างหนึ่งสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีอย่างมีคุณภาพ

ทรัพยากรการท่องเที่ยว หมายถึง ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งที่เกิดขึ้นเองและด้วยฝีมือมนุษย์ ซึ่งได้รับการส่งเสริมและนำมาใช้ประโยชน์ในกิจการท่องเที่ยว

กีฬาเพื่อการท่องเที่ยว หมายถึง กีฬาซึ่งเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวอันได้แก่ กีฬาดำน้ำ กีฬาพายเรือแคนูและคายัค กีฬาปีนผา กีฬากอล์ฟ กีฬา เรือใบ กีฬาตกปลา กีฬาวอลเลย์บอลชายหาด กีฬาจักรยาน

ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง แหล่งธรรมชาติอันได้แก่ ภูเขา ทะเล หาดทราย อ่าว เกาะ และอื่น ๆ ที่ถูกนำมาใช้ประโยชน์เพื่อการ เล่น ฝึกซ้อม ประลองฝีมือ และแข่งขันกีฬา สำหรับบริการแก่นักท่องเที่ยว

ศักยภาพทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง ความสมบูรณ์และความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา ซึ่งประกอบไปด้วยปัจจัยจูงใจนักท่องเที่ยวอย่างหลากหลาย อันได้แก่ มีธรรมชาติที่งดงาม มีสิ่งแวดล้อมที่ดี มีบุคลากรผู้เกี่ยวข้องที่มีคุณภาพ มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบวงจร และมีกระบวนการจัดและบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ

1.7 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดกระบี่ พังงา และภูเก็ต
2. ได้ทราบความต้องการด้านท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

4. ได้ทราบความต้องการในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้านใน
จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเกี่ยวกับศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยประกอบไปด้วย

- 1.1 บทบาทของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- 1.2 ศักยภาพทางด้านภูมิศาสตร์เชิงการท่องเที่ยวของภาคใต้
- 1.3 รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดกระบี่ พังงา และ ภูเก็ต
- 1.4 แหล่งกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

2. รายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1 บทบาทของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ปัจจุบันอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีส่วนในการสนับสนุนฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนสร้างภูมิคุ้มกันและวางรากฐานระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะยาว (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2546 : 60) นอกจากนี้จะสร้างรายได้ให้กับประเทศต่อปีกว่า 2,000,000 ล้านบาท และคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 5 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมภายในประเทศแล้ว อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวยังกระตุ้นให้เกิดการผลิต และนำทรัพยากรของประเทศที่มีอยู่มาใช้ให้เป็นประโยชน์มากขึ้น ที่สำคัญคือก่อให้เกิดการจ้างงานและกระจายรายได้และเกิดธุรกิจต่อเนื่องอีกเป็นจำนวนมาก ความสำคัญของการท่องเที่ยวเริ่มปรากฏชัดในช่วงที่ประเทศไทยประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้เนื่องจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นธุรกิจที่หนึ่งที่ทำรายได้ให้กับประเทศ ดังนั้นจึงสามารถใช้วิกฤตมาเป็นโอกาส โดยใช้การได้เปรียบในเรื่องค่าเงินมาเป็นจุดดึงดูดที่สำคัญ ประกอบกับการดำเนินการส่งเสริมการท่องเที่ยวในปีท่องเที่ยวไทย “อเมซิ่งไทยแลนด์ 1998-1999” ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย รวมทั้งปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ เช่นความไม่สงบในบ้านเมืองของประเทศคู่แข่ง การเพิ่มเที่ยวบินและขยายเส้นทางการบิน ตลอดจนความโดดเด่นทางด้านตัวสินค้าทางการท่องเที่ยวของไทย ล้วนแต่เป็นปัจจัยที่ทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยยังคงเติบโตสวนทางกับภาคธุรกิจอื่น ๆ โดยจำนวนของนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เข้ามาในประเทศไทยยัง

คงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ สามารถสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศในรูปเงินตราต่างประเทศหลายร้อยล้านบาทต่อปี (จริยา เปรมศิลป์, 2543 : 1)

กิจกรรมกีฬาก็ถือเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกให้เข้ามาใช้จ่ายเงินในเมืองท่องเที่ยว ตัวอย่างที่เห็นชัดเจนก็คือกีฬาโอลิมปิก ซึ่งทำรายได้ให้กับประเทศเจ้าภาพอย่างมากมายมหาศาล แต่ทั้งนี้จะต้องได้รับการวางแผนและประชาสัมพันธ์อย่างดี สิ่งหนึ่งที่จะต้องจัดเตรียมไว้ก็คือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ จะต้องอยู่ในสภาพที่พร้อมให้บริการ และเพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงปัญหาที่จะเกิดขึ้นจะต้องประสานความร่วมมืออย่างแน่นแฟ้นระหว่างหน่วยงานของรัฐกับองค์กรทางด้านธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรม (Karlis, 2003) นอกจากนี้มีทเชลล์ มอนท์โกเมอรี และ ชิล (Mitchell, Montgomery & Sheil, 2004) ได้กล่าวถึงกลยุทธ์ของการท่องเที่ยวว่า ระบบการสื่อสารที่มีคุณภาพคือเป็นการสื่อสารที่เปิดกว้าง อิสระ และรวดเร็ว เป็นปัจจัยหนึ่งที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เข้ามาใช้บริการในประเทศ และถือว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นตัวทำลายตลาดให้กับกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับ ฮินตัน (Hinton, 1996) ที่กล่าวว่ากุญแจที่สำคัญดอกหนึ่งที่จะไขไปสู่ความสำเร็จของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวคือการสื่อสารที่เปิดกว้าง สามารถถ่ายทอดความโดดเด่นของทรัพยากรการท่องเที่ยวของประเทศทุกด้าน ซึ่งหมายรวมถึงทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาไปสู่สายตาชาวโลกอย่างทั่วถึง

อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะมีบทบาทในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยในภาพรวม แต่สิ่งหนึ่งที่คนไทยทุกคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ประกอบการท่องเที่ยวจะต้องตระหนักก็คือให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอย่างยั่งยืน กล่าวคือเน้นการพัฒนาที่ก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้า ชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น โดยไม่ทำให้ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย หรือจะถูกทำลายบ้างแต่ต้องน้อยที่สุด ทั้งนี้เพราะว่าการพัฒนาใด ๆ ก็ตามรวมทั้งการพัฒนาการท่องเที่ยวย่อมมีส่วนทำให้เกิดผลกระทบตามมาบ้างน้อยบ้างแตกต่างกันไปตามลักษณะและประเภทของการท่องเที่ยว นั้น ๆ การพัฒนาที่จะไม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใด ๆ เลยนั้นคงเป็นไปได้ ถ้าจะไม่ให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่มีผลกระทบเลย ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ก็คือไม่มีการพัฒนา ดังนั้นแนวคิดในการพัฒนาอย่างยั่งยืนจึงถูกนำมาใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวรวมทั้งการท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้วยโดยมีเป้าหมายสำคัญคือ ทำอย่างไรจึงจะทำให้เกิดประโยชน์มากที่สุดจากการพัฒนาการท่องเที่ยว แต่ขณะเดียวกันผลกระทบต้องมีน้อยที่สุด ซึ่งมีหลักการที่สำคัญ 4 ประการคือ การใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน การสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การสร้างความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยว และให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วม โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวคิดเกี่ยวกับการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนานั้น มีพื้นฐานมาจากธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์ คือการให้เกียรติและการยอมรับซึ่งกันและกัน อีกประการหนึ่งคือประชาชนในพื้นที่มี

ความรู้สึกเป็นเจ้าของ รู้และเข้าใจสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่เป็นอย่างดี ดังนั้นการให้คนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาตั้งแต่ต้นคือ ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติและติดตามประเมินผล ย่อมเท่ากับเป็นการหลีกเลี่ยงข้อโต้แย้ง ตรงกันข้ามกลับเป็นความเต็มใจในการทำงาน ทำให้กิจกรรมการพัฒนามีโอกาสประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ทุกประการ นอกเหนือจากแนวคิดด้านนิเวศวิทยาดังกล่าวแล้ว สิ่งที่ควรนำมาพิจารณาในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนอีกประการหนึ่งคือ แนวคิดพื้นฐานของการท่องเที่ยวที่ว่าผู้ประกอบการจะต้องให้ความสนใจและคำนึงถึงเสมอว่า การที่จะให้นักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการอย่างต่อเนื่องและเกิดความพึงพอใจในบริการที่จัดให้นั้นประกอบด้วยศักยภาพของปัจจัย 3 ประการคือ สิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เข้าไปชมความสะดวกในการเข้าถึง และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ตามความจำเป็น และที่สำคัญที่สุดของกลยุทธ์ในการพัฒนาอย่างยั่งยืนก็คือ มาตรฐานคุณภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยว ซึ่งจะต้องได้รับการปรับปรุงและรักษามาตรฐานคุณภาพให้ดีที่สุดและนานที่สุดเพื่อเป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เข้ามาใช้บริการอย่างต่อเนื่อง ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เช่นเดียวกันควรจะได้รับ การตรวจสอบและประเมินมาตรฐานคุณภาพเพื่อสอดคล้องกับนโยบายการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนต่อไป (มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2545 : 5 - 7)

1.2 ศักยภาพทางด้านภูมิศาสตร์เชิงการท่องเที่ยวของภาคใต้

ภาคใต้ประกอบไปด้วยจังหวัดน้อยใหญ่รวมทั้งสิ้น 14 จังหวัด นับตั้งแต่จังหวัดชุมพรลงไปจนถึงจังหวัดยะลา ซึ่งเป็นจังหวัดที่อยู่ใต้สุดติดชายแดนประเทศมาเลเซีย พื้นที่โดยทั่วไปเป็นผืนแผ่นดินแคบทอดยาวจากเหนือลงไปได้ มีทะเลขนานอยู่ 2 ด้านคือ มหาสมุทรอินเดีย บริเวณทะเลอันดามันอยู่ทางฝั่งตะวันตกและมหาสมุทรแปซิฟิก ตรงบริเวณทะเลจีนตอนที่เป็นอ่าวไทย อยู่ทางฝั่งตะวันออก ฝั่งทะเลทั้ง 2 ด้านยาวทั้งสิ้น 1,672 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 70,715.076 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 44.19 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 13.78 ของพื้นที่ทั้งประเทศ สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไปอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุม (ประมาณ เทพสงเคราะห์, 2541 : 47 – 51) และเมื่อพูดถึงการท่องเที่ยวแล้ว จังหวัดที่ได้รับการขนานนามว่าเป็นเมืองท่องเที่ยวเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ มีอยู่ 5 จังหวัด ได้แก่จังหวัดกระบี่ พังงา ภูเก็ต ระนอง และสุราษฎร์ธานี

ชายฝั่งทะเลของไทย โดยเฉพาะชายฝั่งทะเลอันดามัน ซึ่งเป็นที่ตั้งของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ เป็นบริเวณที่มีสภาพธรรมชาติที่งดงามแห่งหนึ่งของโลก ประกอบไปด้วยหาดทรายขาว น้ำทะเลใส โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้ชื่อว่าเป็นบริเวณที่มีปะการังสวยงามที่สุด มีซากฟอสซิลซึ่งทับถมกันเป็นเวลานานหลายล้านปี เช่นสุสานหอยที่บ้านแหลมโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ สิ่งเหล่านี้เป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สำคัญของไทย สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกให้มาเยี่ยมชม

ตลอดปี ถัดจากชายฝั่งออกไปจะมีเกาะน้อยใหญ่จำนวนมาก ประมาณ 500 กว่าเกาะ ที่ใหญ่ที่สุดคือ เกาะภูเก็ต ซึ่งเป็นที่ตั้งของจังหวัดภูเก็ต เกาะลันตา ซึ่งเป็นที่ตั้งของอำเภอเกาะลันตา และเกาะพีพี ซึ่งตั้งอยู่ที่อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ (วรรณ วลัยวนิช, 2539 : 189)

จังหวัดกระบี่อยู่ห่างกรุงเทพฯ ประมาณ 814 กิโลเมตร ตัวเมืองขนานไปกับแม่น้ำกระบี่ ยาวประมาณ 5 กิโลเมตร ทอดยาวไปตามฝั่งมหาสมุทรอินเดีย มีอาณาเขตทิศเหนือจดอำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี และอำเภอทับปุด จังหวัดพังงา ทิศใต้จดจังหวัดตรัง ทิศตะวันออกจด จังหวัดนครศรีธรรมราช ทิศตะวันตกจดอำเภอภูเก็ต มีเนื้อที่ประมาณ 4,708 ตารางกิโลเมตร สภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบและเนิน อุดมสมบูรณ์ไปด้วยป่า น้ำ และแร่ธาตุลิกไนต์เป็นจำนวนมาก ส่วนจังหวัดพังงาจะอุดมไปด้วยแร่ดีบุก ล้อมรอบไปด้วยภูเขา พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขา สลับซับซ้อน มีที่รำน้อยมาก มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 4,170.9 ตารางกิโลเมตร อยู่ห่างจาก กรุงเทพฯ ประมาณ 788 กิโลเมตร อาณาเขตติดต่อกับจังหวัดระนอง ทิศใต้จดจังหวัดภูเก็ต ทิศตะวันออกจดจังหวัดกระบี่และสุราษฎร์ธานี ทิศตะวันตกจดมหาสมุทรอินเดีย สำหรับจังหวัด ภูเก็ตจะมีลักษณะโดดเด่นเมื่อเปรียบเทียบกับอีก 2 จังหวัดที่กล่าวมา คือเป็นเกาะใหญ่ในน่านน้ำ มหาสมุทรอินเดีย อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 862 กิโลเมตร อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 862 กิโลเมตร เป็นจังหวัดที่มีแร่ดีบุกมากที่สุดในประเทศไทย ชายฝั่งทะเลอุดมไปด้วยสัตว์น้ำ นานาชนิด ลักษณะของพื้นที่ประกอบด้วยชายทะเล และภูเขาสลับซับซ้อน มีที่ราบเป็นตอน ๆ ล้อมรอบไปด้วยเกาะเล็กเกาะน้อยอีกประมาณ 39 เกาะ เฉพาะที่เป็นพื้นที่ราบประมาณ 543 ตารางกิโลเมตร ส่วนยาวที่สุดวัดจากเหนือจดใต้ 48 กิโลเมตร และส่วนกว้างที่สุด 21 กิโลเมตร มีอาณาเขตทิศเหนือจดท้องทะเลจังหวัดพังงาตรงช่วงปากพระ ซึ่งกว้างประมาณ 490 เมตร มีสะพาน สาสินเชื่อมระหว่างท่าฉัตรชัยจังหวัดภูเก็ตกับท่าขุนของจังหวัดพังงายาว 660 เมตร (ประชา ผาทอง, 2543 : 179-185)

1.3 รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดกระบี่ พังงา และภูเก็ต

ปัจจุบันรูปแบบการท่องเที่ยวทั้งของไทยและชาวต่างประเทศ ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม กล่าวคือพัฒนาจากการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อชมทัศนียภาพทั้งที่เป็นธรรมชาติ และที่สร้างขึ้นเพื่อ เลียนแบบ หรือเพิ่มพูนทรัพยากรที่มีอยู่ให้สอดคล้องและเอื้อประโยชน์ต่อการท่องเที่ยว มาเป็นการ ท่องเที่ยวหลากหลายรูปแบบอันได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยว เพื่อการศึกษาวิจัย การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เป็นต้น ส่วนพื้นที่ใดจะเป็นการท่องเที่ยวแบบใดจะขึ้นอยู่กับทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ ตลอดจน วิธีการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น

ในส่วนของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ประกอบไปด้วยสภาพภูมิประเทศแบบชายฝั่งทะเลและภูเขาสลับซับซ้อนเรียงรายทอดยาวไปตามชายฝั่งมหาสมุทรอินเดีย ตอนชายฝั่งทะเลอันดามัน โดยมีเกาะภูเก็ต ซึ่งเป็นที่ตั้งของจังหวัดภูเก็ตอยู่บริเวณอ่าวภูเก็ต นอกจากนี้ยังมีเกาะน้อยใหญ่ทั้งที่มีและไม่มีประชากรอาศัยอยู่ตลอดชายฝั่ง ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถเลือกสถานที่ท่องเที่ยว และชมทัศนียภาพได้ตามต้องการ และที่โดดเด่นอีกประการหนึ่งของภูมิภาคแถบนี้ก็คือมีทะเลที่ใสสะอาด ภูมิอากาศที่สวยงาม ตลอดจนเกาะแก่งที่เอื้อประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นอย่างมาก เช่นกระดานโต้คลื่น ตกปลา และดำน้ำ (วรรณวณิชวณิช, 2539 : 189) นอกจากนี้นักท่องเที่ยวยังนิยมออกกำลังกายด้วยการปีนหน้าผา ล่องเรือคายัคและแคนู ขี่ม้าเลียบชายหาด เล่นวอลเลย์บอลชายหาด และการขี่จักรยานเสือภูเขาอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกีฬา 5 ประเภท อันได้แก่ การปีนหน้าผา พายเรือคายัคและแคนู ดำน้ำ ตกปลา และขี่จักรยาน เป็นกิจกรรมกีฬาที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศให้เดินทางมาประเทศไทย และถือว่าเป็นกิจกรรมหลักที่ส่งเสริมรายได้ให้กับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของภูมิภาคแถบนี้

1.3.1 กีฬาปีนผา

ธรรมชาติของมนุษย์ที่เป็นนักสำรวจค้นหาทำให้นักมนุษย์เดินทางดั้นด้นแสวงหาไปทุกที่ ไม่ว่าจะเป็นบนผืนแผ่นดิน ใต้ทะเล หรือแม้แต่ยอดเขาสูง ในยุคแรก ๆ อาจมีวัตถุประสงค์เพื่อการดำรงชีพ ศาสนา ความเชื่อ และพิธีกรรม หรือเพื่อประกาศครอบครองดินแดน กระทั่งภายหลังได้เปลี่ยนมาเป็นปีนเขาเพื่อสำรวจและกีฬา ซึ่งในช่วงต้น ๆ เป็นกีฬาที่นิยมในหมู่ผู้ที่มีฐานะทางการเงินดีในแถบยุโรปและอเมริกา สำหรับการปีนเขาในประเทศไทยเริ่มจากการปีนหน้าผาโดยใช้เครื่องมือตามภูมิปัญญา เช่นการสร้างสํานักสงฆ์บนภูเขาหินปูนที่สูงชัน และการเก็บรังนกในบริเวณถ้ำ สำหรับการปีนเขาหรือหน้าผาโดยใช้อุปกรณ์ยุคใหม่นั้นได้เริ่มเข้ามาสู่ประเทศไทยราวปี พ.ศ. 2523 โดยนักปีนเขาชาวยุโรป และได้เริ่มสำรวจเส้นทางปีนเขาที่สูงชันและงดงามของหมู่เกาะพีพี จังหวัดกระบี่ เป็นแห่งแรก จนกระทั่ง พ.ศ. 2532 นักปีนผาชาวต่างประเทศได้สำรวจพบว่าหน้าผาบริเวณหาดไร่เลย์และอ่าวพระนาง จังหวัดกระบี่เป็นทำเลที่เหมาะสมแก่การปีนหน้าผา และได้เริ่มสำรวจเส้นทางปีนหน้าผาอีกหลายเส้นทาง ซึ่งในช่วงนั้นเริ่มมีกลุ่มคนไทยให้ความสนใจบุกเบิกสำรวจเส้นทางมีการเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์และเทคนิคการปีนผาอย่างจริงจัง (วินิจ รั้งผึ้ง, 2545 : 45)

ปัจจุบันกีฬาปีนหน้าผากลายเป็นกีฬานิยมของนักท่องเที่ยวจากทุกมุมโลก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านอกจากจะเป็นการออกกำลังกายแล้ว กีฬาปีนหน้าผายังเป็นกิจกรรมที่พิสูจน์ความแข็งแกร่งของร่างกาย และจิตใจ ตลอดจนความมุ่งมั่นที่จะเอาชนะอุปสรรคข้างหน้า ความเด็ดเดี่ยวในการตัดสินใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกีฬาปีนหน้าผาเป็นกีฬาที่ส่งเสริมคนให้ค้นพบตัวเอง และสร้างความภาคภูมิใจให้กับมนุษย์ (สาโรจน์ มิวรัชสม, 2541 : 90) นอกจากนี้กีฬาปีนผายังเป็นกีฬาที่สนุกตื่นเต้นเร้าใจ และท้าทายความสามารถของมนุษย์ทั้งด้านกำลังใจ กำลังกายและความคิด ตลอดจนเป็นกิจกรรม

ที่เปิดโอกาสให้นักปั่นหน้าผาได้ชมความงามของธรรมชาติ เช่น นก และกล้วยไม้อีกด้วย (ปิยะฤทัย ปิโยพิระพงศ์, 2543 : 83) แหล่งปั่นหน้าผาที่น่าสนใจและมีชื่อเสียงไปทั่วโลก เป็นที่นิยมในระดับนานาชาติ อยู่ที่บริเวณอ่าวไร่เลย์จังหวัดกระบี่ (สาโรจน์ มีวงษ์สม, 2541 : 104) ทั้งนี้เพราะว่ามีปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวหลายประการ ได้แก่การเดินทางสะดวก ทิวทัศน์สวยงาม เป็นแหล่งธรรมชาติศึกษา เส้นทางปั่นท้าทายความสามารถ คือไม่เป็นอุปสรรคและง่ายจนเกินไปที่จะปั่น (สาโรจน์ มีวงษ์สม, 2541 : 49-50) โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความปลอดภัยทั้งในแง่ของการเดินทางและขณะร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะมีองค์ประกอบคือชมรมปั่นหน้าผาและสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวดูแล

1.3.2 กีฬาพายเรือคายัคและแคนู

การล่องคายัคและแคนูเป็นกีฬาใหม่ที่น่าสนใจอยู่ที่ต้องใช้ทักษะสูง ดัดลื่นใจจับไว มองไกล และเร็วกว่าสายน้ำนั่นคือสามารถฝ่าฟันกระแสน้ำที่เชี่ยวกรากได้ตามสถานการณ์ (อดิเรก ตันติยะวงศ์, 2545 : 38) คายัคเป็นเรือของชาวแอสกีโมใช้เป็นพาหนะในการล่าสัตว์ โครงเรือทำด้วยกระดูกปลาวาฬ ด้านบนหุ้มด้วยขนสัตว์ส่วนใหญ่จะเป็นขนเม่นน้ำทั้งนี้เพื่อป้องกันความเหินหนาว รูปร่างปราดเปรียวและคล่องแคล่ว ปัจจุบันนักท่องเที่ยวนิยมใช้ในการล่องแก่งสนุกสนาน ผจญภัย และชมธรรมชาติ ที่เป็นเวียงน้ำ ไตรกผา โพร่งถ้ำ โดยทั่วไปคายัคแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ ซิทออนท็อป (sit – on – top) เหมาะสำหรับกิจกรรมทางน้ำ ปีนขึ้นลงได้ง่ายเวลานั่งจะเหยียดขา งอเข่าเล็กน้อย วางเท้ากับพื้นที่พักซึ่งสามารถปรับได้ตามสรีระ อีกประเภทคือ ซิทอินไซด์ (sit – inside) เหมาะกับการเดินทางไกล ส่วนแคนูคล้ายกัน แตกต่างกันที่โครงสร้างและประโยชน์ในการใช้งาน กล่าวคือเป็นพาหนะของชาวอินเดียนแดงใช้ประโยชน์ในการเดินทาง โครงสร้างค่อนข้างโปร่งจึงบรรทุกของได้มาก ด้านบนของตัวเรือเปิดโล่ง หัวและท้ายงอนขึ้นเล็กน้อยสามารถแหวกคลื่นได้ดี ทำให้น้ำเข้าเรือน้อย (กุลธิดา สืบหล้า, 2545 : 71)

การท่องเที่ยวโดยคายัคและแคนูมักจะเป็นกลุ่มทัวร์มาจากภูเก็ต คือนักท่องเที่ยวจะมาด้วยเรือใหญ่จากภูเก็ต แล้วลงเรือแคนูในพื้นที่ต่าง ๆ เช่นที่จังหวัดพังงาจะลงที่เกาะพนัก ซึ่งเป็นเกาะขนาดใหญ่ตั้งอยู่ใจกลางอ่าวพังงา (สุรจิต จามรมาน, 2000 : 68-69) ที่จังหวัดกระบี่จะลงที่บริเวณเขื่อนหน้าเมือง และล่องไปตามป่าชายเลนบริเวณเขาขนานน้ำซึ่งเป็นเขาหินปูน ภายในเขาขนานน้ำยังมีช่องเขาที่น้ำทะเลไหลออกสู่ทะเลยามน้ำลงเรียกกันว่าแคนยอน หรือที่ชาวบ้านเรียกกันว่าโจรสลัด (สาโรจน์ มีวงษ์สม, 2541 : 50) นอกจากนี้ยังมีการเล่นคายัคและแคนูบริเวณทะเลตำบลอ่าวนาง อำเภออ่าวลึก เกาะลันตา และพีพี แต่ที่เป็นที่นิยมของทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติขณะนี้คือที่อ่าวท่าเลน อำเภอเมือง และบ้านบ่อท้อบริเวณถ้ำผีหัวโตและถ้ำลอด อำเภออ่าวลึก ทั้งนี้เพราะเป็นสถานที่ที่เอื้อต่อการพายเรือแคนูและคายัค คือการเดินทางไปมาสะดวกปลอดภัย มีแนวเทือกเขาหินปูนที่สวยงาม มีป่าชายเลนที่อุดมสมบูรณ์ เป็นที่อาศัยของสัตว์มากมายในระบบนิเวศ ไม่ว่าจะเป็นนกนานาชนิด ลิงแสม หรือแม้แต่ค้างคาว นกท่องเที่ยวสามารถพายเรือ

ลัดละไปตามป่าโกงกาง เพื่อชมความงามของธรรมชาติบริเวณดังกล่าวได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานที่ดังกล่าวยังอยู่ในความควบคุมดูแลของอุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี ดังนั้นนักท่องเที่ยวจึงได้รับข้อมูลข่าวสาร ความสะดวก และบริการที่ประทับใจจากเจ้าหน้าที่ของอุทยาน เป็นที่กล่าวขวัญปากต่อปาก จนถึงทุกวันนี้ (จังหวัดกระบี่, 2547 : 88,97)

1.3.3 กีฬาดำน้ำ

ในบรรดาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศหลาย ๆ ประเภท การดำน้ำลึกหรือสคูบาไดวิง (scuba diving) ดูจะเป็นการท่องเที่ยวที่มีการขยายตัวมีการเข้าไปมีส่วนร่วมทั้งฐานะผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวมากที่สุด คนหลายคนมุ่งที่จะเป็นนักดำน้ำยิ่งมีนักดำน้ำเพิ่มมากขึ้นเท่าไรก็มีโอกาสที่จะอนุรักษ์ทะเลมากขึ้นเท่านั้น กล่าวคือมีคนเฝ้าทะเลไทยมากขึ้นนั่นเอง การดำน้ำลึกเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เต็มไปด้วยความสนุกสนานและรับผิตชอบ ประการแรกคือรับผิตชอบต่อท้องทะเลที่เป็นต้นทุนของการท่องเที่ยว ประการที่สองคือรับผิตชอบต่อชีวิตของตนเอง (อภิรักษ์ บัวหนักดี, 2543 : 124) นอกจากนี้การดำน้ำยังเปิดโอกาสให้มนุษย์ได้เดินทางไปทั่วท้องทะเล (จักริน กิตติสาร, 2545 : 38) ได้รับสนุกสนานเพลิดเพลิน ช่วยทำให้นักดำน้ำได้สัมผัสกับธรรมชาติใต้ท้องทะเล นอกจากนี้การดำน้ำยังทำให้คนกล้าคิดกล้าทำ ความขาดกลัวลดลง คือมีจิตใจที่เข้มแข็งขึ้นนั่นเอง ที่สำคัญคือยังมีส่วนทำให้กล้ามเนื้อของร่างกายได้ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีส่วนทำให้การทำงานของระบบหายใจมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะว่าปอดได้ทำงานมากกว่าการหายใจปกติ (ศิริ สุวรรณพานิช, 2544 : 5)

ส่วนสาเหตุที่ทำให้มนุษย์คิดค้นวิธีการดำน้ำและมีวิวัฒนาการจนถึงปัจจุบัน คือเริ่มจากการก่อสร้างได้น้ำ การสำรวจโลกใต้น้ำเพื่อที่จะนำเอาทรัพยากรใต้ทะเลมาใช้ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด เช่นการจับปลา เก็บสาหร่าย หอยมุก และฟองน้ำ เป็นต้น นอกจากนี้ยังดำน้ำเพื่อนำทรัพยากรอันมีค่าที่จมอยู่ใต้ทะเล เนื่องมาจากเรืออัปปาง และการทำสงคราม (ศรีพิจิตร เลิศชัยเจริญศักดิ์, ม.ป.ป. : 3) แต่ปัจจุบันการดำน้ำได้เข้ามามีบทบาทต่อการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอย่างมากเพราะกลายเป็นกีฬาหลักอย่างหนึ่ง ที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศให้เข้ามาสู่จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ตลอดทั้งปี ยังผลให้เศรษฐกิจของภูมิภาคแถบนี้และของประเทศในภาพรวมดีขึ้น

การดำน้ำเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยเป็นอันดับแรก ดังนั้นการเตรียมความพร้อมไว้ล่วงหน้านอกจากจะเป็นการเพิ่มความปลอดภัยแล้วยังช่วยลดปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะทำให้การดำน้ำราบรื่น เพลิดเพลิน และเป็นประโยชน์ต่อสุขภาพ (ศิริ, 2539 : 121-125) อย่างไรก็ตาม การที่จะจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้ามาร่วมกิจกรรมดำน้ำ นอกจากจะคำนึงถึงความปลอดภัยแล้วยังต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมต่าง ๆ โดยเฉพาะสภาพแวดล้อมที่อาจจะเป็นอันตรายต่อการดำน้ำ เช่นอุณหภูมิของน้ำต้องมีความพอเหมาะพอดี คือประมาณ - 2 องศาเซลเซียส บริเวณ

ทั่วโลก และประมาณ 20 องศาเซลเซียส ในโซนเขตร้อน และในแต่ละแห่งอาจจะปรับเปลี่ยนได้ถึง 10 องศาเซลเซียส (พูนศักดิ์ ปรากฏารักษ์, ม.ป.ป. : 27-29) นอกจากนี้ทัศนวิสัยจะต้องดี กล่าวคือน้ำต้องใสและนิ่ง ตะกอนที่พื้นต้องไม่ถูกกวนขึ้นมา และสิ่งมีชีวิตขนาดเล็กเช่น แพลงตอน และอื่น ๆ จะต้องไม่แขวนลอยขึ้นมา อีกประการหนึ่งต้องศึกษาเกี่ยวกับน้ำขึ้นน้ำลงเพราะจะมีผลต่อการไหลของน้ำ ซึ่งจะทำให้ฝูงและสิ่งแขวนลอยถูกกวนจนขึ้น (ศรีพิจิตร เลิศชัยเจริญศักดิ์, ม.ป.ป. : 76)

1.3.4 กีฬาทกปลา

การตกปลาไม่ได้เป็นเรื่องลึกลับหรือยุ่งยาก เพราะเป็นอาชีพที่คนไทยทุกคนคุ้นเคยดีอยู่แล้ว เพียงแต่ว่าปัจจุบันได้มีการปรับเปลี่ยนมาใช้เครื่องมือที่ทันสมัยเท่านั้น ดังนั้นเรื่องราวของการตกปลาจึงค่อนข้างแคบและอยู่ในวงจำกัดกีฬาทกปลาเริ่มแพร่หลายและเป็นที่รู้จักในประเทศไทยภายหลังมหกรรมการแข่งขันกีฬาทกปลาอาเซียน ครั้งที่ 8 ที่จังหวัดภูเก็ต (วันชัย แจ่มอัมพร, ม.ป.ป. :1)

ปัจจุบันการตกปลากลายเป็นกีฬาสากล ซึ่งสมาคมกีฬาทกปลานานาชาติ (International Game Fishes Association) ได้แบ่งกลุ่มปลาทะเลเพื่อการกีฬาไว้ 3 กลุ่มคือ กลุ่มปลาเกม (Game Fishes) เป็นกลุ่มปลาที่นักตกปลาทั่วโลกต่างยอมรับกันว่าเป็นปลาที่ควรคู่กับเกมของการตกปลา ซึ่งมีเกือบ 100 ชนิด แต่ในประเทศไทยมีไม่ถึง 30 ชนิด เช่นปลากระโทงแทง ปลากระโทงร่ม ปลาสาก และปลาอินทรี เป็นต้น กลุ่มที่ 2 คือกลุ่มปลากิน (Food Fishes) ส่วนใหญ่นำมาเป็นอาหาร เพราะเนื้อปลาสลวยอร่อย มีขนาดย่อมกว่าปลาเกม และกลุ่มที่ 3 คือปลาเหยื่อ (Bait Fishes) มีขนาดเล็กใช้เป็นเหยื่อในการตกปลา (วันชัย แจ่มอัมพร, ม.ป.ป. :13)

จังหวัดกระบี่ พังงา และภูเก็ต นิยมกีฬาทกปลาทั้งปลาน้ำจืด และปลาทะเล สำหรับการตกปลาน้ำจืดส่วนใหญ่จะเป็นการตกปลาชายฝั่ง บริเวณ ทำนน้ำ สะพาน ส่วนการตกปลาทะเลส่วนใหญ่จะเป็นการตกปลาโดยใช้เรือเป็นพาหนะใกล้ชายฝั่ง ทั้งนี้เนื่องจากชายฝั่งทะเลอันดามันเป็นเขตที่มีปลาชุมชุมสามารถตกปลาได้ทั่วบริเวณ เช่น ปลาไหลหมพรหมเทพ สะพานสารสิน บริเวณช่วงปากพระ รอบเกาะกะทะ เกาะราชน้อย และเกาะราชาใหญ่ จังหวัดภูเก็ต (กุศล เตี่ยมอรุณ และจตุพร มีสกุล, 2545 : 38) รอบเกาะปอดะ และเกาะห้อง จังหวัดกระบี่ เป็นต้น (จังหวัดกระบี่, 2546 : 18)

อย่างไรก็ตามแหล่งตกปลาที่ตื่นอกจากจะปลอดภัยและมีสิ่งอำนวยความสะดวกพร้อมแล้วยังต้องเป็นแหล่งปลาที่นักตกปลาทั่วโลกยอมรับกันว่าเป็นปลาที่คู่ควรกับเกมของการตกปลามากที่สุด ซึ่งสมาคมตกปลานานาชาติ (IGFA : International Game Fish Association) ได้กำหนดไว้เป็นแนวทางว่ากลุ่มปลาเกมทางทะเลมีเกือบ 100 ตัวด้วยกัน แต่สำหรับในประเทศไทยมีไม่ถึง 30 ชนิด ส่วนใหญ่เป็นปลาหายาก อันได้แก่ปลากระโทงแทง ปลากระโทงร่ม ปลาสาก ปลาอินทรี ปลาช่อนทะเล ปลาลูกเงินกล้วย ปลาอีโป ปลาตาบลาว ปลานวลจันทร์ทะเล ปลาน้ำดอกไม้ ปลาอีโดมอญ ปลาดอกไม้ ปลาเลดี้ฟิช ปลาพะพงขาว ปลาหางแข็งและปลาทุ เป็นต้น (วันชัย แจ่มอัมพร, 2544 : 10-17)

1.3.5 กีฬาจักรยาน

จักรยานเสือภูเขาได้เริ่มเข้ามามีบทบาทต่อวงการท่องเที่ยวมานาน ตั้งแต่ทศวรรษที่ 70 โดย โจ บรีส และพรรคพวกชาวอเมริกา ต่อจากนั้นเขาเหล่านี้ได้พัฒนาการขี่จักรยานท่องเที่ยวแบบเป็นหมู่คณะโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้จักรยานท่องเที่ยวเป็นที่รู้จักและแพร่ขยายไปทั่วโลก (สาโรจน์ มีวงศ์สม, 2541 : 9) จักรยานเสือภูเขาถูกออกแบบให้เดินทางบุกบันไปได้ในเส้นทางที่ยากลำบาก เช่น พื้นที่เป็นหลุม ที่สูงชัน ที่เป็นโคลน และทรายเป็นต้น นอกจากนี้จักรยานเสือเขายังสามารถเดินทางไปตามทางที่ต่างระดับกันได้อย่างคล่องแคล่ว แต่ต้องใช้พลังกำลัง ทักษะ และมีมือจึงจะผ่านไปได้ (อภิรักษ์ บัวหนักดี, 2538 : 110) และที่จักรยานเสือภูเขาเป็นกิจกรรมยอดนิยมของนักท่องเที่ยวก็เพราะว่า ประเทศไทยมีสภาพภูมิอากาศที่เอื้อประโยชน์ให้ขี่จักรยานเสือภูเขาได้ตลอดทั้งปี นอกจากนี้คนที่มีความรู้พื้นฐานการขี่เพื่อสุขภาพอยู่แล้วสามารถขี่จักรยานได้โดยไม่ยากลำบาก และที่สำคัญที่สุดจักรยานมีเสน่ห์ในตัวคือไม่เกิดความเบื่อหน่ายเพราะได้ชมธรรมชาติ และรู้สึกเบาเมื่อเปรียบเทียบกับกรขี่ แต่เกิดประโยชน์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและสุขภาพเท่านั้น (กฤษดา ชื่นบาน, 2533 : 5) ที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ การขี่จักรยานสามารถเดินทางไปได้ตามที่ใจต้องการได้สูดอากาศบริสุทธิ์ไร้มลพิษ มีโอกาสได้ฝึกร่างกายและจิตใจให้แข็งแรง เนื่องจากการขี่จักรยานไปในที่สูงชัน ขรุขระ ลำบาก นักกีฬาจะต้องเป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ มีสมาธิที่แน่วแน่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขี่จักรยานเพื่อการท่องเที่ยวจะมีส่วนในการปลูกฝังจริยธรรมคุณธรรมให้กับนักกีฬา คือกล่อมเกลาให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นผู้ที่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และเอื้ออาทรช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน (ทรงชัย ลังกาทิพย์, 2545 : 40) สำหรับนักท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มักจะขี่จักรยานเสือภูเขาบริเวณชายหาด ถนนในเมืองสายที่การจราจรไม่พลุกพล่าน และถนนสายนอกเมืองโดยเฉพาะถนนเชื่อมต่อกับถนนใหญ่ไปแหล่งท่องเที่ยว เช่นถนนไปหาดป่าตอง และหาดในยาง จังหวัดภูเก็ต ถนนไปหาดอ่าวนาง หาดคลองม่วง ถนนรอบเกาะลันตา และเกาะพีพี จังหวัดกระบี่ เป็นต้น

อย่างไรก็ตามเนื่องจากการปั่นจักรยานเป็นกิจกรรมการออกกำลังกายประเภทบุคคลเช่นเดียวกับการวิ่งบางครั้งจึงเกิดความเบื่อและท้อถอย ดังนั้นเราอาจจะแก้ไขข้อจำกัดนี้ได้โดยการใช้กลุ่มนั้นก็หมายความว่าให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายด้วยจักรยานปั่นจักรยานไปพร้อม ๆ กัน บางครั้งอาจจะผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันเป็นผู้ปั่นนำคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นอกจากนี้อาจจะใช้เส้นทางที่มีธรรมชาติข้างทางสวยงาม เช่นมีน้ำตก ภูเขา ลำธาร และอาจจะมีผจญภัยบ้างเพื่อความตื่นเต้นและเร้าใจ เช่นปั่นจักรยานขึ้นเนิน ปั่นจักรยานบนหาดทราย ปั่นจักรยานบนทางเท้า ซึ่งสอดคล้องกับกฤษฎา ชื่นบาน (2538 : 6) ที่กล่าวว่า เพื่อให้การออกกำลังกายด้วยการปั่นจักรยานมีชีวิตชีวา สนุกสนาน และเพลิดเพลิน อาจจะปั่นจักรยานเลียบชายหาด ปั่นจักรยาน

บนถนนผ่านชุมชนที่ไม่มีรถยนต์และยานพาหนะอื่น ๆ สัญจรไปมามากจนเกินไป เพราะอาจจะไม่ปลอดภัยและเกิดอุบัติเหตุได้

1.3.6 กีฬาเทนนิส

เทนนิสเป็นกีฬาที่เก่าแก่ที่สุดในยุคอียิปต์ กรีก และเปอร์เซียโบราณ กีฬาเทนนิสที่เล่นอยู่ในปัจจุบันนี้เดิมเล่นในสนามหญ้าเรียกว่า ลอนเทนนิส (Lawn Tennis) แต่ปัจจุบันนี้ใช้เล่นในสนามดิน พื้นคอนกรีต หรือยางสังเคราะห์ เล่นในร่มหรือกลางแจ้งก็ได้ และนิยมเรียกว่า เทนนิส ซึ่งมาจากภาษาฝรั่งเศสว่า เทเน (Tenez) มีความหมายว่าเอาใจใส่หรือสงสัย (มานิตย์ โกศล อินทรี, 2525 : 4 - 9) ในปี ค.ศ. 1874 กีฬานี้ได้แพร่หลายในประเทศสหรัฐอเมริกา สำหรับประเทศไทย นั้นสันนิษฐานว่าในราวปี พ.ศ. 2455 ประเทศไทยได้จัดกีฬาเทนนิสสโมสรขึ้นครั้งแรกในพระราชอุทยานสราญรมย์ ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ต่อมาในปี พ.ศ. 2494 พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชการที่ 7 ทรงรับเอาเทนนิสเข้าสมาคมแห่งประเทศไทยไว้ในพระบรมราชูปถัมภ์ จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2518 กีฬาเทนนิสได้เป็นที่นิยมแพร่หลายในหมู่ชาวไทย (สุเมธ แก้วแพรง, 2528 : 14)

ในปี พ.ศ. 2520 สหพันธ์เทนนิสนานาชาติได้ตัดคำว่า “ลอน” ออกจึงเหลือแต่คำว่า เทนนิส หลังจากปี พ.ศ. 2521 เป็นต้นมาได้มีทั้งภาครัฐ และเอกชนได้เริ่มสนับสนุนคนไทยได้เล่นกีฬาเทนนิส คือเริ่มให้มีการแข่งขันในระดับนานาชาติ และระดับอาชีวน (ใหญ่ ลาดหญ้า, 2523 : 4) ปัจจุบันกีฬาเทนนิสยังเป็นกีฬายอดนิยมในหมู่คนไทยและต่างประเทศ ดังจะเห็นได้จากโรงแรมต่าง ๆ ได้จัดให้มีสนามเทนนิสไว้ดึงดูดและบริการแก่ผู้มาพักในโรงแรมสามารถสร้างรายได้โดยรวมให้กับประเทศเป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตามเพื่อให้การเล่นกีฬาเทนนิสเป็นไปอย่างสนุกสนานและราบรื่น นอกจากจะมีสมรรถภาพทางกายดีและมีทักษะกีฬาดีแล้วสนามก็เป็นสิ่งสำคัญ นั่นคือสนามต้องเป็นสนามมาตรฐาน คือเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้ายาว 78 ฟุต กว้าง 27 ฟุต (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2544 : 66) และควรจะมีอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี กล่าวคือมีดอกไม้และต้นไม้แผ่กิ่งก้านสาขาร่มรื่นแต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นอุปสรรคต่อการเล่น นอกจากนี้ต้องจัดที่นั่งพักผ่อนและมีสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ พอสมควร นอกจากนี้ผู้เล่นควรมีความรู้เกี่ยวกับระเบียบกติกาในการเล่น และลักษณะของสนามเทนนิสที่ก่อให้เกิดความรู้สึกลดภัยจึงจะมุ่งสู่การเป็นนักเทนนิสที่ดีและประสบความสำเร็จได้ (เจริญชัย ใจขาน, 2539 : 54)

1.3.7 กีฬาอล์ฟ

กีฬาอล์ฟเกิดขึ้นที่ใดไม่มีหลักฐานปรากฏชัดเจน (วัลลี วัชรกร, 2542 : 1 -3) จนกระทั่งในศตวรรษที่ 15 กีฬานี้ได้รับความนิยมแพร่หลายในหมู่ชาวสกอต และในปี ค.ศ. 1894 ได้ก่อตั้ง สมาคมกีฬาอล์ฟแห่งประเทศไทยขึ้น สำหรับประวัติกีฬาอล์ฟในประเทศไทยนั้น

เชื่อว่าคนไทยรู้จักกีฬากอล์ฟราวปีคริสต์ศตวรรษที่ 20 โดยนักกอล์ฟชาวต่างชาติในประเทศไทย และสนามกอล์ฟแห่งประเทศไทยได้เริ่มก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2473 ได้ประเดิมสนามโดยการแข่งขัน กอล์ฟไทยแลนด์โอเพ่น ขึ้นเป็นครั้งแรก ต่อมาในปี พ.ศ. 2507 สมาคมกอล์ฟแห่งประเทศไทยได้ส่ง นักกีฬาทีมชาติไทยเข้าร่วมแข่งขันกีฬาดังกล่าว ซึ่งจัดขึ้นโดยสมาคมกอล์ฟแห่งเอเชีย Asia Golf Circuit (สุทิน ศรีบุญแก้ว, 2543 : 4-5) กีฬากอล์ฟเป็นกีฬาที่มีประโยชน์สามารถเล่นได้ทุกเพศทุกวัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกีฬานี้ทำให้ผู้เล่นมีกล้ามเนื้อแข็งแรง การทรงตัวดี รูปร่างดี และชะลอ การเสื่อมถอยของอวัยวะ (ดำรง กิจกุศล, 2531 : 13-18) ด้วยเหตุนี้กีฬากอล์ฟจึงเป็นที่นิยม ทั้งในหมู่ชาวไทยและชาวต่างประเทศ และเมื่อพูดถึงสนามกีฬากอล์ฟในเมืองไทยก็มีบรรยากาศ ไม่แพ้ต่างประเทศ ดังนั้นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยทั่วทุกภาค จึงนิยมใช้เวลา ว่างจากการท่องเที่ยวเล่นกอล์ฟเป็นการผ่อนคลาย สำหรับภาคใต้จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่มีสนาม กีฬากอล์ฟมากมายหลายแห่งเมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่น ๆ ทั้งนี้เนื่องจากจังหวัดมีภูมิประเทศที่เหมาะสม และเอื้ออำนวยต่อการเล่นกอล์ฟ กล่าวคือเป็นพื้นราบและเนินดินที่อุดมสมบูรณ์ นอกจากนี้จังหวัด ภูเก็ตยังมีโรงเรียนสอนกอล์ฟ ซึ่งเป็นที่รู้จักในหมู่นักท่องเที่ยว และนักกอล์ฟทั้งชาวไทยและชาวต่าง ประเทศโดยใช้ชื่อว่า โรงเรียนสอนกอล์ฟแห่งบลูแคนยอน (Golf School at Blue Canyon) อีกด้วย ([http://www.golfasian.com/golftours/golf at blue canyon.htm](http://www.golfasian.com/golftours/golf%20at%20blue%20canyon.htm) : 1)

อย่างไรก็ตามการเล่นกอล์ฟจะสนุกสนานได้ประโยชน์นั้นจะต้องประกอบไปด้วยปัจจัยต่าง ๆ มากมายหลายประการ อย่างหนึ่งก็คือสภาพสนาม กล่าวคือสนามกอล์ฟต้องเป็นสนามมาตรฐานคือ มี 18 หลุม การเล่นหนึ่งหลุมนับตั้งแต่ตีลูกจากเขตตั้งตีของหลุมนั้นต่อเนื่องไปจนกระทั่งลูกลงหลุมเรียก ได้ว่าเล่นจบไปแล้วหนึ่งหลุม ในแต่ละหลุมจะมีความยากง่ายแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับผู้ออกแบบมาให้ เล่น นอกจากนั้นยังมีส่วนประกอบอื่นๆ มากมาย เช่นระยะความยาวและความสั้นของแต่ละหลุม อุปสรรคน้ำ บ่อบังเกอร์ทราย เป็นต้น เพื่อที่จะทำให้การเล่นท้าทายขึ้น สำหรับสนามมาตรฐานจะมี **จำนวนหลุม 18 หลุม หรือ มากกว่า นั้น อาจ จะมีจำนวนถึง 36 หลุม (เท่ากับ 4 รอบ ๆ ละ 9 หลุม)** โดยใช้จำนวน 9 หลุมของแต่ละรอบมารวมกันให้ครบในการแข่งขันต่อรอบที่กำหนดเท่ากับ 18 หลุม (http://www.siamsport.co.th/sportdata_golf_suggest.html)

การเดินทางไปมาสะดวก กรีนเขียวชะอุ่มสวยงามหลายลักษณะ เช่น กรีนเรียบ เป็นคลื่น เป็นเนินสูงบ้างต่ำบ้าง แฟร์เวย์ถูกจัดอย่างฉลาดและมีระเบียบ รัฟบาง สภาพแวดล้อมดีมีต้นไม้ ทะเลสาบ และธรรมชาติอื่น ๆ เป็นส่วนประกอบ (<http://www.navy.mi.th/nc/golf/allcourse.htm>) โดยเฉพาะอย่างยิ่งสนามกอล์ฟต้องมีคุณภาพไม่ทำให้เกิดการเสียเปรียบได้เปรียบ ซึ่งจะเป็นอุปสรรค สำคัญที่ทำให้การเล่นกอล์ฟหมดสนุก (กอบประเสริฐ ทัศนคานนท์, 2542 : 20)

1.3.8 วอลเลย์บอลชายหาด

วอลเลย์บอลชายหาดซึ่งประกอบด้วยผู้เล่น 6 คน เกิดขึ้นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1920 บนชายหาดในฮาวาย แต่ไม่มีการยืนยันที่แน่นอน ซึ่งในเวลานั้นกีฬาประเภทนี้มีจุดกำเนิดหรือเป็นสิ่งที่น่าสนใจของคนส่วนใหญ่อยู่ที่ ซานตามอนิกา รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา มีลักษณะเหมือนวอลเลย์บอลในร่ม คือเล่นกันฝ่ายละ 6 คน ในปี ค.ศ. 1927 ฝรั่งเศสเป็นประเทศแรกในยุโรปที่เริ่มเล่นวอลเลย์บอลชายหาด และในปี ค.ศ. 1930 กีฬาประเภทนี้ก็ได้แพร่หลายไปในหลาย ๆ ประเทศในยุโรปปีเดียวกันนี้เองทางสหรัฐอเมริกาได้เริ่มเล่นเป็นระบบฝ่ายละ 4 คน และระบบฝ่ายละ 3 คนการเล่นวอลเลย์บอลชายหาดในครั้งนั้น ยังได้มีการกำหนดกติกาสำหรับการตบ การสกัดกั้น และการรับลูกที่แน่นอนต่อมาในปี ค.ศ. 1947 ได้มีการจัดการแข่งขันแบบทีมละ 2 คน ขึ้นอย่างเป็นทางการและถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นของระบบที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ณ ชายหาดสเตท รัฐแคลิฟอร์เนีย ในทศวรรษที่ 50 ได้จัดระบบการแข่งขันแบบหมุนเวียนครั้งแรกในสหรัฐอเมริกา และประเทศบราซิลได้จัดการแข่งขันขึ้นเป็นครั้งแรก และในทศวรรษที่ 60 ได้มีการกำหนดกติกาเกี่ยวกับการตบ และการสกัดกั้นและยังได้มีการเสนอกติกาเกี่ยวกับการรับลูกบอลในกรณีต่างๆ แต่ยังไม่มีการประกาศใช้ ในปี ค.ศ. 1976 การแข่งขันชิงแชมป์โลก (อย่างไม่เป็นทางการ) ได้เกิดขึ้นที่ชายหาดสเตท และแปซิฟิกพาริชาเดส ซึ่งเป็นการแข่งขันระดับมืออาชีพ มีเงินรางวัล 5,000 เหรียญสหรัฐvg,ibdk

ในปี ค.ศ. 1982 วอลเลย์บอลชายหาดเป็นกีฬาที่นิยมกันมากที่สุดในการเล่นกันบริเวณชายหาด โดยเฉพาะที่โคปาคาบانا และอิปานีมา ในเมืองริโอเดอจาเนโร ประเทศบราซิล และในปี ค.ศ.1986 ได้มีการสาธิตการเล่นในระดับนานาชาติครั้งแรกขึ้นที่เมืองริโอเดอจาเนโร ประเทศบราซิล มีผู้ชมการแข่งขันประมาณ 5,000 คน ในปี ค.ศ. 1987 สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ ได้จัดการแข่งขันวอลเลย์บอลชายหาด ชิงแชมป์โลกประเภททีมชาติขึ้นที่เมือง อิปานีมา คาดว่าจะเป็นการแข่งขันครั้งแรกที่สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติเข้ามาจัดแข่งขันต่อจากนั้นอีก 3 ปี ในปี ค.ศ. 1989 และ ค.ศ. 1990 ได้มีการแข่งขันประเภททีมชายที่ชื่อว่า "Fivb Word Series" ซึ่งมีการจัดขึ้นหลายประเภทได้แก่ บราซิล, อิตาลี, ญี่ปุ่น ในแต่ละประเทศมีเงินรางวัล 50,000 เหรียญสหรัฐอเมริกา

ในปี ค.ศ. 1992 วอลเลย์บอลชายหาดจัดว่าเป็นกีฬาอาชีพที่ได้รับความนิยมไปทั่วโลก คณะกรรมการโอลิมปิกสากลได้ให้ความสนใจกีฬาประเภทนี้เป็นอย่างมากและได้บรรจุกีฬา วอลเลย์บอลชายหาดเข้าเป็นกีฬาสาธิตในโอลิมปิกที่กรุงบาร์เซโลนา ประเทศสเปน และหลังจากนั้น 1 ปี ใน ค.ศ. 1993 ได้มีการจัดการแข่งขันชิงแชมป์โลกประเภททีมหญิงครั้งแรกขึ้น โดยใช้ชื่อว่า Womens Word Championship – Series หลังจากนั้นในปี ค.ศ. 1994-1995 สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ

ได้จัดการแข่งขันประเภท 6 คน ทั้งประเภททีมชายและประเภททีมหญิงในรายการชิงแชมป์โลกโดยมีเงินรางวัล 100,000 เหรียญสหรัฐอเมริกา สำหรับประเภททีมชาย และ 50,000 เหรียญสหรัฐอเมริกา สำหรับประเภททีมหญิง

ที่สูงสุดในปี ค.ศ. 1995-1996 กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดเป็นที่รู้จักแพร่หลายและตื่นตัวไปทั่วโลก สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติได้เพิ่มจำนวนรายการขึ้นถึง 29 รายการ ใน 5 ทวีป มีผู้เข้าชมมากกว่า 80,000 คน และผู้เข้าชมทางโทรทัศน์ทั่วโลกมากกว่า 50 ล้านคน และผลจากการแข่งขันแต่ละทีมจะมีคะแนนสะสมเพื่อเข้าร่วมแข่งขันในกีฬาโอลิมปิก ดังนั้นในปี ค.ศ. 1996 สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ ได้จัดการประชุมแบ่งการแข่งขัน "Word Championship-Series" เป็น 3 ระดับ คือ แกรนด์สแลม (Grand Slam) เวิร์ดซีรีส์ (Word Series) ชาเลนเจอร์ (Challenger) ทุกประเทศสามารถจัดการแข่งขันและเปิดรับสมัครทั่วไปปีนี้อย่าง วอลเลย์บอลชายหาดได้เป็นกีฬาอีกประเภทหนึ่งในการแข่งขันโอลิมปิก ที่แอตแลนต้า (Atlanta) สหรัฐอเมริกา และในปี ค.ศ. 1997 สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติเปลี่ยนชื่อการแข่งขันจาก "Word Championship-Series" เป็น "Beach Volleyball Word Tour" (http://www.siamsport.co.th/sportdata_beachvolleyball.data.html)

ปัจจุบันกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมไปทั่วโลกทั้งนี้เพราะเป็นกีฬาที่เล่นง่าย สนุกสนาน แวดล้อมไปด้วยธรรมชาติสวยงาม พร้อมด้วยปัจจัยนิยมของนักท่องเที่ยว อันได้แก่ หาดทราย สายลม และแสงแดด ดังจะเห็นได้จากการที่บริษัทมิซูบิชิได้จัดการแข่งขันวอลเลย์บอลชายหาดภายใต้ชื่อกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด (2003 Beach Volleyball World Championship U-18) ซึ่งจัดขึ้นทุกปี และปีที่ผ่านมาได้เลือกชายหาดพัทยาเป็นพื้นที่จัดงานปรากฏว่า มีนักกีฬาจากหลายสิบประเทศเดินทางมาแข่งขัน และมีผู้ชมจากทั่วทุกมุมโลกเข้าร่วมการแข่งขันดังกล่าว (http://rotbarn.com/autonews_2/question.asp?QID=204)

อย่างไรก็ตามเพื่อให้การเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดเกิดความสนุกสนานและปลอดภัย ผู้จัดการแข่งขันจะต้องพิถีพิถันในการเลือกสนาม กล่าวคือจะต้องเป็นหาดทรายที่โล่งกว้างและเรียบ ปราศจากเปลือกหอย หอยขาวกลมละเอียดไม่อัดแน่น แต่ก็ไม่ละเอียดจนเป็นฝุ่น (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2547 : 119-120) ที่สำคัญคือต้องไม่มีสิ่งกีดขวางเช่น เสาไฟฟ้า ต้นไม้ และสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ จนเป็นอุปสรรคในการเล่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องเป็นหาดที่กระแสลมค่อนข้างสงบ ทิวทัศน์สวยงาม และเดินทางไปมาสะดวก

1.4 แหล่งกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

จังหวัดกระบี่ พังงา และภูเก็ต เป็นพื้นที่ที่ตั้งอยู่บนชายฝั่งทะเลอันดามัน ซึ่งเป็นแหล่งที่มีปะการังที่สวยงามทั้งน้ำตื้นและน้ำลึก และส่วนใหญ่เป็นปะการังแข็งเหมาะที่จะดำน้ำเพื่อศึกษาและชมธรรมชาติ แหล่งดำน้ำที่เป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียงไปทั่วโลกจะกระจุกกระจายอยู่ในพื้นที่ 3

จังหวัดดังกล่าว ในจังหวัดภูเก็ตมีหลายแห่งอันได้แก่ เกาะเฮ ซึ่งห้อมล้อมไปด้วยปะการังเขากวางที่สวยงาม ปลาเล็กนานาชนิด เกาะราชาใหญ่ หินหมูสัง หรือชาร์คพอยท์ (Leopard Shark) แหล่งดำน้ำเรือจม (Wreck Diving) (<http://www.divethaiplus.com/divesite.html> : 1) ส่วนแหล่งดำน้ำในจังหวัดกระบี่ซึ่งเป็นเมืองท่องเที่ยวอีกแห่งหนึ่งของภาคใต้ก็มีมากมายหลายแห่ง อันได้แก่ บริเวณหมู่เกาะพีพีดอนและพีพีเล กลุ่มหินตะไ่น เกาะยูงซึ่งอยู่เหนือเกาะพีพีดอน เกาะตะเล็งเบ็ง หมู่เกาะห้า หมู่เกาะรอก และบริเวณหินม่วงหินแดง ในท้องที่อำเภอเกาะลันตาซึ่งเป็นจุดดำน้ำที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งของภาคใต้ (<http://www.whalesharkthai.com/divinginthai/krabi/krabi.html> : 1) สำหรับแหล่งดำน้ำในจังหวัดพังงาก็มีหลายแห่งเมื่อเทียบจำนวนแล้วก็ไม่แพ้จังหวัดภูเก็ตและกระบี่ และที่เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้แก่ แหล่งดำน้ำบริเวณหมู่เกาะสุรินทร์ ซึ่งประกอบไปด้วยเกาะสุรินทร์เหนือ เกาะสุรินทร์ใต้ เกาะไขหรือเกาะคอระลดา เกาะกลางหรือเกาะบาจุมบา แลมห่อวผักกาด บริเวณเกาะตาชัย ซึ่งมีกองหินสวยงามและซุกซุ่มไปด้วยฝูงปลาค้างคาวหูช้าง (Bat Fish) อีกแห่งหนึ่งก็คือบริเวณหินริวชีว (Richelieu's rocks) ซึ่งเป็นที่อาศัยของปลาลามวาฬ (Whale shark) แห่งหนึ่งของโลก นอกจากนี้นักท่องเที่ยวยังนิยมไปดำน้ำบริเวณหมู่เกาะสมิหลัน ตำบลเกาะพระทอง อำเภอคุระบุรี ซึ่งประกอบไปด้วย 9 เกาะ อันได้แก่ เกาะบางู หมู่เกาะสมิหลัน หินหัวกะโหลก เกาะบายู เกาะเมียง เกาะห้าหก เกาะปาหมัน เกาะปายัง และเกาะหุยง (<http://www.whalesharkthai.com/divingthai/phangga/pangga.html> : 1)

กีฬาอีกประเภทหนึ่งที่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ถ้ามถึง คือการล่องคายัค และแคนู แหล่งการเล่นกีฬาประเภทนี้อยู่กระจัดกระจายทั่วชายฝั่งทะเลอันดามัน อันได้แก่บริเวณหมู่เกาะอ่างทอง อ่าวพังงา โดยเฉพาะบริเวณแหลมพันวา ถือว่าเป็นแหล่งล่องคายัคและแคนูที่มีชื่อเสียงไปทั่วโลก แม้แต่นักท่องเที่ยวที่พำนักอยู่ในจังหวัดภูเก็ตต่างก็มีความประสงค์ที่จะเดินทางไปเล่นพายเรือคายัคและแคนูดังที่อ่าวพังงา จังหวัดพังงา (<http://www.siamturkij.com/440/tr440a.html> :1) ส่วนแหล่งล่องเรือคายัคและแคนูในจังหวัดกระบี่ก็มีอยู่หลายแห่ง อันได้แก่บริเวณอ่าวไร่เลย์ เกาะปอดะ เกาะไก่หรือเกาะหัวขวาน ถ้าพระนาง (<http://www.kangwal.com/tour/detail.htm> :1) ในท้องที่อำเภอเมืองนอกจากนี้นักท่องเที่ยวยังนิยมไปเล่นกีฬาดังกล่าวที่อำเภอเกาะลันตา ในพื้นที่จังหวัดกระบี่โดยจะล่องจากท่าเรือหัวหินไปเกาะราปู เกาะพัง เกาะราปูเลิด ตามลำดับ (<http://www.seabornventures.com> : 1)

ส่วนกีฬาปีนหน้าผาซึ่งก็เป็นกีฬาอีกประเภทหนึ่งที่ได้รับความนิยมในหมู่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดกระบี่ พังงา และภูเก็ต อย่างไรก็ตามเนื่องจากจังหวัดกระบี่เป็นจังหวัดที่เป็นจุดเริ่มต้นของการปีนหน้าผา ดังนั้นนักท่องเที่ยวจึงพยายามเดินทางสู่จังหวัดกระบี่ โดยเฉพาะบริเวณอ่าวไร่เลย์ อ่าวพระนาง อ่าวอันดามัน หมู่เกาะพีพี อ่าวปิละ และอ่าวตันไทร นอกจากนี้นักท่องเที่ยวบางส่วนยังเดินทางไปปีนหน้าผาบริเวณใกล้เคียงเช่นบริเวณอ่าวพังงา ในท้องที่จังหวัดพังงาเป็นต้น

(<http://www.com/TypePlaceAct.asp?type=19> : 1)

สำหรับกีฬากอล์ฟก็เป็นกีฬาอดนิยมนิกประเภทหนึ่งทั้งในหมู่คนไทยและชาวต่างประเทศ และจังหวัดภูเก็ตถือว่าเป็นศูนย์กลางของกีฬาประเภทนี้ดังจะเห็นได้จากการที่จังหวัดภูเก็ตมีสนามกอล์ฟเป็นที่นิยมรับของนักท่องเที่ยวมากมายหลายสนาม เช่น บลูแคนยอนคันทรีคลับภูเก็ต (Blue Canyon Country Club Phuket) ลา구나ภูเก็ตกอล์ฟคลับ (Laguna Phuket Golf Club) ลอชปาล์มกอล์ฟคลับภูเก็ต (Loch Palm Golf Club Phuket) และภูเก็ตคันทรีคลับภูเก็ต (Phuket Country Club) (http://www.geocities.com/eldrick_tigerwoods/course.html :1) ขณะเดียวกันกีฬาเทนนิสก็ได้รับความนิยมไปทั่วกัน ดังนั้นผู้ประกอบการโรงแรมจึงพยายามจัดหาและสร้างสนามกีฬาเทนนิสและผู้ฝึกสอนที่มีความชำนาญให้บริการแก่นักท่องเที่ยว

ชายหาดทะเลอันดามัน ซึ่งเป็นที่ตั้งของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ เป็นบริเวณที่มีสภาพธรรมชาติที่งดงามแห่งหนึ่งของโลก ประกอบไปด้วยขุนเขาที่สลับซับซ้อน หมู่เกาะน้อยใหญ่ หาดทรายขาวนวลทะเลใส โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้ชื่อว่าเป็นบริเวณที่มีประจักษ์สวยงามที่สุด มีซากฟอสซิลซึ่งทับถมกันเป็นเวลานานหลายล้านปี สิ่งเหล่านี้เป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สำคัญของไทยที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกให้มาเยี่ยมชมตลอดปี

ปัจจุบันรูปแบบการท่องเที่ยวทั้งในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม กล่าวคือ พัฒนาจากการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อชมทัศนียภาพมาเป็นการท่องเที่ยวหลากหลายรูปแบบ อันได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาวิจัย การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นต้น และเนื่องจากจังหวัดกระบี่ พังงา และภูเก็ต ประกอบไปด้วยสภาพภูมิประเทศแบบชายฝั่งทะเลและภูเขาสลับซับซ้อนเรียงรายทอดยาวไปตามชายฝั่งมหาสมุทรอินเดีย ตอนชายฝั่งทะเลอันดามันและที่โดดเด่นอีกประการหนึ่งของภูมิภาคแถบนี้ก็คือมีทะเลที่ใสสะอาด ภูผาหินที่สวยงาม ตลอดจนเกาะแก่งที่เอื้อประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นอย่างมาก เช่น กระดานโต้คลื่น ตกปลา และดำน้ำ (วรรณ วรษาณิข, 2539 : 189) นอกจากนี้นักท่องเที่ยวยังนิยมออกกำลังกายด้วยการปีนหน้าผา ล่องคายัคและแคนู ขี่ม้าเลียบชายหาด เล่นวอลเลย์บอลชายหาด และการขี่จักรยานเสือภูเขาอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกีฬา 5 ประเภท อันได้แก่ การปีนหน้าผา พายเรือคายัคและแคนู ดำน้ำ ตกปลา และขี่จักรยานเสือภูเขา เป็นกิจกรรมกีฬาที่จูงใจนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศเดินทางมาประเทศไทย และถือว่าเป็นกิจกรรมหลักที่ส่งเสริมรายได้ให้กับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของภูมิภาคแถบนี้ ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องกำหนดทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้ชัดเจน ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยในภาพรวม

อย่างไรก็ตามกีฬาที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวที่เข้ามาสู่จังหวัดภูเก็ต พังงา และ กระบี่ มี 3 ประเภทอันได้แก่ กีฬาปีนผา กีฬาดำน้ำ และกีฬาพายเรือคายัคและแคนู ซึ่งจังหวัดภูเก็ต พังงา กระบี่ ได้ศึกษาและกำหนดเป็นแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางทะเล โดยได้กำหนดเป็นโครงการพัฒนามาตรฐานกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งประกอบไปด้วย 2 กิจกรรมหลักคือ ผลิตภัณฑ์การดำน้ำกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว และจัดตั้งหน่วยฝึกปฏิบัติงานและพัฒนามาตรฐานบุคลากรด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว โดยเน้นกีฬา 3 ประเภท คือ กีฬาปีนผา กีฬาดำน้ำ และกีฬาพายเรือคายัคและแคนู ทั้งนี้เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจด้านกีฬาเข้ามาในจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามันมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกิดการจ้างงานและกระจายรายได้เพิ่มขึ้น (กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภูเก็ต - พังงา - กระบี่, 2547 : 32)

รายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โนกาวา และมามิยา (2000 : 70-76) ได้ทำการศึกษาสัญชาติ และสภาวะการใช้จ่ายเงินของนักท่องเที่ยวในฤดูกาลแข่งขันฟุตบอลยูโร 2000 ประเทศเนเธอร์แลนด์ การศึกษานี้ได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวที่เข้าชมฟุตบอลซึ่งเป็นการแข่งขันระหว่างประเทศในยุโรป ได้แก่ ประเทศเนเธอร์แลนด์ อังกฤษ โปรตุเกส นอร์เวย์ สเปน เดนมาร์ก สโลวีเนีย และสาธารณรัฐเช็ก ในสนามแข่งขันของสามเมืองคือ เมืองอามสเตอร์ดัม เมืองรอตเตอร์ดัม และเมืองอินดิโฮเวน ระหว่างวันที่ 11 – 18 เดือนมิถุนายน 2000 จากการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวที่เข้าชมการแข่งขันครั้งนี้เป็นผู้ที่สมรสแล้วทั้งหญิงและชาย มีอายุระหว่าง 25 – 44 ปี ส่วนใหญ่เป็นสัญชาติอังกฤษ รองลงมาคือสาธารณรัฐเช็ก และเดนมาร์ก ส่วนใหญ่พักอยู่ในประเทศเจ้าภาพจัดการแข่งขันระหว่าง 4-5 วัน รองลงมาคือ 4-17 วัน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้จ่ายเงินไปกับที่พัก รองลงมาคือการท่องเที่ยว และอาหารตามลำดับ

แมดเด็น (Madden, 2002 : 7-21) ได้ทำการศึกษาสภาพเศรษฐกิจซึ่งเป็นผลจากการจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกที่ซิดนีย์ประเทศออสเตรเลีย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินเศรษฐกิจภายหลังจากการจัดแข่งขันโอลิมปิกปี 2000 การศึกษานี้ได้นำบัญชีทั้งรายรับและรายจ่ายมา วิเคราะห์ ผลของการศึกษาพบว่าการจัดการแข่งขันกีฬานี้ทำให้เกิดการใช้จ่ายเงินโดยผู้มาเยือนและนักท่องเที่ยวในถิ่นอย่างมากมายมหาศาล และในขณะเดียวกันรัฐบาลออสเตรเลียก็เป็นหนี้ต่างชาติอันเนื่องมาจากค่าใช้จ่ายในการจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกครั้งนี้เพราะเงินสนับสนุนซึ่งได้จากคณะกรรมการโอลิมปิกไม่พอเพียง และเมื่อเทียบกับการจัดการแข่งขันกีฬาที่นิวเซาท์เวลส์แล้วผลปรากฏว่ากิจกรรมด้านกีฬาของนิวเซาท์เวลส์มีมากกว่า 3 เปอร์เซ็นต์ แต่ผลกระทบทางเศรษฐกิจมีพอ ๆ กัน อย่างไรก็ตามการจัดการแข่งขันกีฬาก็ยังคงมีประโยชน์ต่อเจ้าภาพผู้จัดการแข่งขันในด้านของการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของประเทศอย่างสูงสุด

เบอร์ตัว และคณะ (Bourdeau et al., 2002 : 22-32) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกีฬากับการท่องเที่ยวในฝรั่งเศสและยุโรป โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้ศึกษา เกี่ยวกับอุปนิสัยของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในประเทศช่วงปลายปี 1980 จนกระทั่งต้นปี 1990 จากการศึกษาพบว่าการจัดการแข่งขันที่จัดขึ้นมีเพิ่มมากขึ้นทุกปี และในทำนองเดียวกันความต้องการในการบริโภคของนักท่องเที่ยวก็เพิ่มมากขึ้นเป็นเงาตามตัว อย่างไรก็ตามการส่งเสริมและการพัฒนากิจกรรมกีฬาก็ยังคงพบอุปสรรคและหยุดชะงักเนื่องจากวัฒนธรรมประเพณี สภาพภูมิประเทศ นโยบายของการพักผ่อนและการเดินทาง นอกจากนี้ยังพบว่ากีฬายามว่างได้รับการยกฐานะและพัฒนาให้เป็นกีฬาเชิงท่องเที่ยวอย่างกว้างขวาง (การปีนผา จักรยานภูเขา การผจญภัยในหุบเขา การกระโดดร่ม และกีฬาที่ใช้ความเร็วบนผิวน้ำ) สามารถสรุปได้ว่านักท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นให้เกิดการแสวงหากิจกรรมกีฬา เพื่อรองรับความต้องการซึ่งถือว่าเป็นการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวได้ทางหนึ่ง อย่างไรก็ตามการจัดการแข่งขันกีฬาใด ๆ นั้นจะต้องคำนึงถึงฤดูกาลและจุดประสงค์ของกิจกรรมด้วย ดังนั้นควรจะนำเอาวิกฤตมาเป็นโอกาสในการเริ่มฟื้นฟูกิจกรรมกีฬายามว่างให้เป็นกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว

ริชชี และคณะ (Ritchie et al., 2002 : 33-44) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมศักยภาพของตลาดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยพยายามศึกษาความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่เริ่มเด่นชัดมากขึ้นเมื่อ 2-3 ปีที่แล้ว ทั้งในส่วนของการศึกษาและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะรวมถึงการเดินทางเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาทั้งในฐานะผู้ชม และผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา เช่น การดำน้ำ และการขี่จักรยาน เป็นต้น อย่างไรก็ตามจากการศึกษาพบว่ามีรายงานการวิจัยเพียงเล็กน้อยที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยของตลาดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษานี้ได้มุ่งประเด็นไปที่การสำรวจความสนใจของนักท่องเที่ยว ในการเข้าร่วมการแข่งขันรักบี้ครั้งที่ 12 ที่สนามแข่งขันบรันซ์ เมืองแคนเบอร์รา ในเดือนเมษายนและพฤษภาคม 2000 จากการศึกษาพบว่าลักษณะของกีฬาและอุปนิสัยในการเดินทางเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของนักท่องเที่ยวเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ควรหยิบยกขึ้นมาพิจารณาในการจัดการแข่งขันกีฬารักบี้ทั้งปัจจุบันและอนาคต

แกนดี-อะโรว์ และเชาว์ (Gandhi-Arora and Shaw, 2002 : 45-53) ได้ทำการศึกษาโดยมุ่งประเด็นไปที่การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวกับความประทับใจและการค้นหาคำถามแปลกใหม่ การศึกษานี้ได้ดำเนินการสำรวจความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่เข้าไปในเมืองต่าง ๆ รวม 500 เมืองทางโทรศัพท์ จากการศึกษาพบว่าความประทับใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬามีความสัมพันธ์กับความสนใจและมุ่งมั่นในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาและมีส่วน

ผลักดันนักท่องเที่ยงให้เข้าร่วมการแข่งขันครั้งต่อไป อย่างไรก็ตามการเสาะแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ แท้จริงแล้วไม่มีความสัมพันธ์กับความมุ่งมั่นและเจตนาในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาแต่อย่างใด โดยปกติแล้วการเสาะแสวงหาสิ่งแปลกใหม่น่าจะเกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬาที่พิเศษเฉพาะ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าความประทับใจครั้งแรกจะมีผลต่อความสนใจและความมุ่งมั่นในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬานักท่องเที่ยง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะเป็นสิ่งจูงใจให้นักท่องเที่ยงเข้าร่วมกิจกรรมกีฬารั้งต่อไป

เซกิลสกี และมุลส์ (Cegielski and Mules, 2002 : 64-70) ได้ทำการศึกษาผลกระทบของการแข่งขันชิงตำแหน่งซีเอมจี 400 ซูเปอร์คาร์ ซึ่งจัดขึ้นในเขตปกครองแห่งชาติเมืองแคนเบอร์รา ประเทศออสเตรเลีย เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2000 วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้ก็เพื่อศึกษา ความเหมาะสมของการแข่งขันกีฬาในเมืองแคนเบอร์ราโดยทั่วไป และบริเวณที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะนอกจากนี้ยังศึกษาถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดการแข่งขันดังกล่าว และจากการศึกษาพบว่า ผู้ที่อาศัยอยู่ในแคนเบอร์ราได้รับผลกระทบเกี่ยวกับการจราจรที่ติดขัดมากที่สุด รองลงมาคือความอึดอัดที่เกิดขึ้นจากยานพาหนะที่สัญจรไปมาและสิ่งก่อสร้างที่สร้างขึ้นอย่างมาก และเป็นไปอย่างรวดเร็ว ถัดลงมาคือค่าใช้จ่ายทางสังคมอื่น ๆ อย่างไรก็ตามการศึกษายังพบอีกว่าชาวเมืองแคนเบอร์รามีความภาคภูมิใจที่ได้เป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขัน การศึกษานี้ยังได้ดำเนินการโดยการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนทางโทรศัพท์ ซึ่งเป็นการสำรวจทันทีหลังจากสัปดาห์ของการแข่งขัน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าชาวเมืองแคนเบอร์รามีความรู้สึกเป็นลบกับการแข่งขันครั้งนี้ อย่างไรก็ตามเขาก็รับรู้ผลกระทบในทางบวกบางอย่าง เช่นการประชาสัมพันธ์เมืองหลวงและสังคมอย่างภาคภูมิใจ การศึกษานี้ยังแสดงให้เห็นว่าคนเริ่มให้ความสนใจการแข่งขันกีฬาประเภทเครื่องยนต์เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะเป็นแนวทางในการจัดกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวต่อไป

ดอลนิการ์ และ ฟลักเกอร์ (2003, 186-196) ได้ทำการศึกษารูปแบบและตลาดของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาระดานไต่คืบ ซึ่งเป็นกีฬายามว่างที่พัฒนาตัวเองไปเป็นกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว การพัฒนาตัวเองของกระดานไต่คืบเป็นไปอย่างรวดเร็วและเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง อย่างไรก็ตามรายงานวิจัยเกี่ยวกับกระดานไต่คืบมีเพียง 2-3 เรื่องเท่านั้น และล้วนแล้วแต่ศึกษาเพียงเบื้องต้นเท่านั้น ดังนั้นการศึกษานี้จึงมุ่งประเด็นไปที่ การศึกษาลักษณะอุปนิสัยของบุคคลที่นิยมเล่นกระดานไต่คืบ และนิสัยในการเดินทางท่องเที่ยว โดยได้ทำการประเมินตลาดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาระดานไต่คืบทั้งหมด 6 แห่งด้วยกัน จากการศึกษาปรากฏว่าตัวแปรอายุ ความสามารถในการไต่คืบ ระยะเวลาที่เดินทางมาพักผ่อน ความชอบในชนิดของลูกคลื่น และระเบียบกฎเกณฑ์ของของทัวร์กระดานไต่คืบ มีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยของบุคคลที่นิยมเล่นกระดานไต่คืบ และนิสัยในการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลของการค้นพบนี้จะเป็น

แนวทางในการพัฒนา และยกระดับมาตรฐานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ในอนาคตอีกด้วย

ทูเฮและคณะ (Toohey et al., 2002 9-20) ได้ทำการศึกษาคุณภาพของการจัดการแข่งขันฟุตบอลโลกที่เมก้าประเทศออสเตรเลีย ซึ่งจัดขึ้นโดยสมาพันธ์กีฬาฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะมุ่งเน้นศึกษาหลักการที่การวิจัยซึ่งจะมีผลต่อการจัดการแข่งขัน สิ่งที่ได้รับตามมาก็คือเป็นทางเลือกทางหนึ่งในการช่วยเหลือสนับสนุนให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว ตลอดจนทำความเข้าใจและรับรู้เกี่ยวกับความปลอดภัย และการตอบรับของกฎหมายว่าด้วยมาตรการรักษาความปลอดภัย การศึกษานี้ใช้แบบสอบถามสำรวจความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่เข้าชมการแข่งขันฟุตบอลโลก จากการศึกษาพบว่าระบบรักษาความปลอดภัยมีผลต่อแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวในการเข้าร่วมชมการแข่งขันกีฬาดังกล่าว นอกจากนี้ยังพบอีกว่านักท่องเที่ยวมีความประสงค์ให้ผู้เกี่ยวข้องจัดระบบการรักษาความปลอดภัยให้รัดกุม ทั้งนี้เพราะสิ่งดังกล่าวมีผลกระทบต่อระดับความสนุกสนานของนักท่องเที่ยว อย่างไรก็ตามการศึกษาก็ได้เสนอแนะแนวทางสำหรับการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลโลกในอนาคตว่าควรมีการคุมสถานการณ์ความปลอดภัยโดยใช้กระบวนการของข้อมูลข่าวสารไร้พรมแดน เช่น ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ สงครามอิรักในปัจจุบัน การระบาดของโรคซาร์ (SARS) มาเป็นแนวทางในการวางแผนการจัดการแข่งขันกีฬาครั้งต่อไป

เทรเวอร์ และ ชัยแวน (2003 : 20-25) ได้ทำการศึกษาศึกษาแนวทางในการพัฒนาเทศกาลแข่งขันเรือมังกรให้เป็นกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว ดังนั้นการจัดเทศกาลกล่าวซึ่งนับว่าเป็นครั้งที่ 2 และเป็นครั้งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของฮ่องกงจึงเกิดขึ้น สำหรับนักท่องเที่ยวจำนวนมากแล้ว ฮ่องกงถูกมองว่าเป็นทางผ่านของจีน เป็นสวรรค์ของการจับจ่ายซื้อของ เป็นจุดเชื่อมต่อของโลกตะวันออกกับตะวันตก อย่างไรก็ตามเนื่องจากข้อจำกัดเกี่ยวกับกิจกรรมที่หลากหลาย และการขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดีและต่อเนื่อง จึงทำให้การพัฒนาและการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวของฮ่องกงเป็นไปด้วยความยากลำบาก ด้วยความพยายามที่จะดึงดูดใจนักท่องเที่ยวเข้าสู่ประเทศ สมาคมการท่องเที่ยวของฮ่องกง จึงได้เริ่มดำเนินการสืบเสาะแสวงหากิจกรรมการแข่งขันที่เป็นวัฒนธรรมหนึ่งในนั้นก็คือ “เทศกาลเรือมังกร” ให้เป็นจุดดึงดูดใจนักท่องเที่ยว จากการศึกษาประวัติความเป็นมาของการแข่งขัน ปรากฏว่ากีฬาดังกล่าวได้รับการปรับเปลี่ยนรูปแบบและประดิษฐ์คิดค้นให้เป็นกีฬาทางน้ำนานาชาติ และปัจจุบันมีแนวโน้มว่าจะได้รับการพัฒนาจากการแข่งขันแบบดั้งเดิมไปเป็นการแข่งขันเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งมีพื้นฐานมาจากวัฒนธรรมที่ยังคงรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ดั้งเดิมอยู่

เซอร์บาและคณะ (Zorba et al., 2004 : 48-56) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการกีฬาและกิจกรรมนันทนาการของบุคคลระดับผู้บริหาร เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือแบบสอบถามซึ่งประกอบไปด้วย 15 ข้อคำถาม ได้ถูกส่งไปยังหมู่บ้านพักตากอากาศชั้นนำในจังหวัดมุกดา จำนวน 15 หมู่บ้าน ประกอบไปด้วยโรงแรมระดับห้าดาว จำนวน 8 โรงแรม และโรงแรมระดับสี่ดาว จำนวน 7 โรงแรม ผลจากการศึกษาพบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างการเลือกใช้บริการกีฬาและกิจกรรมนันทนาการของบุคคลระดับผู้บริหาร กับกลยุทธ์ทางการตลาดที่เหมาะสม โดยเฉพาะการบริการติดตามผลหลังการขายที่จริงจังและต่อเนื่อง ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า การจัดการตลาดที่เหมาะสมและการดำเนินกิจกรรมที่สัมพันธ์กันมีผลต่อการพัฒนาและขยายตัวของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการทำวิจัยเกี่ยวกับศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามหัวข้อต่อไปนี้ดังนี้

- 3.1 กลุ่มตัวอย่างและประชากร
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 กลุ่มตัวอย่างและประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ในปี พ.ศ. 2547 และประชาชนที่อาศัยอยู่ในท้องที่ 3 จังหวัดดังกล่าว และเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมกับจำนวนประชากรทั้งหมด ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการของ ทาโร ยามาเน (Taro Yamanae) ที่ขนาดประชากร 100,000 คนขึ้นไป ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ $\pm 5\%$ ที่ความเชื่อมั่น 95 % ได้กลุ่มตัวอย่างดังตารางที่ 1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจังหวัด

จังหวัด	เจ้าบ้าน	นักท่องเที่ยว	
		ไทย	ต่างประเทศ
ภูเก็ต	57	413	306
พังงา	52	398	23
กระบี่	64	404	79
รวม	173	1,215	408

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือในการวิจัยดังต่อไปนี้

3.2.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการด้านกีฬาของนักท่องเที่ยวและศักยภาพของปัจจัยที่จูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ประกอบไปด้วยแบบสอบถามแบบตรวจสอบคำตอบ (Check List) แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า

(Rating Scales) และแบบปลายเปิด (Open End) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามลำดับดังนี้

3.2.1.1 จัดเวทีชาวบ้านเพื่อเสวนาเกี่ยวกับศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ รวม 3 ครั้ง ในการนี้ได้ใช้แบบสอบถามประกอบไปด้วยแบบสอบถามแบบตรวจคำตอบ (Check List) และแบบปลายเปิด (Open End) เก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.1.2 สัมภาษณ์ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ตามข้อเสนอแนะจากเวทีชาวบ้าน และใช้แบบสัมภาษณ์แบบไม่เป็นมาตรฐาน (Unstandardized Interview) เก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.1.3 นำผลจากการเสวนาเวทีชาวบ้าน การสัมภาษณ์ศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นมาตรฐาน (Unstandardized Interview) จากจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มาสร้างแบบสอบถามเฉพาะของแต่ละจังหวัด ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับศักยภาพของปัจจัยที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดปัจจัยที่เป็นตัวบ่งชี้ศักยภาพโดยนำหลักหลักการประเมินพื้นที่ธรรมชาติสำหรับการท่องเที่ยวโดยการกำหนดค่าถ่วงน้ำหนัก (Weighting Score Method) ของสุรเชษฐ์ เชมฐมาส (2538 : 6 – 12 อ้างจาก Bo Shellby and Thomas A. Heberlein, 1986 : 63) มากำหนดเกณฑ์ในการประเมิน โดยจะเลือกเฉพาะปัจจัยที่มีศักยภาพสูงเท่านั้น

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการด้านกีฬาของนักท่องเที่ยว ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้านคือ

1. จุดประสงค์ของการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา
2. รูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา
3. บุคลากรทางการกีฬา
4. สวัสดิการในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา
5. ระบบข้อมูลข่าวสาร

แบบสอบถามแต่ละข้อมีระดับให้เลือก 4 ระดับ โดยให้เลือกตอบระดับใดระดับหนึ่งคือ 4 หมายความว่ามีความสำคัญมากที่สุด หรือ ต้องการมากที่สุด 3 หมายความว่ามีความสำคัญมาก หรือ ต้องการมาก 2 หมายความว่ามีความสำคัญน้อย หรือ ต้องการน้อย และ 1 หมายความว่ามีความสำคัญน้อยที่สุด หรือ ต้องการน้อยที่สุด แล้วแต่กรณี

3.2.1.4 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ เพื่อการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาโดยเฉพาะ ทั้งนี้เพื่อสังเกตพฤติกรรมการตอบคำถามและรับข้อเสนอแนะบางประการมาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

3.2.1.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ (Expert) ซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งและประกอบธุรกิจนำเที่ยวเชิงกีฬาทริเวณชายฝั่งทะเลอันดามันจำนวน 5 คน ตรวจสอบแก้ไขเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม ด้วยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องของจำนวนพฤติกรรมข้อคำถาม (IOC) ได้แบบสอบถามที่มีค่าดัชนี 0.5 และนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแบบสอบถามอีกครั้งหนึ่ง

3.2.1.6 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักท่องเที่ยวในท้องที่ ๆ ไม่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ทั้งจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ กลุ่มละ 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -Coefficient) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นอยู่ในเกณฑ์ที่รับได้คือ .78 .81 และ .74 ตามลำดับ

3.2.1.7 แปลแบบสอบถามความต้องการด้านกีฬาของนักท่องเที่ยวและศักยภาพของปัจจัยที่จูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ จากฉบับภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษโดยหัวหน้าโครงการวิจัย

3.2.1.8 ขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษชาวไทย 2 คนพิจารณาเปรียบเทียบความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามภาษาไทยกับภาษาอังกฤษปรากฏว่ามีความสอดคล้องกันดี

3.2.1.9 ขอความอนุเคราะห์ครูชาวอังกฤษจากโรงเรียนแอนนาสอนภาษากระบี่ 1 คนตรวจสอบแบบสอบถามภาษาอังกฤษ เพื่อพิสูจน์อักษร ไวยากรณ์ และวัฒนธรรมของการใช้ภาษาอีกครั้งหนึ่ง

3.2.1.10 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักท่องเที่ยวต่างชาติในท้องที่ ๆ ไม่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ทั้งจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ กลุ่มละ 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -Coefficient) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นอยู่ในเกณฑ์ที่รับได้ คือ .80 .79 และ .83 ตามลำดับ

3.2.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเจ้าบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ประกอบไปด้วยแบบสอบถามแบบตรวจสอบ (Check List) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามลำดับดังนี้

3.2.2.1 ศึกษาข้อมูลซึ่งเป็นผลจากการสำรวจความต้องการด้านกีฬาของนักท่องเที่ยวและศักยภาพของปัจจัยที่จูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาในจังหวัด ภูเก็ต พังงา และกระบี่ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2.2.2 สร้างแบบสอบถามซึ่งประกอบไปด้วยข้อคำถาม 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเจ้าบ้าน ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งประกอบด้วย 6 ด้านคือ

1. ด้านสถาปัตยกรรมและสิ่งก่อสร้าง
2. ด้านคมนาคม
3. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
4. ด้านความปลอดภัย
5. ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
6. ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม

แบบสอบถามแต่ละข้อมีระดับให้เลือก 4 ระดับ โดยให้เลือกตอบระดับใดระดับหนึ่งคือ 4 หมายความว่าต้องการมากที่สุด 3 หมายความว่าต้องการมาก 2 หมายความว่า ต้องการ น้อยและ 1 หมายความว่าต้องการน้อยที่สุด

3.2.2.3 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับชุมชนในจังหวัดภูเก็ต พังงา และ กระบี่ ทั้งนี้เพื่อสังเกตพฤติกรรมการตอบคำถาม และรับข้อเสนอแนะบางประการในการปรับปรุงแก้ไข

3.2.2.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ (Expert) จำนวน 5 คน ตรวจสอบแก้ไขเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม ด้วยวิธีหา ดัชนีความสอดคล้องของจำนวนพฤติกรรมข้อคำถาม (IOC) ได้แบบสอบถามที่มีค่าดัชนี 0.5

3.2.2.5 นำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิไปแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถาม ก่อนที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.2.2.6 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักท่องเที่ยวและประชาชน ในอำเภอเมืองจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ กลุ่มละ 30 คนเพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -Coefficient) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่น อยู่ในเกณฑ์ที่รับได้คือ .80 .79 และ .79 ตามลำดับ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.3.1 เก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการของทาโร ยามาเน (Taro Yamanae) ได้แบบสอบถามคืนมาจากจังหวัดภูเก็ต 719 ฉบับ พังงา 421 ฉบับ และกระบี่ 483 ฉบับ รวม 1,623 ฉบับ จาก 1,900 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 85.42 ในการนี้ผู้วิจัยได้เลือกพื้นที่ที่เป็นศูนย์รวมของนักท่องเที่ยวสำหรับเก็บข้อมูลตามข้อเสนอแนะของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 3.2 พื้นที่ในการเก็บข้อมูลในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

ภูเก็ต	พังงา	กระบี่
1. แหลมพรหมเทพ	1. เกาะปันหยี	1. อ่าวนาง
2. หาดป่าตอง	2. ถ้ำคูหาสวรรค์	2. สุสานหอย
3. วัดฉลอง	3. อุทยานแห่งชาติหาดท้ายเหมือง	3. หาดนพรัตนธารา
4. หาดกะตะ	4. สระนางมโนราห์	4. เกาะพีพี
5. หาดกะรน	5. สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์	5. เมืองกระบี่
6. เมืองภูเก็ต	6. สวนนก	6. ธารโบกขรณี
7. หาดราไวย์	7. น้ำตกลำปี	7. วัดถ้ำเสือ
8. เขารัง	8. บ่อน้ำพุร้อน	8. อ่าวไร่เลย์
9. ภูเก็ตแฟนตาซี	9. เขาพิงกัน	9. น้ำตกห้วยโต้
10. หาดในยาง	10. อ่าวพังงา	10. น้ำพุร้อน

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2545

3.3.2 เก็บรวบรวมข้อมูลจากเจ้าบ้านที่อาศัยอยู่บริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา ได้แบบสอบถามคืนมาจากจังหวัดภูเก็ต 57 ฉบับ พังงา 52 ฉบับ และกระบี่ 64 ฉบับ รวมทั้งสิ้น 173 ฉบับ จาก 225 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 76.89

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและค่าสถิติต่าง ๆ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และสังคม เอสพีเอสเอสฟอร์วิน (SPSS FOR WIN) ช่วยในการวิจัยดังต่อไปนี้

3.4.1 ข้อมูลด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยการหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

3.4.2 ข้อมูลด้านความต้องการด้านกีฬาและศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ซึ่งเมื่อได้ค่าเฉลี่ยแล้ว ผู้วิจัยนำมาตีความหมายของคะแนน โดยใช้เกณฑ์การประเมินความต้องการดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	3.51 ขึ้นไป	ถือว่าต้องการหรือมีศักยภาพสูงมาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	2.51 – 3.50	ถือว่าต้องการหรือมีศักยภาพสูง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	1.51 – 2.50	ถือว่าต้องการหรือมีศักยภาพน้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	1.50 ลงไป	ถือว่าต้องการหรือมีศักยภาพน้อยมาก

3.4.3 ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความต้องการด้านกีฬานักท่องเที่ยว ศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และความต้องการในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้าน โดยใช้การทดสอบค่าที (Independent t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) แล้วแต่กรณี

3.4.4 ถ้าพบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญ จะเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe 's Multiple Comparison on Treatment Means)

3.4.5 ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดระดับความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ได้ส่งแบบสอบถามเพื่อศึกษาเกี่ยวกับความต้องการด้านกีฬาและศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ไปยังกลุ่มตัวอย่างได้แบบสอบถามคืนมาจากจังหวัดภูเก็ต 719 ฉบับ จากจังหวัดพังงา 421 ฉบับ และจากจังหวัดกระบี่ 483 ฉบับ รวม 1,623 ฉบับ จากแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งสิ้น 1,900 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 85.42 หลังจากนั้นได้ส่งแบบสอบถามเพื่อศึกษาเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเจ้าบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ไปยังกลุ่มตัวอย่างได้แบบสอบถามคืนมาจากจังหวัดภูเก็ต 57 ฉบับ จากจังหวัดพังงา 52 ฉบับ และจากจังหวัดกระบี่ 64 ฉบับ รวม 173 ฉบับ จากแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งสิ้น 225 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 76.89

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล นำคำตอบที่ได้จากตอนที่ 1 มาหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง นำคำตอบที่ได้จากตอนที่ 2 และตอนที่ 3 มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที (Independent t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และถ้าพบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญ จะเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe' s Multiple Comparison on Treatment Means) ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดระดับความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลในรูปแบบของตารางประกอบความเรียงตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

- 4.1 ศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่
- 4.2 ความต้องการด้านกีฬาของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่
- 4.3 ความต้องการในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเจ้าบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

4.1 ศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

4.1.1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 4.1 ค่าร้อยละของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต จำแนกตาม เพศ อายุ และเชื้อชาติ

	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	434	60.36
	หญิง	285	39.64
อายุ	ต่ำกว่า 26 ปี	135	18.78
	26 - 30 ปี	194	26.98
	31 - 35 ปี	136	18.92
	36 - 40 ปี	107	14.88
	41 - 45 ปี	76	10.57
	มากกว่า 45 ปี	71	9.87
เชื้อชาติ	ชาวไทย	413	57.44
	ชาวต่างประเทศ	306	42.56

จากตารางที่ 4.1 จะเห็นว่า นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต ส่วนใหญ่ร้อยละ 60.36 เป็นเพศชาย และเป็นเพศหญิงร้อยละ 39.64

นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต ส่วนใหญ่ร้อยละ 26.98 มีอายุระหว่าง 28 - 30 ปี รองลงมาร้อยละ 18.92 มีอายุระหว่าง 31-35 ปี และอายุมากกว่า 45 มีน้อยที่สุดร้อยละ 9.87

นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต ส่วนใหญ่ร้อยละ 57.44 เป็นชาวไทย และเป็นชาวต่างประเทศร้อยละ 42.56

ตารางที่ 4.2 ค่าร้อยละความต้องการด้านกีฬาของนักท่องเที่ยว ที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ตจำแนกตามชนิด และแหล่งเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา

	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ชนิดกีฬา	ดำน้ำ	349	46.97
	กอล์ฟ	220	29.61
	วอลเลย์บอลชายหาด	174	23.42
แหล่งเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา			
ดำน้ำ	เกาะไม้ท่อน	98	28.08
	เกาะราชาใหญ่	102	29.23
	เกาะเฮ	149	42.69
กอล์ฟ	ภูเก็ตคันทรีคลับ	57	25.91
	บลูแคนยอนคันทรีคลับ	82	37.27
	ลาภานาภูเก็ตกอล์ฟคลับ	40	18.18
	ลอมปาล์มกอล์ฟคลับ	41	18.64
วอลเลย์บอลชายหาด	หาดกะตะ	34	19.54
	หาดกระรน	41	23.56
	หาดป่าตอง	99	56.90

จากตารางที่ 4.2 จะเห็นว่า นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต ส่วนใหญ่ร้อยละ 46.97 ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำ รองลงมาร้อยละ 29.61 ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา กอล์ฟ และต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด มีน้อยที่สุดร้อยละ 23.42

นักท่องเที่ยวที่ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำ ส่วนใหญ่ร้อยละ 42.69 ต้องการไปดำน้ำที่เกาะเฮ รองลงมาร้อยละ 29.23 ต้องการไปดำน้ำที่เกาะราชาใหญ่ และต้องการไปเกาะไม้ท่อน น้อยที่สุด ร้อยละ 28.08

นักท่องเที่ยวที่ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬากอล์ฟ ส่วนใหญ่ร้อยละ 37.27 ต้องการไปเล่นกอล์ฟที่บึงแคนขอนแก่นที่รีคลับ รองลงมาร้อยละ 25.91 ต้องการไปเล่นกอล์ฟที่ภูเก้าคันที่รีคลับ ร้อยละ 18.46 ต้องการไปลอสปาล์มกอล์ฟคลับ และร้อยละ 18.18 ต้องการไปลากูนาภูเก้ากอล์ฟคลับ ตามลำดับ

นักท่องเที่ยวที่ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ส่วนใหญ่ร้อยละ 56.90 ต้องการไปเล่นวอลเลย์บอลชายหาดที่หาดป่าตอง รองลงมาร้อยละ 23.56 ต้องการไปเล่นวอลเลย์บอลชายหาดที่หาดกะรน และต้องการไปเล่นวอลเลย์บอลชายหาดที่หาดกะตะน้อยที่สุดร้อยละ 19.54

4.1.2 ศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาที่จังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับ ศักยภาพของปัจจัย ที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยว ให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำ ที่จังหวัดภูเก็ต จำแนกตามแหล่งเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา

ปัจจัยจูงใจ	เกาะไม้ท่อน		เกาะราชาใหญ่		เกาะเฮ	
	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.
1. เดินทางสะดวก	3.32	0.67	3.48	0.60	3.49	0.63
2. น้ำทะเลใสสะอาด	2.98	0.58	3.15	0.53	3.31	0.74
3. มีแนวปะการังใหญ่และสวยงาม	2.93	0.57	3.04	0.69	3.12	0.66
4. เป็นแหล่งปลาและสัตว์น้ำนานาชนิด	2.99	0.77	3.15	0.43	3.33	0.68
5. ปลอดภัย	3.28	0.45	3.39	0.65	3.35	0.61
รวมเฉลี่ย	3.10	0.46	3.24	0.43	3.32	0.47

จากตารางที่ 4.3 จะเห็นว่า ศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำที่ เกาะเฮ เกาะราชาใหญ่ และเกาะไม้ท่อนอยู่ในระดับสูง ทั้งโดยส่วนรวมและรายข้อ

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำที่จังหวัดภูเก็ต

แหล่งความแปรปรวน	df	sum of squares	Mean Squares	F value	F probability
ระหว่างกลุ่ม	2	0.27	0.14	0.58	0.103
ภายในกลุ่ม	346	54.29	0.17		
	349	54.56			

$P > .50$ (.05 $F_{2, 346} = 3.02$)

จากตารางที่ 4.4 จะเห็นได้ว่า ศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำที่เกาะไม้ท่อน เกาะราชาใหญ่ และเกาะเฮ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจ ให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬากอล์ฟจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามแหล่งเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา

ปัจจัยจูงใจ	บลูแคนยอน		ลอซปาล์ม		ลา구나		คันทรีคลับ	
	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.
1. เดินทางสะดวก	2.52	0.72	2.67	0.73	2.88	0.70	2.68	0.73
2. เป็นสนามกอล์ฟมาตรฐาน	2.83	0.62	2.63	0.71	2.58	0.85	2.65	0.73
3. ร่มรื่นและทิวทัศน์สวยงาม	2.85	0.58	2.96	0.72	3.28	0.77	3.00	0.72
4. สิ่งอำนวยความสะดวก	2.60	0.87	2.72	0.85	2.72	0.73	2.70	0.83
5. มีสถานที่พักผ่อนเหมาะสม	2.78	0.62	2.65	0.78	2.98	0.77	2.76	0.77
6. ปลอดภัย	3.00	0.64	3.05	0.69	3.02	0.64	3.03	0.67
รวมเฉลี่ย	2.76	0.41	2.78	0.50	2.91	0.47	2.80	0.48

จากตารางที่ 4.5 จะเห็นว่า ศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬากอล์ฟ ที่บลูแคนยอนคันทรีคลับ ภูเก็ตคันทรีคลับ ลอซปาล์มกอล์ฟคลับภูเก็ต และลา구나ภูเก็ต กอล์ฟคลับอยู่ในระดับสูง ทั้งโดยส่วนรวมและรายข้อ

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬากอล์ฟที่จังหวัดภูเก็ต

แหล่งความแปรปรวน	df	sum of squares	Mean Squares	F value	F probability
ระหว่างกลุ่ม	2	1.19	0.60	2.60	0.124
ภายในกลุ่ม	218	53.98	0.25		
	220	55.17			

$P > .50$ (.05 $F_{2, 218} = 3.02$)

จากตารางที่ 4.6 จะเห็นได้ว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬากอล์ฟ ที่บ่อนเคนยอนคันทรี่คลับ ภูเก็ตคันทรี่คลับ ลอซปาล์มกอล์ฟคลับภูเก็ต และลา구나ภูเก็ตกอล์ฟคลับ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจ ให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ที่จังหวัดภูเก็ต จำแนกตามแหล่งเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา

ปัจจัยจูงใจ	หาดป่าตอง		หาดกะตะ		หาดกะรน	
	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.
1. เดินทางสะดวก	3.33	0.62	3.06	0.77	3.41	0.66
2. หาดทรายขาวสะอาด	2.63	0.74	2.59	0.81	2.56	0.72
3. สถานที่โล่งแจ้งลมสงบ	2.54	0.68	2.48	0.80	2.77	0.78
4. ทิวทัศน์สวยงาม	3.00	0.72	2.92	0.80	2.91	0.89
5. ปลอดภัย	2.53	0.60	2.58	0.97	2.70	0.71
รวมเฉลี่ย	2.80	0.46	2.73	0.43	2.87	0.47

จากตารางที่ 4.7 จะเห็นว่าศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดที่ หาดป่าตอง หาดกะตะ และหาดกะรนอยู่ในระดับสูงโดยส่วนรวม อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด เกี่ยวกับสถานที่โล่งแจ้งลมสงบที่หาดกะตะอยู่ในระดับต่ำ

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพ

ของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดที่จังหวัดภูเก็ต

แหล่งความแปรปรวน	df	sum of squares	Mean Squares	F value	F probability
ระหว่างกลุ่ม	2	0.99	0.49	1.35	0.097
ภายในกลุ่ม	171	86.22	0.50		
	173	87.21			

$P > .50$ (.05 $F_{2, 171} = 3.04$)

จากตารางที่ 4.8 จะเห็นได้ว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดที่ หาดป่าตอง หาดกะตะ และหาดกะรน ไม่แตกต่างกัน

4.1.3 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดพังงา

ตารางที่ 4.9 ค่าร้อยละของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดพังงา จำแนกตาม เพศ อายุ และ เชื้อชาติ

	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	284	67.46
	หญิง	137	32.54
อายุ	ต่ำกว่า 26 ปี	89	21.14
	26 - 30 ปี	69	16.39
	31 - 35 ปี	97	23.04
	36 - 40 ปี	77	18.29
	41 - 45 ปี	46	10.93
	มากกว่า 45 ปี	43	10.21
เชื้อชาติ	ชาวไทย	389	94.54
	ชาวต่างประเทศ	23	5.46

จากตารางที่ 4.9 จะเห็นว่า นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดพังงา ส่วนใหญ่ร้อยละ 67.46 เป็นเพศชาย และเป็นเพศหญิงร้อยละ 32.54

นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่จังหวัดพังงา ส่วนใหญ่ร้อยละ 23.04 มีอายุระหว่าง 31- 35 ปี รองลงมาร้อยละ 21.14 มีอายุต่ำกว่า 26 ปี และอายุมากกว่า 45 มีน้อยที่สุดร้อยละ 10.21

นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดพังงา ส่วนใหญ่ร้อยละ 94.53 เป็นชาวไทย และเป็นชาวต่างประเทศร้อยละ 5.46

ตารางที่ 4.10 ค่าร้อยละของความต้องการด้านกีฬาของนักท่องเที่ยว ที่เข้ามาในจังหวัดพังงา
จำแนกตามชนิด และแหล่งเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา

	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ชนิดกีฬา	ดำน้ำ	289	65.10
	กอล์ฟ	29	6.53
	พายเรือแคนู	126	28.38
แหล่งเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา			
หมู่เกาะสิมิลัน	ดำน้ำ		
	เกาะสี่	19	6.57
	เกาะเจ็ด	21	7.27
	เกาะแปด	122	42.21
	เกาะเก้า	6	2.08
	เกาะบอน	6	2.08
	เกาะตาชัย	4	1.38
	อ่าวเผม่า	17	5.88
หมู่เกาะสุรินทร์	อ่าวสุเทพ	15	5.19
	เกาะไข	18	6.23
	เกาะกลาง	2	0.69
	อ่าวผักกาด	11	3.81
	อ่าวไม้งาม	14	4.84
	เกาะรี	7	2.42
	หินกอง	13	4.50
	หินแพ	4	1.38
	หินริเชลิว	10	3.46
	สนามกอล์ฟฐานทัพเรือ	10	34.48
กอล์ฟ	ทับละมุ		
	ทำยมืองปีชกอล์ฟ	19	65.52
	แอนด์มารีนา		

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
แหล่งเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา			
พายเรือแคนู	เกาะห้อง	74	58.73
	เกาะพนัก	32	25.40
	น้ำตกโดนปริวัฒน์	20	15.87

จากตารางที่ 4.10 จะเห็นว่า นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดพังงา ส่วนใหญ่ร้อยละ 65.10 ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำ รองลงมาร้อยละ 28.38 ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาพายเรือแคนู และต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬากอล์ฟ มีน้อยที่สุดร้อยละ 6.53

นักท่องเที่ยวที่ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำ ส่วนใหญ่ร้อยละ 42.21 ต้องการไปดำน้ำที่เกาะแปด (อ่าวเกือก) รองลงมาร้อยละ 7.27 ต้องการไปดำน้ำที่เกาะเจ็ด (หินหัวกะโหลก) และร้อยละ 6.57 ที่เกาะสี่ (เกาะเมียง) ตามลำดับ ส่วนเกาะกลางเป็นเกาะที่นักท่องเที่ยวต้องการไปดำน้ำน้อยที่สุด ร้อยละ 0.69

นักท่องเที่ยวที่ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬากอล์ฟ ส่วนใหญ่ร้อยละ 65.52 ต้องการไปเล่นกอล์ฟที่ สนามกอล์ฟฐานทัพเรือทัพละมู รองลงมาร้อยละ 34.48 ต้องการไปเล่นกอล์ฟที่ ห้วยเหมืองปิซกอล์ฟแอนด์มารีนา

นักท่องเที่ยวที่ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาพายเรือแคนู ส่วนใหญ่ร้อยละ 58.73 ต้องการไปพายเรือแคนูที่เกาะห้อง รองลงมาร้อยละ 25.40 ต้องการไปพายเรือแคนูที่เกาะพนัก และต้องการไปพายเรือแคนูที่น้ำตกโดนปริวัฒน์ น้อยที่สุดร้อยละ 15.87

4.1.4 ศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาที่จังหวัดพังงา

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำที่จังหวัดพังงา จำแนกตามแหล่งเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา

ปัจจัยจูงใจ	เกาะแปด		เกาะเจ็ด		เกาะสี่	
	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.
1. เดินทางสะดวก	3.39	0.62	2.72	0.60	2.86	0.69
2. น้ำทะเลใสสะอาด	3.13	0.87	2.28	0.70	2.43	0.75
3. มีแนวปะการังใหญ่และสวยงาม	3.25	0.57	2.41	0.64	2.35	0.74
4. เป็นแหล่งปลาและสัตว์น้ำนานาชนิด	3.21	0.64	2.33	0.77	2.42	0.65
5.ปลอดภัย	2.95	0.73	2.52	0.69	2.51	0.79
รวมเฉลี่ย	3.19	0.53	2.45	0.42	2.51	0.61

จากตารางที่ 4.11 จะเห็นว่า ศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำที่ เกาะแปด (อ่าวเกือก) และสี่ (เมียง) อยู่ในระดับสูง ส่วนเกาะที่อยู่ในระดับต่ำได้แก่ เกาะเจ็ด (หินหัวกะโหลก) อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำที่เกาะเจ็ด และเกาะสี่อยู่ในระดับต่ำได้แก่น้ำทะเลใสสะอาด แนวปะการังใหญ่และสวยงาม และเป็นแหล่งปลาและสัตว์น้ำนานาชนิด

ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำที่จังหวัดพังงา

แหล่งความแปรปรวน	df	sum of squares	Mean Squares	F value	F probability
ระหว่างกลุ่ม	2	2.06	1.03	3.14	.023 *
ภายในกลุ่ม	159	79.97	0.50		
ทั้งหมด	161	82.03			

* $P < .50$ (.05 $F_{2, 159} = 3.04$)

จากตารางที่ 4.12 จะเห็นได้ว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำที่ เกาะแปด (อ่าวเกือก) เกาะเจ็ด (หินหัวกะโหลก) เกาะสี่ (เกาะเมียง) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .023

ตารางที่ 4.13 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของ เซฟเฟ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำที่จังหวัดพังงา

แหล่งดำน้ำ		เกาะแปด	เกาะเจ็ด	เกาะสี่
	ค่าเฉลี่ย	3.19	2.45	2.51
	จำนวน	122	21	19
เกาะแปด	3.19	-	3.21 (.032 *)	3.68 (.029 *)
เกาะเจ็ด	2.45	-	-	0.75 (.074)
เกาะสี่	2.51	-	-	-

* $P < .50$ (.05 $F_2, 159 = 3.04$)

จากตารางที่ 4.13 จะเห็นได้ว่า ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นราย คู่ ศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำ ที่จังหวัดพังงา พบว่า เกาะแปด (อ่าวเกือก) กับเกาะเจ็ด (หินหัวกะโหลก) และเกาะแปด (อ่าวเกือก) กับเกาะสี่ (เกาะเมียง) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .032 และ .029 ตามลำดับ โดยเกาะแปด (เกาะสิมิลัน) มีศักยภาพของปัจจัยที่จูงใจสูงกว่าเกาะเจ็ด (หินหัวกะโหลก) และเกาะสี่ (เกาะเมียง) ส่วนเกาะเจ็ด (หินหัวกะโหลก) กับเกาะสี่ (เกาะเมียง) ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬากอล์ฟที่จังหวัดพังงา จำแนกตามแหล่งเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา

ปัจจัยจูงใจ	ทับละมุ		ท้ายเหมือง		t Value	t Probability
	X	S.D.	X	S.D.		
1. เดินทางสะดวก	2.93	0.74	2.80	0.69	1.51	.063
2. เป็นสนามกอล์ฟมาตรฐาน	2.70	0.71	2.59	0.67	0.57	.122
3. ร่มรื่นและทิวทัศน์สวยงาม	2.91	0.88	3.00	0.71	1.35	.091
4. สิ่งอำนวยความสะดวก	2.77	0.78	2.81	0.68	0.61	.058
5. มีสถานที่พักผ่อนเหมาะสม	2.65	0.72	2.59	0.74	0.58	.201
6. ปลอดภัย	3.14	0.66	3.05	0.63	1.36	.077
รวมเฉลี่ย	2.85	0.60	2.81	0.49	0.68	.085

$P < .50$ (.05 t , 27 = 2.052)

จากตารางที่ 4.14 จะเห็นว่าศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬากอล์ฟที่ฐานทัพเรือทับละมุ และท้ายเหมืองบิซกอล์ฟแอนด์มารีนาอยู่ในระดับสูง ทั้งโดยส่วนรวมและรายข้อ

เมื่อเปรียบเทียบศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬากอล์ฟที่ฐานทัพเรือทับละมุ และท้ายเหมืองบิซกอล์ฟแอนด์มารีนา ทั้งโดยส่วนรวมและรายข้อ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
ศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจ ให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาพายเรือ
แคนูที่จังหวัดพังงา จำแนกตามแหล่งเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาพายเรือแคนู

เหตุผล	เกาะพนัง		เกาะห้อง		โดนบริวัฒน์	
	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.
1. เดินทางสะดวก	2.95	0.60	2.92	0.75	2.97	0.64
2. น้ำนิ่งลมสงบ	2.82	0.72	2.87	0.79	2.44	0.68
3. ธรรมชาติที่สวยงาม	2.77	0.66	2.79	0.75	2.48	0.76
4. ปลอดภัยและท้าทายความสามารถ	3.03	0.69	3.10	0.81	2.52	0.84
5. มีโปรแกรมและแหล่งโบราณคดี	2.71	0.71	2.67	0.78	2.37	0.77
6. มีป่าโกงกางที่อุดมสมบูรณ์	2.62	0.65	2.56	0.89	2.29	0.61
7. เป็นที่อาศัยของสัตว์ในระบบนิเวศ	2.53	0.70	2.64	0.72	2.51	0.57
8. ปลอดภัย	2.74	0.59	2.78	0.84	2.85	0.73
รวมเฉลี่ย	2.77	0.46	2.79	0.43	2.55	0.47

จากตารางที่ 4.15 จะเห็นว่า ศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาพายเรือแคนูที่เกาะพนัง เกาะห้อง และน้ำตกโดนบริวัฒน์อยู่ในระดับสูงโดยส่วนรวม อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาพายเรือแคนูเกี่ยวกับ น้ำนิ่งลมสงบ ธรรมชาติและทิวทัศน์สวยงาม มีโปรแกรมและแหล่งโบราณคดี และมีป่าโกงกางที่อุดมสมบูรณ์ที่น้ำตกโดนบริวัฒน์อยู่ในระดับต่ำ

ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจ ให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาพายเรือแคนูที่จังหวัดพังงา

แหล่งความแปรปรวน	df	sum of squares	Mean Squares	F value	F probability
ระหว่างกลุ่ม	2	3.84	1.92	5.57	.037*
ภายในกลุ่ม	123	80.62	0.65		
ทั้งหมด	125	84.46			

* $P < .50$ (.05 $F_{2, 123} = 3.04$)

จากตารางที่ 4.16 จะเห็นได้ว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจ ให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาพายเรือแคนูที่ เกาะพนัก เกาะห้อง และน้ำตกโตนปลิววัฒน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .037

ตารางที่ 4.17 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของ เซฟเฟ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาพายเรือแคนูที่จังหวัดพังงา

แหล่งพายเรือแคนู		เกาะพนัก	เกาะห้อง	น้ำตกโดนปริวัฒน์
ค่าเฉลี่ย		2.77	2.79	2.55
จำนวน		32	74	20
เกาะพนัก	2.77	-	0.48 (.082)	4.72 (.031*)
เกาะห้อง	2.51	-	-	5.39 (.027*)
โดนปริวัฒน์	2.45	-	-	-

* $P < .50$ (.05 $F_{2, 123} = 3.04$)

จากตารางที่ 4.17 จะเห็นได้ว่า ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาพายเรือแคนูที่จังหวัดพังงา พบว่า เกาะพนักกับน้ำตกโดนปริวัฒน์ และเกาะห้องกับน้ำตกโดนปริวัฒน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .031 และ .027 ตามลำดับ โดยเกาะห้อง และเกาะพนัก มีศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจสูงกว่าน้ำตกโดนปริวัฒน์ ส่วนเกาะพนัก กับเกาะห้อง ไม่แตกต่างกัน

4.1.5 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดกระบี่

ตารางที่ 4.18 ค่าร้อยละของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดกระบี่ จำแนกตาม เพศ อายุ เชื้อชาติ

	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ กระบี่	ชาย	316	65.42
	หญิง	167	34.58
อายุ กระบี่	ต่ำกว่า 26 ปี	142	29.40
	26 - 30 ปี	112	23.19
	31 - 35 ปี	110	22.78
	36 - 40 ปี	48	9.94
	41 - 45 ปี	36	7.45
	มากกว่า 45 ปี	35	7.24
เชื้อชาติ	ชาวไทย	404	83.64
	ชาวต่างประเทศ	79	16.36

จากตารางที่ 4.18 จะเห็นว่า นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดกระบี่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 65.42 เป็นเพศชาย และเป็นเพศหญิงร้อยละ 34.58

นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่จังหวัดกระบี่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 29.40 มีอายุต่ำกว่า 26 ปี รองลงมาร้อยละ 23.19 มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี และอายุมากกว่า 45 มีน้อยที่สุดร้อยละ 7.24

นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่จังหวัดกระบี่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 83.64 เป็นชาวไทย และเป็นชาวต่างประเทศร้อยละ 16.36

ตารางที่ 4.19 ค่าร้อยละของความต้องการด้านกีฬาของนักท่องเที่ยว ที่เข้ามาในจังหวัดกระบี่ จำแนกตามชนิด และแหล่งเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา

	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ชนิดกีฬา	ดำน้ำ	339	70.19
	ปีนหน้าผา	58	12.00
	พายเรือแคนู	86	17.81
แหล่งเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ดำน้ำ	เกาะพีพี	231	68.14
	เกาะปิดะนอก	12	3.54
	เกาะปิดะใน	10	2.95
	เกาะยูง	8	2.36
	เกาะรอก	22	6.49
	เกาะไหง	13	3.83
	คิงครุสเซอร์	19	5.60
	ชาร์คพอยท์	17	5.02
	เอนามอนรีฟ	7	2.07
ปีนหน้าผา	เกาะพีพี	7	12.02
	อ่าวนาง	5	8.62
	อ่าวไร่เลย์	46	79.31
พายเรือแคนู	อ่าวท่าเลน	39	45.35
	บ้านบ่อท่อ	47	54.65

จากตารางที่ 4.19 จะเห็นว่า นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดกระบี่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 70.19 ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำ รองลงมาร้อยละ 17.81 ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาพายเรือแคนู และต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาปีนหน้าผา มีน้อยที่สุดร้อยละ 12.00

นักท่องเที่ยวที่ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำส่วนใหญ่ร้อยละ 68.14 ต้องการไปดำน้ำที่เกาะพีพี รองลงมาร้อยละ 6.49 ต้องการไปดำน้ำที่เกาะรอก และร้อยละ 5.60 ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีตามลำดับ ส่วนอนเนมอริฟ เป็นจุดที่นักท่องเที่ยวต้องการไปดำน้ำน้อยที่สุด ร้อยละ 2.07

นักท่องเที่ยวที่ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาปีนหน้าผา ส่วนใหญ่ร้อยละ 79.31 ต้องการไปปีนหน้าผาที่ อ่าวไร่เลย์ รองลงมาร้อยละ 12.02 ต้องการไปปีนหน้าผาที่เกาะพีพี และต้องการ ไปปีนหน้าผาที่อ่าวนาง น้อยที่สุดร้อยละ 8.62

นักท่องเที่ยวที่ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาพายเรือแคนู ส่วนใหญ่ร้อยละ 54.65 ต้องการ ไปพายเรือแคนูที่บ้านบ่อท่อ (ถ้ามีหัวโตะและถ้ำลอด) รองลงมาร้อยละ 45.35 ต้องการไปพายเรือแคนูที่อ่าวท่าเลน

4.1.6 ศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาที่จังหวัดกระบี่

ตารางที่ 4.20 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำที่จังหวัดกระบี่ จำแนกตามแหล่งเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา

ปัจจัยจูงใจ	เกาะพีพี		เกาะรอก		คิงครุสเซอร์	
	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.
6. เดินทางสะดวก	3.33	0.52	3.29	0.48	3.30	0.46
7. น้ำทะเลใสสะอาด	3.28	0.55	3.16	0.52	3.10	0.38
8. มีแนวปะการังใหญ่และสวยงาม	3.16	0.53	3.08	0.53	3.10	0.50
9. เป็นแหล่งปลาและสัตว์น้ำนานาชนิด	2.79	0.74	2.74	0.74	2.70	0.56
10. ปลอดภัย	2.93	0.70	2.85	0.69	2.79	0.44
รวมเฉลี่ย	3.10	0.55	3.02	0.47	3.00	0.34

จากตารางที่ 4.20 จะเห็นว่า ศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำที่ เกาะพีพี เกาะรอก และจุดดำน้ำคิงครุสเซอร์อยู่ในระดับสูงทั้งโดยส่วนรวมและรายข้อ

ตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำที่จังหวัดกระบี่

แหล่งความแปรปรวน	df	sum of squares	Mean Squares	F value	F probability
ระหว่างกลุ่ม	2	0.18	0.09	0.41	.223
ภายในกลุ่ม	169	51.77	0.30		
ทั้งหมด	171	51.95			

$P > .50$ ($.05$ $F_2, 169 = 3.04$)

จากตารางที่ 4.21 จะเห็นได้ว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำที่ เกาะพีพี เกาะรอก และจุดดำน้ำ คิงครุสเซอร์ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจ ให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาปีนผาที่จังหวัดกระบี่ จำแนกตามแหล่งเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา

ปัจจัยจูงใจ	อ่าวไร่เลย์		อ่าวนาง		เกาะพีพี	
	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.
1. เดินทางสะดวก	2.85	0.64	2.69	0.77	2.72	0.73
2. เส้นทางท้าทายความสามารถ	2.74	0.78	2.73	0.87	2.81	0.70
3. ทิวทัศน์สวยงาม	2.66	0.54	2.68	0.80	2.53	0.83
4. เป็นแหล่งธรรมชาติศึกษา	2.58	0.75	2.58	0.84	2.58	0.82
5.ปลอดภัย	2.57	0.64	2.56	0.79	2.59	1.00
รวมเฉลี่ย	2.68	0.57	2.65	0.69	2.65	0.62

จากตารางที่ 4.22 จะเห็นว่าศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาปีนผาที่ อ่าวไร่เลย์ อ่าวนาง และเกาะพีพีอยู่ในระดับสูงทั้งโดยส่วนรวมและรายข้อ

ตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาปีนผาที่จังหวัดกระบี่

แหล่งความแปรปรวน	df	sum of squares	Mean Squares	F value	F probability
ระหว่างกลุ่ม	2	0.01	0.01	0.02	.512
ภายในกลุ่ม	55	101.26	1.81		
ทั้งหมด	57	101.27			

$P > .50$ ($.05$ $F_{2, 55} = 3.17$)

จากตารางที่ 4.23 จะเห็นได้ว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาปีนผาที่ อ่าวไร่เลย์ อ่าวนาง และเกาะพีพี ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.24 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจนักท่องเที่ยว ให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาพายเรือแคนูที่จังหวัดกระบี่ จำแนกตามแหล่งเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา

ปัจจัยจูงใจ	อ่าวท่าเลน		บ้านบ่อท่อ		t Value	t Probability
	X	S.D.	X	S.D.		
1. เดินทางสะดวก	3.05	0.55	3.09	0.67	1.60	.107
2. น้ำนิ่งลมสงบ	3.08	0.47	3.15	0.60	1.74	.083
3. ธรรมชาติที่สวยงาม	3.05	0.55	3.04	0.75	0.67	.111
4. ผจญภัยและท้าทาย	2.93	0.57	2.88	0.80	1.73	.079
5. มีโปรแกรมแหล่งโบราณคดี	2.85	0.66	3.01	0.78	1.02	.092
6. มีป่าโกงกางที่สมบูรณ์	3.10	0.50	3.12	0.64	1.26	.125
7. เป็นที่อาศัยของสัตว์	3.03	0.64	3.01	0.73	0.12	.200
8. ปลอดภัย	3.13	0.57	3.16	0.78	0.80	.068
รวมเฉลี่ย	3.03	0.43	3.06	0.49	0.68	.104

$P < .50$ (.05 $t_{,84} = 1.98$)

จากตารางที่ 4.24 จะเห็นว่า ศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาพายเรือแคนูที่อ่าวท่าเลน และบ้านบ่อท่อ (ถ้าตีหัวโตและถ้ำลอด) อยู่ในระดับสูง ทั้งโดยส่วนรวมและรายข้อ

เมื่อเปรียบเทียบศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาพายเรือแคนูที่อ่าวท่าเลน และบ้านบ่อท่อ (ถ้าตีหัวโตและถ้ำลอด) ไม่แตกต่างกัน

4.2 ความต้องการด้านกีฬาของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

ตารางที่ 4.25 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการด้านกีฬาของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา

ลักษณะของความต้องการ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม	
	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.
1. เสริมสร้างสุขภาพ	3.33	0.53	3.28	0.66	3.30	0.61	3.30	0.62
2. เสริมสร้างทักษะทางสังคม	3.15	0.43	3.13	0.74	3.22	0.76	3.17	0.70
3. พักผ่อน	2.93	0.57	2.99	0.77	2.95	0.72	2.97	0.67
4. พัฒนาทักษะกีฬา	2.98	0.58	3.04	0.69	3.08	0.66	3.03	0.70
รวมเฉลี่ย	3.09	0.36	3.11	0.49	3.13	0.51	3.12	0.57

จากตารางที่ 4.25 จะเห็นว่า นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการด้านกีฬา เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาอยู่ในระดับสูง ทั้งโดยส่วนรวมและรายข้อ

ตารางที่ 4.26 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความต้องการด้านกีฬา เกี่ยวกับ
วัตถุประสงค์ของการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใน
จังหวัด
ภูเก็ต พังงา และกระบี่

แหล่งความแปรปรวน	df	sum of squares	Mean Squares	F value	F probability
ระหว่างกลุ่ม	2	0.29	0.15	0.61	.623
ภายในกลุ่ม	1,620	56.31	0.26		
ทั้งหมด	1,622	56.60			

$P > .50$ ($.05$ $F_{2, 1,620} = 2.99$)

จากตารางที่ 4.26 จะเห็นได้ว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความต้องการด้านกีฬา เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการด้านกีฬาของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ เกี่ยวกับรูปแบบของการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา

ลักษณะของความต้องการ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม	
	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.
1. เข้าร่วมกิจกรรมกีฬากับกลุ่มที่มาด้วยกัน	3.38	0.66	3.39	0.64	3.32	0.67	3.36	0.63
2. เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเป็นการส่วนตัว	3.36	0.63	3.33	0.68	3.39	0.65	3.36	0.71
3. เข้าร่วมกิจกรรมกีฬากับนักท่องเที่ยวอื่น	2.48	0.63	2.52	0.61	2.50	0.66	2.50	0.67
รวมเฉลี่ย	3.07	0.50	3.08	0.54	3.07	0.49	3.07	0.74

จากตารางที่ 4.27 จะเห็นว่า นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการด้านกีฬาเกี่ยวกับรูปแบบของการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาอยู่ในระดับสูงโดยส่วนรวม อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬากับนักท่องเที่ยวอื่นอยู่ในระดับต่ำ

ตารางที่ 4.28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของความถี่ความต้องการด้านกีฬา เกี่ยวกับรูปแบบของการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ของนักท่องเที่ยงที่เข้ามาในจังหวัด ภูเก็ต พังงา และกระบี่

แหล่งความแปรปรวน	df	sum of squares	Mean Squares	F value	F probability
ระหว่างกลุ่ม	2	1.17	0.59	2.58	.401
ภายในกลุ่ม	1,620	51.96	0.03		
ทั้งหมด	1,622	53.13			

$P > .50$ ($.05$ $F_{2, 1,620} = 2.99$)

จากตารางที่ 4.28 จะเห็นได้ว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความถี่ความต้องการด้านกีฬา เกี่ยวกับรูปแบบของการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ของนักท่องเที่ยงที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.29 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการด้านกีฬาของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ เกี่ยวกับบุคลากรทางการกีฬา

ลักษณะของความต้องการ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม	
	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.
1. ผู้นำทางการกีฬาที่มีทักษะกีฬานั้น ๆ ดี	3.04	0.56	3.07	0.64	3.06	0.57	3.07	0.63
2. ผู้นำทางการกีฬาที่มีการสอนและถ่ายทอดดี	3.07	0.45	3.05	0.68	3.02	0.55	3.04	0.71
3. ผู้นำทางการกีฬาที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี	3.05	0.55	3.09	0.70	3.00	0.82	3.04	0.57
4. ผู้นำทางการกีฬาที่มีสมรรถภาพทางกายดี	2.94	0.57	2.89	0.61	2.78	0.72	2.87	0.73
5. ผู้นำทางการกีฬาที่เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี	2.85	0.65	2.81	0.74	2.93	0.78	2.86	0.69
6. ผู้นำทางการกีฬาที่เป็นเพศชายมีความแข็งแรง	3.10	0.50	3.12	0.80	3.14	0.62	3.12	0.62
7. ผู้นำทางการกีฬาที่เป็นเพศหญิงมีความนุ่มนวล	3.01	0.52	3.06	0.59	3.05	0.70	3.04	0.67
รวมเฉลี่ย	3.01	0.47	3.01	0.54	3.00	0.49	3.01	0.64

จากตารางที่ 4.29 จะเห็นว่า นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการด้านกีฬา เกี่ยวกับบุคลากรทางการกีฬาอยู่ในระดับสูง ทั้งโดยส่วนรวมและรายข้อ

ตารางที่ 4.30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความต้องการด้านกีฬาเกี่ยวกับ บุคลากรทางการกีฬานักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

แหล่งความแปรปรวน	df	sum of squares	Mean Squares	F value	F probability
ระหว่างกลุ่ม	2	0.25	0.13	0.44	.703
ภายในกลุ่ม	1,620	69.37	0.04		
ทั้งหมด	1,622	69.61			

$P > .50$ ($.05$ $F_{2, 1,620} = 2.99$)

จากตารางที่ 4.30 จะเห็นได้ว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความต้องการด้านกีฬา เกี่ยวกับบุคลากรทางการกีฬา ของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.31 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการด้านกีฬา ของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ เกี่ยวกับสวัสดิการในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา

ลักษณะของความต้องการ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม	
	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.
1. อุปกรณ์กีฬาที่มีคุณภาพ	2.93	0.34	2.98	0.50	3.03	0.53	2.98	0.48
2. ระบบการเดินทางที่สะดวกและรวดเร็ว	3.01	0.44	3.08	0.57	3.01	0.55	3.03	0.60
3. ระบบการรักษาความปลอดภัยที่ดี	3.16	0.53	3.21	0.48	3.17	0.57	3.18	0.69
รวมเฉลี่ย	3.03	0.55	3.09	0.49	3.07	0.61	3.07	0.74

จากตารางที่ 4.31 จะเห็นว่า นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการด้านกีฬา เกี่ยวกับสวัสดิการในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาอยู่ในระดับสูง ทั้งโดยส่วนรวมและรายข้อ

ตารางที่ 4.32 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความต้องการด้านกีฬา เกี่ยวกับ
สวัสดิการในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต
พังงา และกระบี่

แหล่งความแปรปรวน	df	sum of squares	Mean Squares	F value	F probability
ระหว่างกลุ่ม	2	0.70	0.35	2.07	1.02
ภายในกลุ่ม	1,620	39.64	0.02		
ทั้งหมด	1,622	40.34			

$P > .50$ (.05 $F_2, 1,620 = 2.99$)

จากตารางที่ 4.32 จะเห็นได้ว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความต้องการด้านกีฬาเกี่ยวกับสวัสดิการในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.33 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการด้านกีฬา ของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ เกี่ยวกับระบบข้อมูลข่าวสาร

ลักษณะของความต้องการ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม	
	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.
1. ให้จังหวัดจัดทำเอกสารการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3.05	0.55	3.10	0.70	3.13	0.72	3.09	0.63
2. ให้จังหวัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3.01	0.57	3.03	0.76	3.04	0.77	3.02	0.68
3. ให้จังหวัดจัดศูนย์ข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	2.95	0.61	2.97	0.68	3.00	0.67	2.97	0.68
4. ให้จังหวัดจัดป้ายประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3.11	0.50	3.12	0.53	3.10	0.51	3.11	0.61
รวมเฉลี่ย	3.03	0.53	3.05	0.67	3.06	0.65	3.04	0.52

จากตารางที่ 4.33 จะเห็นว่า นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการด้านกีฬา เกี่ยวกับระบบข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับสูง ทั้งโดยส่วนรวมและรายข้อ

ตารางที่ 4.34 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของความถี่ความต้องการด้านกีฬาเกี่ยวกับระบบข้อมูลข่าวสารของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

แหล่งความแปรปรวน	df	sum of squares	Mean Squares	F value	F probability
ระหว่างกลุ่ม	2	0.22	0.11	0.61	.066
ภายในกลุ่ม	1,620	53.79	0.03		
ทั้งหมด	1,622	54.01			

$P > .50$ ($.05$ $F_{2, 1,620} = 2.99$)

จากตารางที่ 4.34 จะเห็นได้ว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความต้องการด้านกีฬา เกี่ยวกับระบบข้อมูลข่าวสาร ของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.35 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการด้านกีฬาทั้ง 5 ด้าน ของ นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

ลักษณะของความต้องการ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม	
	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.
1. วัตถุประสงค์ของการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา	3.09	0.36	3.11	0.49	3.13	0.51	3.11	0.50
2. รูปแบบของการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา	3.07	0.50	3.08	0.54	3.07	0.49	3.07	0.61
3. บุคลากรทางการกีฬา	3.01	0.47	3.01	0.54	3.00	0.49	3.01	0.57
4. สวัสดิการในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา	3.03	0.55	3.09	0.49	3.07	0.61	3.06	0.49
5. ระบบข้อมูลข่าวสาร	3.03	0.53	3.05	0.67	3.06	0.65	3.05	0.54
รวมเฉลี่ย	3.05	0.46	3.07	0.55	3.07	0.49	3.04	0.57

จากตารางที่ 4.35 จะเห็นว่า นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการด้านกีฬา ทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับสูง ทั้งโดยส่วนรวมและรายข้อ

ตารางที่ 4.36 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความต้องการด้านกีฬาทั้ง 5 ด้าน ของนักท่องเที่ยว ที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

แหล่งความแปรปรวน	df	sum of squares	Mean Squares	F value	F probability
ระหว่างกลุ่ม	2	0.67	33.5	1.22	1.06
ภายในกลุ่ม	1,620	39.61	0.03		
ทั้งหมด	1,622	40.28			

$P > .50$ ($.05$ $F_{2, 1,620} = 2.99$)

จากตารางที่ 4.36 จะเห็นได้ว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความต้องการด้านกีฬา ทั้ง 5 ด้าน ของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ไม่แตกต่างกัน

4.3 ความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้าน

ตารางที่ 4.37 ค่าร้อยละของชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต จำแนกตาม เพศ อายุ และภูมิลำเนา ในแหล่งการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	36	63.16
	หญิง	21	36.84
อายุ	ต่ำกว่า 26 ปี	4	7.02
	26 - 30 ปี	9	15.79
	31 - 35 ปี	7	12.28
	36 - 40 ปี	15	26.32
	41 - 45 ปี	12	21.05
	มากกว่า 45 ปี	10	17.54
ภูมิลำเนาในแหล่งท่องเที่ยว เชิงกีฬา	ดำน้ำ	24	42.10
	กอล์ฟ	18	31.58
	วอลเลย์บอลชายหาด	15	26.32

จากตารางที่ 4.37 จะเห็นว่า ชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต ส่วนใหญ่ร้อยละ 63.16 เป็นเพศชาย และเป็นเพศหญิงร้อยละ 36.84

ชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต ส่วนใหญ่ร้อยละ 26.32 มีอายุระหว่าง 36 - 40 ปี รองลงมาร้อยละ 21.05 มีอายุระหว่าง 41 - 45 ปี และอายุต่ำกว่า 26 มีน้อยที่สุดร้อยละ 7.02

ชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต ส่วนใหญ่ร้อยละ 42.10 อยู่ในแหล่งกีฬาดำน้ำ รองลงมาร้อยละ 31.58 อยู่ในแหล่งกีฬากอล์ฟ และร้อยละ 26.32 อยู่ในแหล่งกีฬา วอลเลย์บอลชายหาด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.38 ค่าร้อยละของเจ้าบ้านในจังหวัดพังงา จำแนกตาม เพศ อายุ และภูมิ ลำเนา
ในแหล่งการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	39	75.00
	หญิง	13	25.00
อายุ	ต่ำกว่า 26 ปี	7	13.46
	26 - 30 ปี	10	19.23
	31 - 35 ปี	12	23.08
	36 - 40 ปี	9	17.31
	41 - 45 ปี	6	11.54
	มากกว่า 45 ปี	8	15.38
ภูมิลำเนาในแหล่งท่องเที่ยว เชิงกีฬา	ดำน้ำ	21	40.38
	กอล์ฟ	15	28.85
	พายเรือแคนู	16	30.77

จากตารางที่ 4.38 จะเห็นว่า เจ้าบ้านในจังหวัดพังงา ส่วนใหญ่ร้อยละ 75.00 เป็นเพศชาย และเป็นเพศหญิงร้อยละ 25.00

เจ้าบ้านในจังหวัดพังงา ส่วนใหญ่ร้อยละ 23.08 มีอายุระหว่าง 31 - 35 ปี รองลงมา ร้อยละ 19.23 มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี และอายุ 41 - 45 มีน้อยที่สุดร้อยละ 11.54

เจ้าบ้านในจังหวัดพังงา ส่วนใหญ่ร้อยละ 40.38 อยู่ในแหล่งกีฬาดำน้ำ รองลงมา ร้อยละ 30.77 อยู่ในแหล่งกีฬาพายเรือแคนู และร้อยละ 28.85 อยู่ในแหล่งกีฬากอล์ฟ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.39 ค่าร้อยละของเจ้าบ้านในจังหวัดกระบี่ จำแนกตาม เพศ อายุ และภูมิ ลำเนา
ในแหล่งการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	35	54.69
	หญิง	29	45.31
อายุ	ต่ำกว่า 26 ปี	5	7.81
	26 - 30 ปี	8	12.50
	31 - 35 ปี	11	17.19
	36 - 40 ปี	18	28.13
	41 - 45 ปี	13	20.31
	มากกว่า 45 ปี	9	14.06
ภูมิลำเนาในแหล่งท่องเที่ยว เชิงกีฬา	ดำน้ำ	29	45.31
	ปั่นหน้าผา	15	23.44
	พายเรือแคนู	20	31.25

จากตารางที่ 4.39 จะเห็นว่า เจ้าบ้านในจังหวัดกระบี่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 54.69 เป็นเพศชาย และเป็นเพศหญิงร้อยละ 45.31

เจ้าบ้านในจังหวัดกระบี่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 28.13 มีอายุระหว่าง 36 - 40 ปี รองลงมา ร้อยละ 20.31 มีอายุระหว่าง 41 - 45 ปี และอายุน้อยที่สุดร้อยละ 7.81

เจ้าบ้านในจังหวัดกระบี่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 45.31 อยู่ในแหล่งกีฬาดำน้ำ รองลงมา ร้อยละ 31.25 อยู่ในแหล่งกีฬาพายเรือแคนู และร้อยละ 23.44 อยู่ในแหล่งกีฬาปั่นหน้าผาตามลำดับ

ตารางที่ 4.40 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
เชิงกีฬาของชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ด้านสถาปัตยกรรมและสิ่งก่อสร้าง

ลักษณะของความต้องการ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม	
	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.
1. ให้ความสำคัญการสร้างอาคาร ในแหล่งท่องเที่ยว	3.11	0.39	3.12	0.51	3.09	0.54	3.11	0.49
2. ให้กำหนดรูปแบบการสร้าง อาคารในแหล่งท่องเที่ยว	3.03	0.50	3.01	0.52	2.99	0.52	3.01	0.51
3. ให้สร้างอาคารโดยยึดหลัก การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	2.93	0.56	3.00	0.73	2.97	0.73	2.97	0.70
4. ให้สร้างอาคารโดยกำหนด ความสูงซึ่งจะบดบังทัศนียภาพ	3.09	0.44	3.10	0.68	3.10	0.69	3.10	0.65
รวมเฉลี่ย	3.04	0.50	3.06	0.64	3.04	0.55	3.05	0.48

จากตารางที่ 4.40 จะเห็นว่า ชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านการควบคุมการก่อสร้างสถาปัตยกรรมอยู่ในระดับสูงทั้งโดยส่วนรวมและรายข้อ

ตารางที่ 4.41 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้านใน จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ด้านสถาปัตยกรรม และสิ่งก่อสร้าง

แหล่งความแปรปรวน	df	sum of squares	Mean Squares	F value	F probability
ระหว่างกลุ่ม	2	0.20	0.10	0.61	.443
ภายในกลุ่ม	170	53.79	0.35		
ทั้งหมด	172	53.99			

$P > .50$ (.05 $F_{2, 170} = 3.04$)

จากตารางที่ 4.41 จะเห็นได้ว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของความต้อ การในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ด้านสถาปัตยกรรม และสิ่งก่อสร้าง ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.42 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ด้านการคมนาคม

ลักษณะของความต้งการ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม	
	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.
1. ให้ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมไปสู่แหล่งท่องเที่ยว	3.28	0.41	3.32	0.49	3.37	0.52	3.32	0.47
2. ให้ติดป้ายบอกทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยว	3.17	0.48	3.22	0.50	3.20	0.50	3.19	0.49
3. ให้จัดบริการรถโดยสารไปสู่แหล่งท่องเที่ยว	3.21	0.54	3.19	0.71	3.23	0.71	3.21	0.68
4. ให้ปรับปรุงและเพิ่มเส้นทางเดินเรือไปสู่แหล่งท่องเที่ยว	3.16	0.42	3.20	0.66	3.18	0.67	3.18	0.63
5. ให้ปรับปรุงเรือโดยสารให้ได้มาตรฐานและปลอดภัย	3.37	0.55	3.33	0.69	3.40	0.71	3.36	0.68
6. ให้ขอระเบียบการป้องกันภัยทางน้ำและเล็ชู้ชีพ	3.33	0.41	3.36	0.66	3.39	0.66	3.36	0.63
รวมเฉลี่ย	3.25	0.52	3.27	0.64	3.31	0.61	3.27	0.56

จากตารางที่ 4.42 จะเห็นว่า ชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านการคมนาคมอยู่ในระดับสูง ทั้งโดยส่วนรวมและรายข้อ

ตารางที่ 4.43 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ด้านการคมนาคม

แหล่งความแปรปรวน	df	sum of squares	Mean Squares	F value	F probability
ระหว่างกลุ่ม	2	1.11	0.56	2.51	1.12
ภายในกลุ่ม	170	49.89	0.29		
ทั้งหมด	172	51.00			

$P > .50$ ($.05$ $F_{2, 170} = 3.04$)

จากตารางที่ 4.43 จะเห็นได้ว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้าน ในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ด้านการคมนาคม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.44 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ลักษณะของความต้องการ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม	
	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.
1. ให้เชื่อมต่อคู่สายโทรศัพท์ไปสู่แหล่งท่องเที่ยว	3.08	0.65	3.08	0.75	3.11	0.82	3.32	0.74
2. ให้ติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะในแหล่งท่องเที่ยว	3.07	0.68	3.09	0.71	2.99	0.74	3.19	0.70
3. ให้ติดตั้งเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ในแหล่งท่องเที่ยว	3.08	0.61	2.97	0.77	3.08	0.69	3.21	0.71
4. ให้ส่งเสริมการติดตั้งระบบอินเทอร์เน็ตในแหล่งท่องเที่ยว	2.96	0.65	2.88	0.81	3.04	0.73	3.18	0.80
5. ให้ส่งเสริมการติดตั้งระบบเคเบิลทีวีในแหล่งท่องเที่ยว	3.13	0.77	3.21	0.74	3.16	0.64	3.36	0.76
รวมเฉลี่ย	3.06	0.51	3.04	0.60	3.07	0.53	3.27	0.59

จากตารางที่ 4.44 จะเห็นว่า ชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับสูง ทั้งโดยส่วนรวมและรายข้อ

ตารางที่ 4.45 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

แหล่งความแปรปรวน	df	sum of squares	Mean Squares	F value	F probability
ระหว่างกลุ่ม	2	0.89	0.46	1.40	.776
ภายในกลุ่ม	170	76.13	0.45		
ทั้งหมด	172	77.02			

$P > .50$ ($.05$ $F_{2, 170} = 3.04$)

จากตารางที่ 4.45 จะเห็นได้ว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.46 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ด้านความปลอดภัย

ลักษณะของความต้องการ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม	
	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.
1. ให้มีจุดตรวจอาวุธและวัตถุระเบิดไปสู่แหล่งท่องเที่ยว	3.51	0.50	3.55	0.54	3.58	0.51	3.55	0.51
2. ให้มีป้อมตำรวจในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว	3.54	0.54	3.58	0.57	3.57	0.51	3.56	0.52
3. ให้มีศูนย์แจ้งเหตุฉุกเฉินในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว	3.58	0.55	3.56	0.55	3.59	0.54	3.58	0.54
4. ให้มีสถานพยาบาลในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว	3.61	0.76	3.59	0.76	3.56	0.73	3.59	0.72
5. ให้ป้องกันและปราบปรามยาและสารเสพติด	3.53	0.71	3.57	0.72	3.62	0.68	3.57	0.68
6. ให้ป้องกันและปราบปรามโจรผู้ร้ายและมิจฉาชีพ	3.58	0.79	3.64	0.83	3.71	0.78	3.64	0.78
รวมเฉลี่ย	3.56	0.49	3.58	0.57	3.61	0.49	3.27	0.49

จากตารางที่ 4.46 จะเห็นว่า ชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับสูงมาก ทั้งโดยส่วนรวมและรายข้อ

ตารางที่ 4.47 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ด้านความปลอดภัย

แหล่งความแปรปรวน	df	sum of squares	Mean Squares	F value	F probability
ระหว่างกลุ่ม	2	0.71	0.36	2.06	.552
ภายในกลุ่ม	170	40.65	0.24		
ทั้งหมด	172	41.36			

$P > .50$ ($.05$ $F_{2, 170} = 3.04$)

จากตารางที่ 4.47 จะเห็นได้ว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ด้านการคมนาคม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.48 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

ลักษณะของความต้องการ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม	
	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.
1. ให้อนุรักษ์ป่าและต้นไม้บริเวณแหล่งท่องเที่ยว	2.98	0.48	3.02	0.55	3.05	0.47	3.02	0.43
2. ให้อนุรักษ์แหล่งน้ำธรรมชาติบริเวณแหล่งท่องเที่ยว	2.78	0.54	2.68	0.47	2.84	0.50	2.77	0.52
3. ให้รักษาความสะอาดของหาดทรายบริเวณแหล่งท่องเที่ยว	2.71	0.47	2.61	0.59	2.73	0.60	2.68	0.48
4. ให้อนุรักษ์แนวชายฝั่งทะเลบริเวณแหล่งท่องเที่ยว	2.68	0.48	2.67	0.54	2.70	0.61	2.68	0.58
5. ให้อนุรักษ์ป่าชายเลนบริเวณแหล่งท่องเที่ยว	2.66	0.58	2.70	0.62	2.65	0.69	2.67	0.55
6. ให้อนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าบริเวณแหล่งท่องเที่ยว	2.69	0.60	2.73	0.67	2.75	0.62	2.72	0.61
7. ให้อนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำบริเวณแหล่งท่องเที่ยว	3.04	0.65	3.06	0.43	3.00	0.62	3.03	0.59
รวมเฉลี่ย	2.79	0.37	2.78	0.46	2.82	0.44	2.80	0.51

จากตารางที่ 4.48 จะเห็นว่าชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับสูง ทั้งโดยส่วนรวมและรายข้อ

ตารางที่ 4.49 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้าน ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

แหล่งความแปรปรวน	df	sum of squares	Mean Squares	F value	F probability
ระหว่างกลุ่ม	2	1.04	0.52	1.48	.092
ภายในกลุ่ม	170	84.24	0.49		
ทั้งหมด	172	85.28			

$P > .50$ ($.05$ $F_{2, 170} = 3.04$)

จากตารางที่ 4.49 จะเห็นว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.50 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม

ลักษณะของความต้องการ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม	
	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.
1. ให้อนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยว	2.63	0.54	2.68	0.79	2.73	0.82	2.68	0.75
2. ให้อนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยว	2.68	0.73	2.71	0.82	2.68	0.78	2.69	0.73
3. ให้อนุรักษ์วิถีการดำรงชีวิตดั้งเดิมในแหล่งท่องเที่ยว	2.65	0.64	2.64	0.77	2.55	0.91	2.61	0.81
4. ให้อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมในแหล่งท่องเที่ยว	2.70	0.69	2.80	0.80	2.78	0.73	2.76	0.78
รวมเฉลี่ย	2.67	0.53	2.71	0.64	2.68	0.63	3.05	0.64

จากตารางที่ 4.50 จะเห็นว่า ชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมอยู่ในระดับสูง ทั้งโดยส่วนรวมและรายข้อ

ตารางที่ 4.51 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม

แหล่งความแปรปรวน	df	sum of squares	Mean Squares	F value	F probability
ระหว่างกลุ่ม	2	0.03	0.02	0.11	1.05
ภายในกลุ่ม	170	100.37	0.59		
ทั้งหมด	172	100.40			

$P > .50$ ($.05$ $F_{2, 170} = 3.04$)

จากตารางที่ 4.51 จะเห็นได้ว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.52 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ทั้ง 6 ด้าน

ลักษณะของความต้องการ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม	
	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.
1. ด้านสถาปัตยกรรมและสิ่งก่อสร้าง	3.04	0.49	3.06	0.62	3.04	0.58	3.05	0.50
2. ด้านคมนาคม	3.25	0.54	3.27	0.66	3.31	0.60	3.28	0.54
3. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.06	0.50	3.04	0.58	3.07	0.51	3.06	0.49
4. ด้านความปลอดภัย	3.56	0.71	3.59	0.59	3.61	0.48	3.58	0.61
5. ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	2.79	0.47	3.78	0.61	2.82	0.53	2.80	0.66
6. ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม	2.67	0.55	2.71	0.67	2.68	0.62	2.69	0.62
รวมเฉลี่ย	3.06	0.51	3.07	0.60	3.09	0.50	3.08	0.53

จากตารางที่ 4.52 จะเห็นว่าชาวบ้านในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาทั้ง 6 ด้านอยู่ในระดับสูง ทั้งโดยส่วนรวมและรายข้อ

ตารางที่ 4.53 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้าน ในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ทั้ง 6 ด้าน

แหล่งความแปรปรวน	df	um of squares	Mean Squares	F value	F probability
ระหว่างกลุ่ม	2	1.03	0.56	1.49	.333
ภายในกลุ่ม	170	93.12	0.55		
ทั้งหมด	172	94.15			

$P > .50$ ($.05$ $F_{2, 170} = 3.04$)

จากตารางที่ 4.53 จะเห็นได้ว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวบ้านทั้ง 6 ด้าน ในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของ จังหวัด ภูเก็ต พังงา และกระบี่ ซึ่งประกอบไปด้วย การสัมมนาเพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา การกำหนดค่าน้ำหนัก ทวนสอบความถูกต้องและชัดเจนเกี่ยวกับศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวโดยการสำรวจและสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ศึกษาความต้องการด้านกีฬาของนักท่องเที่ยวและศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ตลอดจนความต้องการของเจ้าบ้านในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างและประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ปี พ.ศ. 2547 จำนวน 1,623 คน และเจ้าบ้านที่อาศัยอยู่ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา จำนวน 173 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามจำนวน 2 ชุด ดังนี้

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการด้านกีฬาของนักท่องเที่ยวและศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ประกอบด้วยความต้องการ 5 ด้าน
2. แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเจ้าบ้าน 6 ด้าน

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอสพีเอสเอส ฟอวิน (SPSS For Win) เพื่อหาค่าร้อยละ (Percentage Distribution) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบค่าที (Independent t-test) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) และถ้าพบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญ จะเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe 's Multiple Comparison on Treatment Means) ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดระดับความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ในการสรุปและอภิปรายผลการศึกษานี้ผู้วิจัยได้แยกดำเนินการเป็น 3 ประเด็น ดังต่อไปนี้

1. ศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาที่จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่
2. ความต้องการทางด้านกีฬาของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่
3. ความต้องการในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเจ้าบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

สรุปผลการวิจัย

1. ศักยภาพของปัจจัยที่จูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

1.1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 66.36 67.46 และ 65.42 ตามลำดับ มีอายุระหว่าง 26 – 30 ร้อยละ 26.98 สำหรับภูเก็ต ระหว่าง 31 - 35 ปี ร้อยละ 23.04 สำหรับจังหวัดพังงา และต่ำกว่า 26 ปี ร้อยละ 23.08 สำหรับจังหวัดกระบี่ และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ซึ่งเป็นผู้ตอบแบบสอบถามทั้งจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ เป็นชาวไทยร้อยละ 57.44 94.54 และ 83.64 ส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีเพียงร้อยละ 42.56 5.46 และ 16.36 ตามลำดับ

นักท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำ ร้อยละ 46.97 65.10 และ 70.19 รองลงมาคือกอล์ฟสำหรับจังหวัดภูเก็ต ร้อยละ 29.61 พายเรือแคนูสำหรับจังหวัดพังงา และกระบี่ ร้อยละ 28.35 และ 17.18 ถัดไปเป็นกีฬาवलเลย์บอลชายหาด สำหรับภูเก็ตร้อยละ 23.42 กอล์ฟสำหรับจังหวัดพังงา ร้อยละ 6.53 และปีนหน้าผาสำหรับจังหวัดกระบี่ ร้อยละ 12.00

1.2 ศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาที่จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

1.2.1 จังหวัดภูเก็ต

1.2.1.1 นักท่องเที่ยวต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำที่ เกาะเฮ ร้อยละ 42.69 เกาะราชาใหญ่ ร้อยละ 29.23 และเกาะไม้ท่อน ร้อยละ 28.08 และพบว่าทั้ง 3 แหล่งมีศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดังกล่าวในระดับสูงตามลำดับคือ เกาะเฮ (3.32) เกาะราชาใหญ่ (3.24) และเกาะไม้ท่อน (3.10) อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแล้วพบว่าไม่แตกต่างกัน

1.2.1.2 นักท่องเที่ยวต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาที่ บลูแคนยอนคันทรี่คลับ ร้อยละ 37.27 ภูเก็ตคันทรี่คลับ ร้อยละ 25.91 ลอชปาล์มกอล์ฟคลับ ร้อยละ 18.64 และลา구나ภูเก็ตกอล์ฟคลับ ร้อยละ 18.18 และพบว่าทั้ง 4 แหล่งมีศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดังกล่าวในระดับสูงตามลำดับคือ บลูแคนยอนคันทรี่คลับ (2.91) ภูเก็ตคันทรี่คลับ (2.80) ลอชปาล์มกอล์ฟคลับ (2.78) และลา구나ภูเก็ตกอล์ฟคลับ (2.76) อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแล้วพบว่าไม่แตกต่างกัน

1.2.1.3 นักท่องเที่ยวต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาออลเลย์บอลชายหาดที่ หาดป่าตอง ร้อยละ 56.90 หาดกะรน ร้อยละ 23.56 และหาดกะตะร้อยละ 19.54 และพบว่าทั้ง 3 แหล่งมีศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดังกล่าวในระดับสูงตามลำดับคือ หาดป่าตอง (2.87) หาดกะรน (2.80) และหาดกะตะ (2.73) อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแล้วพบว่าไม่แตกต่างกัน

1.2.2 พังงา

1.2.2.1 นักท่องเที่ยวต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำที่ เกาะแปด (สิมิลัน) ร้อยละ 42.21 เกาะสี่ (เมียง) ร้อยละ 7.27 และเกาะเจ็ด (หินหัวกะโหลก) ร้อยละ 6.57 และพบว่าทั้ง 2 แหล่งมีศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดังกล่าวในระดับสูงตามลำดับคือ เกาะแปด (3.19) เกาะสี่ (2.51) ยกเว้นเกาะเจ็ดมีศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำในระดับต่ำ (2.40) อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแล้วพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .023 โดยเกาะแปดมีปัจจัยจูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมดำน้ำสูงกว่าเกาะสี่และเกาะเจ็ด ส่วนเกาะสี่กับเกาะเจ็ดมีศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมดำน้ำไม่แตกต่างกัน

1.2.2.2 นักท่องเที่ยวต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬากอล์ฟที่ สนามกอล์ฟท้ายเหมืองบีชเอนด์มารีน่าร้อยละ 65.52 และสนามกอล์ฟฐานทัพเรือทับละมุร้อยละ 34.48 และพบว่าทั้ง 2 แหล่งมีศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดังกล่าวในระดับสูงตามลำดับคือ สนามกอล์ฟท้ายเหมืองบีชเอนด์มารีน่า (2.85) และสนามกอล์ฟฐานทัพเรือทับละมุ (2.81) อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแล้วพบว่าไม่แตกต่างกัน

1.2.2.3 นักท่องเที่ยวต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาพายเรือแคนูที่ เกาะห้องร้อยละ 58.73 เกาะพนักร้อยละ 25.40 และน้ำตกโดนบริวัฒน์ร้อยละ 15.87 และพบว่าทั้ง 3 แหล่งมีศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดังกล่าวในระดับสูงตามลำดับคือ เกาะห้อง (2.79) เกาะพนัก (2.77) และน้ำตกโดนบริวัฒน์ (2.55) อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแล้วพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .037 โดยเกาะพนักกับน้ำตกโดนบริวัฒน์ และเกาะห้องกับน้ำตกโดนบริวัฒน์มีศักยภาพของปัจจัยจูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมพายเรือแคนูแตกต่างกัน ส่วนเกาะห้องกับเกาะพนักมีศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมพายเรือแคนูไม่แตกต่างกัน

1.2.3 กระบี่

1.2.3.1 นักท่องเที่ยวต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำที่ เกาะพีพีร้อยละ 68.14 เกาะรอก ร้อยละ 6.49 และจุดดำน้ำคิงครุสเซอร์ร้อยละ 5.60 และพบว่าทั้ง 3 แหล่งมีศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดังกล่าวในระดับสูงตามลำดับคือ เกาะพีพี (3.10)

เกาะรอก (3.02) และจุดดำน้ำคงครุสเซอร์ (3.00) อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแล้วพบว่าไม่แตกต่างกัน

1.2.3.2 นักท่องเที่ยวต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาปีนผาที่ อ่าวไร่เลย์ร้อยละ 79.31 เกาะพีพี ร้อยละ 12.07 และอ่าวนางร้อยละ 8.62 และพบว่าทั้ง 3 แหล่งมีศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดังกล่าวในระดับสูงตามลำดับคือ อ่าวไร่เลย์ (2.68) เกาะพีพี และอ่าวนาง (2.65) อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแล้วพบว่าไม่แตกต่างกัน

1.2.3.3 นักท่องเที่ยวต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาพายเรือแคนูที่ บ้านบ่อท่อ (ถ้ามีหัวโถ่ถ้ำลอด) ร้อยละ 54.65 และอ่าวท่าเลนร้อยละ 45.35 และพบว่าทั้ง 2 แหล่งมีศักยภาพของปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดังกล่าวในระดับสูงตามลำดับคือบ้านบ่อท่อ (3.06) อ่าวท่าเลน (3.03) อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแล้วพบว่าไม่แตกต่างกัน

2. ความต้องการด้านกีฬาของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

2.1 นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการด้านกีฬา เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ คือเพื่อเสริมสร้างสุขภาพ เสริมสร้างทักษะทางสังคม และเสริมสร้างและพัฒนาทักษะทางกีฬา อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.09 3.11 และ 3.13 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแล้วพบว่านักท่องเที่ยวทั้ง 3 จังหวัดมีวัตถุประสงค์การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาไม่แตกต่างกัน

2.2 นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการด้านกีฬา เกี่ยวกับรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรม คือเข้าร่วมกิจกรรมกีฬากับกลุ่มที่มาด้วยกัน เป็นการส่วนตัว และกับนักท่องเที่ยวอื่น อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.07 3.08 และ 3.07 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแล้ว พบว่านักท่องเที่ยวทั้ง 3 จังหวัดต้องการรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาไม่แตกต่างกัน

2.3 นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการด้านกีฬา เกี่ยวกับบุคลาการทางการกีฬา คือเป็นผู้มีทักษะกีฬาดี สอนและถ่ายทอดความรู้ดี มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีสมรรถภาพทางกายดี เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เป็นเพศชายที่มีความแข็งแรง และเป็นเพศหญิงที่มีความนุ่มนวล อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.01 3.01 และ 3.00 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแล้ว พบว่านักท่องเที่ยวทั้ง 3 จังหวัดมีความต้องการบุคลาการทางการกีฬาไม่แตกต่างกัน

2.4 นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการด้านกีฬาเกี่ยวกับสวัสดิการ คือบริการอุปกรณ์กีฬาที่มีคุณภาพ ระบบการเดินทางสะดวกรวดเร็ว และระบบการรักษาความปลอดภัยที่ดี อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.03 3.09 และ 3.07 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแล้ว พบว่านักท่องเที่ยวทั้ง 3 จังหวัดมีความต้องการสวัสดิการในการเข้าร่วมกิจกรรมการกีฬาไม่แตกต่างกัน

2.5 นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการด้านกีฬาเกี่ยวกับระบบข้อมูลข่าวสาร คือให้ทางการจัดทำเอกสาร เว็บไซต์ จัดตั้งศูนย์ข่าวสาร และป้ายประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.03 3.05 และ 3.06 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแล้ว พบว่านักท่องเที่ยวทั้ง 3 จังหวัดมีความต้องการระบบข้อมูลข่าวสารในการเข้าร่วมกิจกรรมการกีฬาไม่แตกต่างกัน

2.6 นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการด้านกีฬาทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.05 3.07 และ 3.07 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแล้ว พบว่านักท่องเที่ยวทั้ง 3 จังหวัดมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาไม่แตกต่างกัน

3. ความต้องการในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเจ้าบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

3.1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของเจ้าบ้าน

เจ้าบ้านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ทั้งจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 63.16 75.00 และ 54.69 ตามลำดับ มีอายุระหว่าง 36 – 40 ปี ร้อยละ 26.32 และ 28.31 สำหรับภูเก็ตและกระบี่ตามลำดับ และอายุระหว่าง 31 – 35 ปี ร้อยละ 23.08 สำหรับจังหวัดพังงา

เจ้าบ้านที่อาศัยอยู่ในแหล่งกีฬาชั้นนำ ในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ร้อยละ 42.10 40.38 และ 45.31 ตามลำดับ อาศัยอยู่บริเวณแหล่งกีฬาบอลล์ในจังหวัดภูเก็ตและพังงาร้อยละ 31.58 และ 28.85 ตามลำดับ อาศัยอยู่บริเวณแหล่งกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด จังหวัดภูเก็ต ร้อยละ 26.32 อาศัยอยู่บริเวณแหล่งกีฬาเรือแคนูในจังหวัดพังงาและกระบี่ ร้อยละ 30.77 และ 31.25 ตามลำดับ และอยู่บริเวณแหล่งกีฬาปีนผาจังหวัดกระบี่ ร้อยละ 23.44

3.2 ความต้องการในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเจ้าบ้าน

3.2.1 เจ้าบ้านที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านสถาปัตยกรรมและสิ่งก่อสร้างคือการควบคุมการสร้างอาคาร กำหนดรูปแบบ ยึดหลักการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และ

ความสูงของอาคารในระดับสูง คือมีค่าเฉลี่ย 3.04 3.06 และ 3.04 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่าเจ้าบ้านทั้ง 3 จังหวัดมีความต้องการในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านสถาปัตยกรรมและสิ่งก่อสร้างไม่แตกต่างกัน

3.2.2 เจ้าบ้านที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านคมนาคม คือปรับปรุงเส้นทางคมนาคม ติดป้ายบอกทาง จัดบริการรถโดยสารและการเดินเรือ ปรับปรุงเรือโดยสารให้มีมาตรฐาน และป้องกันภัยทางน้ำ และระบุว่าด้วยเรื่องเรือชูชีพในระดับสูง คือมีค่าเฉลี่ย 3.25 3.27 และ 3.31 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่า เจ้าบ้านทั้ง 3 จังหวัดมีความต้องการในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านคมนาคมไม่แตกต่างกัน

3.2.3 เจ้าบ้านที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ คือเชื่อมต่อคู่สายโทรศัพท์ ติดตั้งตู้โทรศัพท์สาธารณะ ติดตั้งเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ ติดตั้งระบบอินเทอร์เน็ต และเคเบิลทีวี ในระดับสูง คือมีค่าเฉลี่ย 3.06 3.04 และ 3.07 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่า เจ้าบ้านทั้ง 3 จังหวัดมีความต้องการในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

3.2.4 เจ้าบ้านที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านการรักษาความปลอดภัย คือให้มีจุดตรวจอาวูและวัดถูระเบิด ป้อมตำรวจ ศูนย์แจ้งเหตุฉุกเฉิน สถานพยาบาล การป้องกันและปราบปรามยาและสารเสพติด ตลอดจนป้องกันและปราบปรามโจรผู้ร้ายและมิจฉาชีพ ในระดับสูงมาก คือมีค่าเฉลี่ย 3.56 3.58 และ 3.61 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่า เจ้าบ้านทั้ง 3 จังหวัดมีความต้องการในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านการรักษาความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน

3.2.5 เจ้าบ้านที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ คืออนุรักษ์ป่าและต้นไม้น้ำแหล่งน้ำธรรมชาติ ความสะอาดของหาดทราย แนวชายฝั่งทะเล ป่าชายเลน พันธุ์สัตว์ป่า และพันธุ์สัตว์น้ำ ในระดับสูง คือมีค่าเฉลี่ย 2.79 2.78 และ 2.82 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่า เจ้าบ้านทั้ง 3 จังหวัดมีความต้องการในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติไม่แตกต่างกัน

3.2.6 เจ้าบ้านที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม คืออนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี วิธีการดำเนินชีวิตแบบดั้งเดิม และสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมในระดับสูง คือมีค่า

เฉลี่ย 2.67 2.71 และ 2.68 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่า เจ้าบ้านทั้ง 3 จังหวัดมีความต้องการในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน

3.2.7 เจ้าบ้านที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทั้ง 6 ด้าน ในระดับสูง คือมีค่าเฉลี่ย 3.06 3.07 และ 3.09 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่า เจ้าบ้านทั้ง 3 จังหวัดมีความต้องการในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ทั้ง 6 ด้านไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. ศักยภาพของปัจจัยที่จูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

1.1. ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ส่วนใหญ่ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำ ทั้งนี้เพราะว่าพื้นที่ดังกล่าวตั้งอยู่บนชายฝั่งทะเลอันดามัน มีสภาพภูมิประเทศสวยงาม ประกอบไปด้วยเกาะแก่งต่าง ๆ ที่เอื้อประโยชน์ในการจัดกิจกรรมทางทะเล กล่าวคือมีแนวปะการังที่สวยงาม มีฝูงปลาและสัตว์น้ำนานาชนิด บางชนิดดูแปลกไม่สามารถพบเห็นได้โดยทั่วไป ประกอบกับอุปนิสัยอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์ ที่ต้องการศึกษาและพิสูจน์เรื่องราวบางอย่างใต้ท้องทะเล จึงทำให้คนส่วนใหญ่มีความประสงค์เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำ ซึ่งเป็นหนทางเดียวที่มนุษย์สามารถสัมผัสโลกใต้ท้องทะเลได้ นอกจากนี้กิจกรรมดำน้ำยังถือเป็นกิจกรรมนันทนาการอย่างหนึ่งที่ทำให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ตลอดจนช่วยให้มนุษย์ได้สัมผัสกับธรรมชาติใต้ท้องทะเล ความสำคัญของกิจกรรมดำน้ำอีกประการหนึ่งก็คือส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถของมนุษย์ซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญของประเทศ ให้เป็นผู้ที่กล้าคิดและกล้าตัดสินใจ และลดความขลาดกลัวลงได้ เมื่อพูดถึงการพัฒนาทางด้านร่างกายกีฬาดำน้ำก็เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้มนุษย์ได้ออกกำลังกาย แต่ที่แตกต่างไปจากกีฬาประเภทอื่น ๆ ก็คือกีฬาดำน้ำจะส่งเสริมให้ร่างกายได้เคลื่อนไหวอย่างสม่ำเสมอ ตลอดเวลาขณะอยู่ใต้น้ำที่มีสภาพความโน้มถ่วงน้อยอุณหภูมิต่ำกว่าบนบก จึงทำให้การดำน้ำเป็นการออกกำลังกายที่มากพอที่จะพัฒนาสมรรถภาพทางกายของมนุษย์ สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ กีฬาดำน้ำประกอบไปด้วยระบบความปลอดภัยที่เข้มงวด มีความพร้อมและเลือกวิถีทางที่มีอันตรายและเสี่ยงน้อยที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจุบันมนุษย์ได้นำเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามาช่วยแต่งเติมกิจกรรมดำน้ำให้น่าสนใจยิ่งขึ้น ดังนั้นจึงมีนักกีฬาดำน้ำส่วนหนึ่งพยายามท้าทายความสามารถของตนเอง โดยการถ่ายภาพสรรพสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ใต้ทะเล แล้วนำภาพดังกล่าว

ที่บันทึกได้ไปแสดงต่อสายตาชาวโลก ซึ่งมีโอกาสน้อยมากที่จะลงไปสัมผัสด้วยตัวเองได้ (ศิริสุวรรณพานิช, 2546 : 17 – 18)

ดังนั้นเมื่อพูดถึงกิจกรรมกีฬาทางทะเลแล้วกีฬาดำน้ำถือว่าเป็นกีฬายอดนิยมของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่ทั้งจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ถึงแม้ว่ากาลเวลาและสภาพแวดล้อมจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรก็ตาม แต่กีฬาดำน้ำยังคงเป็นกีฬาที่ต้องการของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใน 3 จังหวัดบนชายฝั่งทะเลอันดามันไม่มีที่สิ้นสุด

1.2 ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวนิยมเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาทางน้ำที่เกาะเฮ ในจังหวัดภูเก็ต เกาะสิมิลันในจังหวัดพังงา และเกาะพีพีในจังหวัดกระบี่ ทั้งนี้เพราะว่าเกาะเฮ เป็นเกาะที่มีความสวยงาม และอยู่ในเขตรักษาพันธุ์พืชของกรมประมง การเดินทางไปมาสะดวก สามารถเช่าเรือหางยาวหรือเรือเร็วได้จากหาดราไวย์และอ่าวฉลอง บนเกาะประกอบด้วยชายหาด 2 หาด อยู่ทางเหนือและด้านตะวันออก ซึ่งเป็นหาดทรายขาวละเอียด มีแนวปะการังจากหาดไปถึงระยะ 100 เมตร ด้วยความสมบูรณ์ของปะการังในบริเวณนี้ เกาะเฮจึงได้รับการขนานนามว่า “เกาะปะการัง” และได้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “Coral Island” นอกจากนี้เกาะเฮยังประกอบไปด้วยสถานที่พัก ร้านอาหาร และกิจกรรมกีฬาทางน้ำ ซึ่งหมายรวมถึงกีฬาดำน้ำด้วยไว้บริการนักท่องเที่ยว (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, ม.ป.ป. : 10) ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าเกาะเฮเป็นเกาะที่ประกอบไปด้วยปัจจัยที่มีศักยภาพในการจูงใจนักท่องเที่ยวให้ไปใช้ชีวิตในจังหวัดภูเก็ต โดยเฉพาะอย่างยิ่งจูงใจนักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบการดำน้ำให้ไปใช้ชีวิตช่วงหนึ่งบนเกาะเฮนาน ๆ

จังหวัดพังงาก็เป็นอีกจังหวัดหนึ่งที่นักท่องเที่ยวนิยมไปดำน้ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกาะแปดหรืออ่าวเกือกเป็นเกาะที่มีความงดงามโดดเด่นเกาะหนึ่งในบรรดาเกาะทั้ง 9 เกาะของหมู่เกาะสิมิลัน และถือเป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดโดยเฉพาะอย่างยิ่งมีลักษณะเป็นอ่าวโค้งรูปเกือกม้าเป็นที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยว ได้ทั้งทะเลที่อุดมไปด้วยก้อนหินและแนวปะการัง สภาพหาดทรายก็เป็นเนื้อละเอียดและสวยงามมาก น้ำทะเลที่ใสสะอาดเหมาะที่จะดำน้ำดูปลาและปะการัง นอกจากนี้ยังเป็นเกาะที่มีก้อนหินขนาดใหญ่เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวในฐานะจุดชมวิว ซึ่งมีอยู่หลายแห่ง เช่น หินรูปทรงเก้าอี้และหินรูปเรือใบเป็นต้น (ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการ จังหวัดพังงา, 2547 : ม.ป.น.)

จังหวัดกระบี่ก็เช่นเดียวกับจังหวัดภูเก็ต และพังงา กล่าวคือนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เข้ามาในจังหวัดกระบี่มีความประสงค์จะเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำ โดยเฉพาะที่เกาะพีพี ทั้งนี้เพราะเกาะพีพีเป็นหมู่เกาะตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพีพี ที่สำคัญคือเป็นเส้นทางผ่านของการเดินเรือกระบี่และภูเก็ตทั้งยังเป็นหมู่เกาะกลางทะเลที่มีความงดงามทั้งบนบกและทะเล เกาะแห่งนี้ประกอบไปด้วยเกาะกลางทะเล 6 เกาะ รวมเนื้อที่ประมาณ 5,880 ไร่ ได้แก่ เกาะพีพีดอน เกาะพีพีเล เกาะไม้ไผ่ เกาะยูง เกาะบิตะนอก และเกาะบิตะใน นอกจากนี้ยัง

ประกอบด้วยอ่าวเล็กอ่าวน้อยที่สำคัญคือ อ่าวตันไทร อ่าวโละดาลัม อ่าวโละมูดี อ่าวโละลานะ อ่าวรันตี อ่าวหยงกาเล็ม อ่าวโละบาเกา อ่าวผักหนาม อ่าวนุ้ย อ่าวหาดยาว อ่าววังหลง อ่าวปีละ อ่าวมาหยา และอ่าวโละซามะเป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีจุดชมวิวดิตอันต์หนึ่งของโลกตั้งอยู่บริเวณยอดเขาทางด้านตะวันออก ที่สำคัญที่สุดอีกประการหนึ่งก็คือมีหินแพ ซึ่งเป็นจุดดำน้ำชมปะการังที่เด่นที่สุดของเกาะ มีลักษณะเป็นกองหินใต้น้ำ ตั้งอยู่ที่ปลายหาดยาวทางทิศตะวันออก นอกจากนี้เกาะพีพียังเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวครบวงจร กล่าวคือประกอบไปด้วยโรงพยาบาล สถานีตำรวจ ที่พักตากอากาศ ร้านขายสินค้า 24 ชั่วโมง คลับ บาร์ ทุกประเภท บริษัทนำเที่ยว ตลอดจนอุปกรณ์และกิจกรรมกีฬาไว้บริการท่องเที่ยวอย่างพร้อมเพรียง สิ่งที่น่าสนใจท่องเที่ยวอีกประการหนึ่งของเกาะพีพีคือเกาะพีพีดอนเป็นท่าเรือขนส่งผู้โดยสารจากภูเก็ต กระบี่ และเกาะลันตา ดังนั้นบริเวณนี้จึงมีเรือโดยสารเดินทางไปมาตลอดเวลา

1.3 ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนหนึ่งต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาที่จังหวัดภูเก็ต และพังงา กีฬาออลเลย์บอลชายหาดที่หาดป่าตอง และหาดกะรน จังหวัดภูเก็ต และที่น่าสนใจอีกประการหนึ่งก็คือ นักท่องเที่ยวต้องการเข้าร่วมกิจกรรมพายเรือแคนูที่จังหวัดพังงา โดยเฉพาะบริเวณ เกาะพนัง และเกาะห้อง ซึ่งมีลักษณะพิเศษคือตรงกลางของเกาะมีการยุบตัวก่อกำเนิดกลายเป็นหลุมยุบ (Sinkhole) ขนาดใหญ่มีลักษณะเป็นแอ่งกว้างล้อมรอบด้วยเขาหินปูน มีแนวเป็นช่องแคบ ๆ เชื่อมต่อกับทะเลด้านนอก กลายเป็นสิ่งที่น่าสนใจนักท่องเที่ยวอย่างหนึ่ง

เกาะห้องเป็นเกาะที่มีความสวยงามที่ยังคงหลงเหลือความเป็นธรรมชาติไว้อย่างสมบูรณ์ เกาะห้องประกอบไปด้วยภูเขาน้อยใหญ่สลับซับซ้อนคล้ายหุบโรงละคร สามารถล่องเรือแคนูลอดเข้าไปพบแอ่งน้ำเป็นลาภูนล้อมรอบด้วยภูเขาหินปูนมีลักษณะคล้ายกับอยู่ในห้องโถงใหญ่ ชาวบ้านจึงเรียกกันว่า “เกาะห้อง” รอบเกาะห้องเป็นหน้าผาสามารถล่องเรือเข้าไปใกล้ ๆ เพื่อศึกษาธรรมชาติประเภทสัตว์และนกต่าง ๆ

ส่วนเกาะพนังก็เป็นเกาะที่สวยงามไม่แพ้เกาะห้อง ประกอบไปด้วยถ้ำที่มีหินงอกหินย้อย มีน้ำตกขนาดเล็กเป็นชั้น ๆ ลดหล่นกันอยู่ในถ้ำ อุดมสมบูรณ์ด้วยพันธุ์ไม้และสัตว์ขนาดเล็ก ที่สำคัญคือมีป่าชายเลนที่สมบูรณ์ ภายในถ้ำเป็นลาภูนสวยงาม ดังนั้นนักท่องเที่ยวจึงนิยมพายเรือแคนูเข้าไปศึกษาธรรมชาติและความงามที่แฝงอยู่ในถ้ำเล็กถ้ำน้อยรอบ ๆ เกาะ

สิ่งที่ลึกลับนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมพายเรือแคนูที่เกาะห้องและเกาะพนังที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ ผู้ประกอบการนำเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มากกว่า 20 บริษัทนิยมจัดเส้นทางท่องเที่ยวในรูปของทัวร์สำเร็จรูป (Package Tour) ให้นักท่องเที่ยวพายเรือแคนูบริเวณเกาะห้องและเกาะพนังเพื่อชมเกาะแก่งต่าง ๆ การเดินทางก็สะดวกคือสามารถเดินทางได้จากท่าเรืออ่าวปอจังหวัดภูเก็ตไปสู่เกาะพนัง หลังจากนั้นก็นั่งเรือต่อไปยังเกาะห้องใช้เวลาเพียง 30 นาที

เมื่อพูดถึงการพายเรือแคนู จังหวัดกระบี่ก็เป็นอีกจังหวัดหนึ่งที่นักท่องเที่ยวตั้งใจไปพายเรือแคนู โดยเฉพาะบริเวณบ้านบ่อท่อ ตำบลอ่าวลึกใต้ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ ซึ่งเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวว่า “ถ้าผีหัวโตและถ้าลอด” ถ้าลอดอยู่ห่างจากตัวอำเภออ่าวลึกไปตามถนนอ่าวลึก-แหลมสัก ประมาณ 2 กิโลเมตร แยกขวาไปยังท่าเรือบ่อท่อ แล้วลงเรือรับจ้างไปตามคลองท่าปริง ผ่านป่าชายเลนไปประมาณ 10 นาที ก็ถึงถ้าลอดได้ซึ่งเป็นอุโมงค์ใต้เขาหินปูน มีธารน้ำไหลผ่าน มีหินงอกหินย้อยสวยงาม ส่วนถ้าลอดเหนือเป็นโพรงถ้ำขนาดใหญ่ที่มีแนวอุโมงค์คดเคี้ยวและยาวกว่าถ้าลอดใต้ ถ้ำอีกแห่งหนึ่งคือถ้ำผีหัวโตซึ่งอยู่ในเทือกเขาผีหัวโต มีลักษณะเป็นเขาหินปูนประกอบด้วยบึงและป่าโกงกาง สามารถเดินทางเข้าไปถึงโดยนั่งเรือจากบ่อท่อไปประมาณ 10 นาทีเลยแยกไปถ้าลอดใต้เล็กน้อย มีลักษณะเป็นโพรงถ้ำใหญ่มีแสงสว่างลอดเข้าไปถึงได้ ภายในมีห้องโถงแต่เดิมภายในถ้ำแห่งนี้มีผู้พบหูกะโหลกมนุษย์มีขนาดใหญ่กว่าปกติ จึงเป็นที่มาของชื่อถ้ำผีหัวโตที่สำคัญคือมีภาพเขียนก่อนประวัติศาสตร์จำนวนมาก เช่นรูปคน รูปสัตว์ เป็นต้น

สิ่งที่เป็แรงจูงใจนักท่องเที่ยวอีกอย่างหนึ่งก็คือ บริเวณนี้อยู่ภายใต้การดูแลของอุทยานแห่งชาติโบกขรณี ซึ่งมีที่พัก ระบบการรักษาความปลอดภัย บริษัทเรือแคนูนำเที่ยว และร้านอาหารตลอดจนร้านค้าสำหรับนักท่องเที่ยวได้จับจ่ายซื้อของอุปโภค และบริโภคอย่างครบครันและการเดินทางไปมาก็สะดวก (อำเภออ่าวลึก, 2546 : 49 – 62) สถานที่พายเรือแคนูที่จังหวัดกระบี่อีกที่หนึ่งก็คือบริเวณอ่าวท่าเลน ซึ่งตั้งอยู่ที่บ้านพุ ตำบลเขาทอง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ อ่าวท่าเลนเป็นอ่าวขนาดเล็กที่มีชื่อเสียงในเรื่องของสถานที่พายเรือแคนูระดับโลกแห่งหนึ่ง อ่าวท่าเลนประกอบไปด้วยแนวเทือกเขาหินปูนที่สวยงาม มีป่าชายเลนที่อุดมสมบูรณ์ เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ในระบบนิเวศ นักท่องเที่ยวมักจะพายเรือแคนูลัดเลาะไปตามเส้นทางป่าโกงกาง เพื่อชมความงามบริเวณอ่าวท่าเลนได้ การเดินทางไปมาก็สะดวกอยู่ไม่ไกลจากตัวเมือง ที่สำคัญคือองค์การบริหารส่วนตำบลเขาทองได้รับงบประมาณจากรัฐบาลให้ปรับปรุงถนนตลอดสายและมีป้ายบอกทางอย่างชัดเจน

กิจกรรมกีฬาอีกประเภทหนึ่งที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจก็คือการปีนหน้าผาที่จังหวัดกระบี่ โดยเฉพาะบริเวณอ่าวลิ่ง เกาะพีพีเล จังหวัดกระบี่ ซึ่งเป็นแหล่งปีนผาแห่งแรกของประเทศไทย บริเวณดังกล่าวประกอบไปด้วยภูมิทัศน์ที่สวยงาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักท่องเที่ยวสามารถเลือกระดับความยากง่ายในการปีนผาได้ตามกำลังความสามารถ ที่ปีนผาอีกแห่งหนึ่งอยู่บริเวณเกาะพีพีดอน ซึ่งนักท่องเที่ยวให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมปีนผาไม่แพ้เกาะพีพีเล นอกจากนี้จุดปีนผาในจังหวัดกระบี่ยังมีกระจัดกระจายบริเวณอ่าวไร่เลย์ ถ้ำพระนาง และอ่าวนาง ซึ่งล้วนแล้วแต่ประกอบไปด้วยภูมิประเทศที่เอื้อต่อการปีนผา โดยเฉพาะที่อ่าวไร่เลย์ ซึ่งจุดที่ปีนเป็นเขาหินปูนที่แข็งแกร่ง มีการสอนปีนผาตั้งแต่ขั้นพื้นฐานจนถึงระดับมืออาชีพ สิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวอีกประการหนึ่งก็คือบริเวณนี้ประกอบไปด้วยชายหาดที่สวยงาม บรรยากาศเงียบสงบก่อให้เกิดสมาธิในการปีนหน้าผา

นอกจากนี้บริเวณดังกล่าวยังประกอบด้วยที่พัก ร้านอาหาร และร้านค้า ร้านจำหน่ายอุปกรณ์กีฬาต่าง ๆ ตลอดจนบริษัทนำเที่ยว ให้บริการนักท่องเที่ยวอย่างครบครัน และสิ่งซึ่งสร้างความประทับใจให้นักท่องเที่ยวมากที่สุดคือการเดินทางสะดวกสามารถไปป็นมาและกลับภายในวันเดียวได้

2. ความต้องการด้านกีฬาของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

2.1 ผลจากการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีวัตถุประสงค์เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเพื่อเสริมสร้างสุขภาพ ทักษะทางสังคม พักผ่อน และพัฒนาทักษะกีฬาไม่แตกต่างกันและอยู่ในระดับสูงทุกข้อ ทั้งนี้เพราะว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เพื่อความอยู่รอดหรือดำรงชีวิตหรือให้อยู่ได้ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวมีวัตถุประสงค์เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา เพื่อเสริมสร้างสุขภาพสูงเมื่อเปรียบเทียบกับข้ออื่นๆ ทั้งนี้เพราะสุขภาพเป็นพื้นฐานของการเคลื่อนไหวโดยเฉพาะการเคลื่อนไหวเชิงกีฬาในตนเองเดียวกันกับการเคลื่อนไหวรวมทั้งการเคลื่อนไหวเชิงกีฬาด้วย ก็เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจซึ่งสอดคล้องกับ เคอชเนอร์ (Kirchner, 1992 : 34) ที่กล่าวว่า การเคลื่อนไหวเป็นพื้นฐานของการพัฒนาสมรรถภาพทางกาย ทั้งนี้เพราะว่าการเคลื่อนไหวมีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นให้ทุก ๆ ส่วนของร่างกายได้ออกกำลังกาย และเพิ่มระดับของสมรรถภาพทางกายให้สูงขึ้น

2.2 ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาไม่แตกต่างกันและอยู่ในระดับสูงทุกข้อ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬากับกลุ่มที่มาด้วยกันสูงเมื่อเปรียบเทียบกับข้ออื่น ๆ ทั้งนี้เพราะว่าโดยธรรมชาติของมนุษย์ต้องการอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม หรือที่เราเรียกว่าอยู่รวมกันเป็นสังคม มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกัน รวมทั้งการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาด้วย สอดคล้องกับทฤษฎีที่ว่าด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายหรือกิจกรรมพลศึกษาของมนุษย์ว่าการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายให้ประสบความสำเร็จนั้น ต้องอยู่บนพื้นฐานของการปฏิสัมพันธ์ทางด้านสังคมส่วนหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องทำงานร่วมกัน บางครั้งต้องมีการแข่งขันและแสดงความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ทั้งนี้เพื่อทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ตลอดจนจูงใจให้การปฏิบัติกิจกรรมประสบความสำเร็จตามประสงค์ (Jewett and Bain, 1985 : 329 – 320)

2.3 นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการบุคลากรทางด้านกีฬามีไม่แตกต่างกันและอยู่ในระดับสูงทุกข้อ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวต้องการบุคลากรทางการกีฬาที่มีทักษะกีฬาประเภทนั้น ๆ สูงเมื่อเปรียบเทียบกับคุณสมบัติข้ออื่นๆ ทั้งนี้เพราะว่าคนโดยทั่วไปเชื่อว่าคุณค่าของคนอยู่ที่ผลของงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านการเรียนการสอนด้วยแล้ว ผลของงานคือความชำนาญและความสามารถเฉพาะตัวจะมีอิทธิพลต่อ

การยอมรับนับถือของคน รวมทั้งการเรียนการสอนและการฝึกฝนทางด้านกีฬาด้วย ซึ่งเป็นไปตามแนวความคิดของ สมาคมสุขศึกษา พลศึกษา นันทนาการและการเดินร่ำแห่งอเมริกา (AAHPERD, 1993 : 65) ที่ว่าโปรแกรมการออกกำลังกายในชีวิตประจำวันที่มีคุณภาพนั้น จะต้องประกอบไปด้วยปัจจัยต่าง ๆ มากมายหลายประการ ที่สำคัญและควรได้รับการพิจารณาเป็นอันดับแรกคือ กิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬาจะต้องกำหนดและทำการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านกิจกรรมทางกายประเภทนั้น ๆ

2.4 ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการสวัสดิการในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาไม่แตกต่างกันและอยู่ในระดับสูงทุกข้อ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวต้องการสวัสดิการในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาด้านระบบการรักษาความปลอดภัยสูง เมื่อเปรียบเทียบกับสวัสดิการข้ออื่น ๆ ทั้งนี้เพราะว่า โดยธรรมชาติของมนุษย์นั้น มีความต้องการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow ' s Hierarchy of Needs) ที่ว่าบุคคลถูกกระตุ้นจากความปรารถนาที่จะสนองตอบความต้องการเฉพาะอย่าง ซึ่งมีลักษณะ 3 ประการคือ บุคคลย่อมมีความต้องการไม่สิ้นสุด ขณะที่ความต้องการได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการอย่างอื่นก็จะเกิดขึ้นไม่มีวันสิ้นสุด และความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วดังกล่าวจะไม่ใช่สิ่งจูงใจในการแสดงพฤติกรรมอื่น ๆ อีก และที่สำคัญคือความต้องการของมนุษย์จะเรียงลำดับเป็นขั้นตอนตามความสำคัญ ความต้องการระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้วคนก็จะให้ความสนใจความต้องการในระดับสูงต่อไป (Herbert, 1967 : 139) และมาสโลว์มีความเชื่อว่าความต้องการของมนุษย์มีลำดับขั้นตอนที่แน่นอน และความปลอดภัยก็เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่มนุษย์ทุกคนต้องการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมนุษย์ปรารถนาที่จะได้รับการคุ้มครองจากภัยอันตรายต่าง ๆ เช่นอุบัติเหตุ อาชญากร และสงคราม เป็นต้น (Maslow, 2570 : 81 – 90)

2.5 ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการระบบข้อมูลข่าวสารไม่แตกต่างกันและอยู่ในระดับสูงทุกข้อ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวต้องการให้ทางการจัดทำเอกสารการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นการเฉพาะสูงเมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลข่าวสารด้านอื่น ทั้งนี้เพราะว่าเอกสารเป็นสื่อที่สัมผัสได้ด้วยตาจับต้องด้วยมือจึงก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเอกสารเป็นสื่อที่ใช้ง่ายไม่สลับซับซ้อน สามารถเก็บไว้ใช้ประโยชน์เฉพาะบุคคลในการพกพาขณะการเดินทางได้สะดวกไม่จำกัดเวลาสถานที่ โดยที่ราคาไม่แพงมากมายนัก อีกประการหนึ่งเอกสารสามารถให้ข้อมูลที่ละเอียดได้เนื้อหาสาระครบถ้วนและต่อเนื่อง และเป็นที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่งคือยังไม่มีหน่วยงานใดจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นกิจลักษณะและเผยแพร่เป็นทางการ

3. ความต้องการในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเจ้าบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

3.1 ข้อมูลทั่วไปของเจ้าบ้าน

เจ้าบ้านในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ที่ร่วมโครงการในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 63.16 75.00 และ 54.69 ตามลำดับ และมีอายุระหว่าง 36 – 40 ปี ร้อยละ 26.32 31 – 35 ปี ร้อยละ 23.08 และ 36 – 40 ปี ร้อยละ 28.13 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในแหล่งกีฬาดำน้ำ ร้อยละ 42.10 40.38 และ 45.31 ตามลำดับ รองลงมาคืออาศัยอยู่ในแหล่งกีฬากอล์ฟ สำหรับจังหวัดภูเก็ต ร้อยละ 31.58 อาศัยอยู่ในแหล่งพายเรือแคนู สำหรับจังหวัดพังงาและกระบี่ ร้อยละ 30.77 และ 31.25 นอกนั้นเป็นเจ้าบ้านที่อาศัยอยู่ในแหล่งกีฬาวอลเลย์บอลสำหรับจังหวัดภูเก็ต ร้อยละ 26.32 อาศัยอยู่ในแหล่งกีฬากอล์ฟสำหรับจังหวัดพังงา ร้อยละ 28.25 และอาศัยอยู่ในแหล่งกีฬาปีนผาสำหรับจังหวัดกระบี่ ร้อยละ 23.44

3.2 ความต้องการในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวของเจ้าบ้าน

3.2.1 ผลการวิจัยพบว่า เจ้าบ้านทั้งในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ต้องการให้ทางการดำเนินการเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมและสิ่งก่อสร้างไม่แตกต่างกัน และอยู่ในระดับสูงทุกข้อ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เจ้าบ้านต้องการให้ทางการควบคุมการก่อสร้างอาคารในแหล่งท่องเที่ยวสูงเมื่อเปรียบเทียบกับข้ออื่น ๆ ทั้งนี้เพราะว่าการก่อสร้างอาคารในแหล่งท่องเที่ยวที่ขาดการวางแผนที่ดีจะทำให้ความงามของภูมิสถาปัตย์โดยรอบแหล่งท่องเที่ยวสูญเสียไป ผลที่ตามมาคือสิ่งก่อสร้างดังกล่าวจะบดบังทัศนียภาพธรรมชาติ ทำให้ศักยภาพของปัจจัยดึงดูดนักท่องเที่ยวลดลง ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของ อรุณา ไชยพร (2546 : 47) ว่า ทางการควรจัดปัญหาเรื่องที่พัก ร้านอาหาร และภัตตาคาร และสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ ที่มีการก่อสร้างไม่ถูกต้องตามแบบแปลนที่กำหนดไว้ ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะไปบดบังความงามตามธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว ทำให้คุณค่าทางความงามลดลง นอกจากนี้ทางการควรจะสอดส่องดูแลเกี่ยวกับการปล่อยน้ำทิ้งหรือน้ำเสียลงสู่ชายหาดและทะเล ส่งผลให้ชายหาดสกปรกและมีผลต่อการท่องเที่ยวในระยะยาว

3.2.2 ผลการวิจัยพบว่า เจ้าบ้านทั้งในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ต้องการให้ทางการดำเนินการด้านคมนาคมไม่แตกต่างกัน และอยู่ในระดับสูงทุกข้อ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวต้องการให้ปรับปรุงเรือโดยสารให้ได้มาตรฐานปลอดภัย ตลอดจนให้ออกระเบียบว่าด้วยการป้องกันภัยทางน้ำและเสื้อชูชีพ ทั้งนี้เพราะว่า โดยธรรมชาติของมนุษย์ต้องการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินตลอดเวลาทุกเพศทุกวัย ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ 5 ขั้นคือ ความต้องการทางด้านร่างกาย ความต้องการทางด้านความมั่นคงปลอดภัย ความต้องการทางสังคม ความต้องการที่จะได้รับการยกย่อง และ

ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จขั้นสูงสุด และความต้องการความปลอดภัยถือว่าเป็นความต้องการที่เป็นสัญชาตญาณของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมนุษย์มักจะหวาดกลัวภัยทางน้ำทั้งนี้เนื่องจากไม่คุ้นเคย อย่างไรก็ตามเพื่อเป็นการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว ตลอดจนพัฒนาศักยภาพของมณฑลเทศาในการป้องกันไม่ให้เกิดอุบัติเหตุ สามารถลดระดับของอันตรายและการสูญเสียจากอุบัติเหตุที่กำลังจะเกิดขึ้นอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ จึงสมควรให้ความรู้และปลูกฝังให้ทุกคนตระหนักถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินขณะเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเล ตลอดจนมีทักษะและความสามารถแก้ไขปัญหาและสามารถช่วยผู้ประสบอุบัติเหตุทางทะเลอย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลในทางปฏิบัติ สำหรับการท่องเที่ยวทางทะเลแล้ว การช่วยชีวิตสำหรับผู้ประสบภัยทางทะเลที่ดีที่สุดคือการป้องกันไม่ให้เกิดอุบัติเหตุทางทะเล (สุรจิต อุดมสัจย์, 2546 : 79)

3.2.3 ผลการวิจัยพบว่า เจ้าบ้านทั้งจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกันและอยู่ในระดับสูงทุกข้อ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าเจ้าบ้านต้องการให้ทางการส่งเสริมการติดตั้งระบบเคเบิลทีวี ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาสูง เมื่อเปรียบเทียบกับความต้องการเทคโนโลยีสารสนเทศด้านอื่น ทั้งนี้เพราะว่าสื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่สามารถได้ยินด้วยหูด้วยตา ถือว่าเป็นการรับสัมผัสที่ค่อนข้างสมบูรณ์ จากการศึกษาพบว่าสื่อประเภทนี้ก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ที่สำคัญคือเป็นสื่อที่จูงใจคนให้อยากรู้อยากเห็น ซึ่งสอดคล้องกับการค้นพบของสุพรรณรัตน์ หอมเดช (2546 : 38) ว่าระบบเคเบิลทีวีมีคุณลักษณะพิเศษหลายประการ กล่าวคือนอกจากจะเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงเยาวชนและประชาชนได้ดีแล้วยังเป็นสื่อที่มีภาพและเสียงชัดเจนสภาพดินฟ้าอากาศมีผลกระทบต่อระบบการรับและส่งสัญญาณค่อนข้างน้อย งบประมาณในการติดตั้งก็อยู่ในระดับที่ชนชั้นกลางสามารถรับได้ ที่สำคัญก็คือเป็นสื่อที่ได้รับความนิยมแพร่หลายในหมู่คนไทย สามารถเลือกรับได้หลายช่องทั้งภาคภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

3.2.4 ผลการวิจัยพบว่า เจ้าบ้านทั้งจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการให้ทางการดำเนินการเกี่ยวกับระบบการรักษาความปลอดภัยไม่แตกต่างกันอย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เจ้าบ้านต้องการให้ทางการจัดจุดตรวจอาชญาและวัตถุระเบิด จัดป้อมตำรวจให้มีศูนย์แจ้งเหตุฉุกเฉิน มีสถานพยาบาล การป้องกันปราบปรามสิ่งเสพติดให้โทษ และการป้องกันปราบปรามโจรผู้ร้ายมิฉะพินในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาในระดับสูงมาก ทั้งนี้เพราะว่าสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวเหล่านี้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเมืองท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวถือเป็นสิ่งสำคัญเนื่องจากจะไปเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ และความปลอดภัยจะเป็นดัชนีตัวหนึ่ง ที่จะชี้ให้เห็นถึงศักยภาพและความสำเร็จในการจัดและบริหารงานของเมืองท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของกมลทิพย์ ละเอียด (2546 : 29) ว่าศักยภาพของเมืองท่องเที่ยว

เที่ยวจะมีมากเพียงใด ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่เอื้ออำนวยให้นักท่องเที่ยวได้พบกับสิ่งต้องการสืบเสาะแสวงหา และระบบการรักษาความปลอดภัยเป็นเรื่องสำคัญที่จะทำให้ความไม่ฝันของนักท่องเที่ยวเป็นจริงประสบผลสำเร็จตามที่ตั้งใจไว้ นั่นคือต้องทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกว่ายู่ห่างไกลจากอาชญากรรมและโจรผู้ร้าย มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดจนมีสถานพยาบาลและอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่มีคุณภาพและเพียงพอต่อการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว

3.2.5 ผลการวิจัยพบว่า เจ้าบ้านทั้งจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความต้องการให้ทางการดำเนินการเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ อันได้แก่ต้นไม้และป่าไม้ แหล่งน้ำธรรมชาติ ความสะอาดของหาดทราย แนวชายฝั่งทะเล ป่าชายเลน พันธุ์สัตว์ป่า และพันธุ์สัตว์น้ำ ตลอดจนวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน และอยู่ในระดับสูงทุกรายการ ทั้งนี้เพราะว่าการอนุรักษ์กับการพัฒนาการท่องเที่ยวในระยะยาวเป็นของคู่กัน คือจะต้องดำเนินการไปพร้อม ๆ กัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้มีการรณรงค์เผยแพร่ให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว และผู้ประกอบการธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้มีจิตสำนึกในการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมอันดีงามของไทย ตลอดจนให้มีกลไกและนำมาตรการทางกฎหมายมาควบคุมและพัฒนาวิธีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในเชิงรุกอย่างจริงจัง ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของสินีนาฏ ทองนุ้ย (2546 : 65 – 66) ที่ว่าทางการควรเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างจริงจัง จัดสรรงบประมาณและบุคลากรให้ควบคุมดูแลสภาพแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยว ตลอดจนประชาสัมพันธ์โดยใช้สื่อหลาย ๆ ทางเพื่อให้ทุกฝ่ายได้ซึมซับและมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและถ้าเป็นไปได้ควรส่งเสริมให้มีการจัดตั้งชมรม หรือสมาคมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมเฉพาะแหล่ง ซึ่งจะมีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างแท้จริงและยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา

1.1 หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนควรจัดทำโครงการเชิงรุกเพื่อรองรับการฟื้นฟูสภาพและปัจจัยแวดล้อมธรรมชาติ ตลอดจนศิลปวัฒนธรรมของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา อันได้แก่ ภูเขา หาดทราย ทะเลและระบบนิเวศใต้ทะเล สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมท้องถิ่นอันได้แก่ภาพเขียนสีและหลักฐานทางประวัติศาสตร์และอารยธรรมอื่น ๆ ตลอดจนวิถีการดำเนินชีวิตแบบดั้งเดิม ทั้งนี้เพื่อให้คงไว้ซึ่งพลังในการจูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวเป้าหมาย

1.2 หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ควรจัดทำโครงการเชิงรุกในการสร้างเสริมสิ่งอำนวยความสะดวกโดยเฉพาะเส้นทางคมนาคม ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ปัจจัยสี่ซึ่งเป็นพื้นฐานของ

การดำเนินชีวิต ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์กีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาแบบครบวงจร

1.3 หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ควรจะจัดทำโครงการเชิงปฏิบัติการในการสร้างและพัฒนาบุคลากรทางการกีฬาให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ เพื่อป้อนให้กับแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาคือมีความสามารถให้บริการ สื่อสารทำความเข้าใจ ตลอดจนให้คำแนะนำนักท่องเที่ยวทางด้านกีฬาและการออกกำลังกาย โดยเน้นความประทับใจและการกลับไปใช้บริการของนักท่องเที่ยวตามโอกาส

2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว

2.1 หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนควรจะประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเชิงรุก เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารแก่นักท่องเที่ยว โดยผ่านสื่อหลาย ๆ ทางทั้งในประเทศและต่างประเทศ และให้เป็นการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี

2.2 หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนควรจะฟื้นฟูและจัดมหกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว และเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาอย่างกว้างขวาง อันได้แก่การแข่งขันและจัดแสดงนิทรรศการกีฬาให้มีเป้าหมายและฤดูกาลชัดเจนแน่นอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้เป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวและเข้าสู่มาตรฐานสากล

2.3 หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนควรผลักดันให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นออกระเบียบสำหรับนักท่องเที่ยวได้ถือปฏิบัติขณะที่ดำเนินชีวิตอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา กำหนดข้อปฏิบัติหรือข้อตกลงขณะเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา โดยยึดหลักความปลอดภัย การรักษาภาพแวดล้อมธรรมชาติทั้งบนบกและทะเล ตลอดจนการอนุรักษ์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น โดยเฉพาะให้ดำรงไว้ซึ่งวิถีการดำเนินชีวิตแบบดั้งเดิมในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเจ้าบ้าน

3.1 หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ควรจะดำเนินการเป็นโครงการระยะยาว ในการปลูกจิตสำนึกของเจ้าบ้านเกี่ยวกับการอนุรักษ์หวนคืนศิลปวัฒนธรรม ซึ่งเป็นเสมือนจิตวิญญาณของท้องถิ่นในขณะเดียวกัน ให้เจ้าบ้านได้ตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของเจ้าบ้านที่ดี ในการสอดส่องดูแลและช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา

3.2 หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนควรควรส่งเสริมให้เจ้าบ้านเปิดใจรับและให้บริการนักท่องเที่ยวแบบผสมผสานวัฒนธรรมไทยและมาตรฐานสากล ทั้งนี้เพื่อความเข้าใจอันดี

ระหว่างนักท่องเที่ยวกับเจ้าบ้าน ตลอดจนให้เกิดการเอื้ออาทรช่วยเหลือกัน โดยเฉพาอย่างยิ่งก่อให้เกิดวัฒนธรรมผสมผสานในการอยู่ร่วมกันระหว่างเชื้อชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา

3.3 หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนควรจะทำโครงการเชิงรุกในการฟื้นฟู ส่งเสริม และพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเจ้าบ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมการดำเนินชีวิต พฤติกรรมในการให้บริการและจิตสาธารณะ ในการช่วยเหลือเกื้อกูลนักท่องเที่ยวที่ประสบปัญหาขณะดำเนินชีวิตในแหล่งท่องเที่ยว

3.4 หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนควรจะทำโครงการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษพื้นฐานสำหรับเจ้าบ้านในการติดต่อสื่อสารและช่วยเหลือนักท่องเที่ยว โดยเน้นการสนทนาด้วยประโยคง่าย ๆ และเลือกเฉพาะเนื้อหาสำคัญที่ใช้ในโอกาสต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิตแบบผสมผสานระหว่างเจ้าบ้านกับนักท่องเที่ยว

4. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

4.1 การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่า จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ หรือที่เรียกกันติดปากว่า กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันในฐานะที่เป็นเมืองท่องเที่ยว นั้น ประกอบไปด้วยจุดแข็ง หลายประการ ซึ่งล้วนแล้วแต่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ในที่นี้หมายรวมถึงการท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้วย ดังต่อไปนี้

1. จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลาย งดงาม โดดเด่น เฉพาะตัว และมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั่วโลก

2. จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบในการผลิตบุคลากรเฉพาะทาง ตลอดจนส่งเสริมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรม

3. จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีทรัพยากรบุคคลที่มีความพร้อมที่จะได้รับการพัฒนาให้รองรับกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและไม่หยุดยั้ง

4. จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีฐานเศรษฐกิจที่หลากหลายและมั่นคง

5. จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความได้เปรียบเชิงพื้นที่ทำเลที่ตั้งที่เหมาะสมและเอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

6. จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนบริการต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว

7. จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีวัฒนธรรมประเพณี ตลอดจนวิถีการดำเนินชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตัว

อย่างไรก็ตามเนื่องจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติที่เนิ่นนาน ประกอบกับกาลเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป ตลอดจนการเปลี่ยนมือในการบริหารจัดการทำให้นโยบายบางประการขาดความต่อเนื่องและความต่อเนื่อง จึงทำให้จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีจุดอ่อน หลายประการ ดังต่อไปนี้

1. จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ประสบปัญหาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทั้งบนบกและใต้ทะเลเสื่อมโทรม

2. จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ประสบปัญหาด้านความปลอดภัยและการเอาเปรียบนักท่องเที่ยวในบางพื้นที่ และมีผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวในภาพรวม

3. จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ประสบปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนและจิตสาธารณะในบางพื้นที่

4. จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ประสบปัญหาขาดงบประมาณและเปิดโอกาสให้เอกชนลงทุนกิจการสาธารณะ

5. จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ประสบปัญหาการพึ่งพิงแรงงานต่างด้าว

6. จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ประสบปัญหาค่าครองชีพและการกระจายรายได้ไม่เป็นธรรม

7. จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ประสบปัญหาโครงสร้าง อันได้แก่ขาดกลยุทธ์ องค์การร่วม ตลอดจนความร่วมมือทางกลยุทธ์ในการพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการควบคุมมาตรฐานแรงงานให้ตรงตลาดงาน

ดังนั้นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ควรพิจารณาปัจจัยแวดล้อมทางด้านทรัพยากรธรรมชาติ ที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินกิจกรรมกีฬากล่าวคือ จังหวัดภูเก็ตในฐานะที่เป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลกก่อน จังหวัดพังงาและกระบี่ ประกอบกับจังหวัดภูเก็ตมีลักษณะภูมิประเทศแบบเกาะที่รายล้อมไปด้วยหาดทรายที่สวยงาม ตลอดจนเกาะเล็กเกาะน้อยจำนวนมากถึง 32 เกาะ บางเกาะถึงแม้จะเป็นเกาะเล็ก ๆ แต่ก็มีชุมชนอาศัยอยู่เป็นที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดภูเก็ตมีสนามบินนานาชาติซึ่งมีท่าอากาศยานที่ตั้งอยู่ไม่ห่างไกลจากตัวเมืองและแหล่งท่องเที่ยว การเดินทางสัญจรไปมาสะดวก จึงควรดำเนินธุรกิจท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เป็นสากลนิยมอันได้แก่กีฬากอล์ฟ นอกจากนี้เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตมีลักษณะภูมิประเทศที่รายล้อมไปด้วยเกาะเล็กเกาะน้อยมากมาย ดังนั้นจึงเชื่อว่าหากดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกีฬาดำน้ำคงประสบความสำเร็จตามประสงค์ อย่างไรก็ตาม

ให้คำนึงถึงการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติบางเกาะ ที่เกือหนุนและดึงดูดใจนักดำน้ำ ซึ่งได้เสื่อมโทรมลงไป เช่นแนวปะการังตลอดจนระบบนิเวศใต้ทะเล ให้กลับสมบูรณ์ดังเดิมควบคู่ไปกับการรณรงค์ประชาสัมพันธ์เชิงรุกอย่างจริงจังและต่อเนื่อง กีฬาอีกประเภทหนึ่งที่จังหวัดภูเก็ตควรให้ความสำคัญและส่งเสริมให้เป็นกีฬาเชิงท่องเที่ยวในระดับสากลคือ กีฬาวอลเลย์บอลและฟุตบอลชายหาด ทั้งนี้เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตประกอบด้วยชายหาดสวยงามมากมาย เช่นหาดป่าตอง หาดกะรน เป็นต้น อย่างไรก็ตามควรจะมีการรณรงค์ปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวและเจ้าบ้าน ให้รักษาความสะอาดของหาดทรายและอกระเบียบว่าด้วยการระบายน้ำเสียหรือน้ำทิ้งลงบริเวณชายหาดและทะเล

ส่วนจังหวัดพังงาเป็นจังหวัดหนึ่ง ที่มีสภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นป่าเขา และหมู่เกาะ มีจำนวนทั้งสิ้น 118 เกาะ บางเกาะเป็นเกาะใหญ่มีชุมชนอาศัยอยู่อย่างแน่นหนา เช่นเกาะปันหยี เกาะพระทอง เป็นต้น และเนื่องจากจังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่มีอาณาเขตทางทิศใต้ติดต่อกับจังหวัดภูเก็ตและจดกับทะเลอันดามันผืนเดียวกัน จึงทำให้การสัญจรไปมาระหว่างจังหวัดพังงากับภูเก็ตเป็นไปอย่างสะดวกและคล่องตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดพังงาได้ใช้ประโยชน์จากสนามบินนานาชาติภูเก็ตในการรับส่งผู้โดยสารตลอดมาเป็นระยะเวลานาน จึงทำให้จังหวัดพังงามีพัฒนาการทางด้านการท่องเที่ยวอย่างรวดเร็วตามหลังจังหวัดภูเก็ตมาติด ๆ ดังนั้นกีฬากอล์ฟจึงเป็นกีฬาอีกประเภทหนึ่งที่จังหวัดพังงาควรให้การสนับสนุน และดำเนินการจัดและบริหารให้นักกอล์ฟจากทั่วทุกมุมโลกเดินทางมาหาความสามารรถ หนองเวียนระหว่างสนามกอล์ฟภูเก็ตกับสนามกอล์ฟพังงาจนเป็นวัฒนธรรมที่ถือปฏิบัติต่อ ๆ กันทั้งในปัจจุบันและอนาคต นอกจากนี้เนื่องจากจังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่มีเกาะเล็กเกาะน้อยเรียงรายตลอดแนวชายฝั่งทะเลอันดามัน บางเกาะประกอบไปด้วยเขาหินปูนที่รายล้อมไปด้วยป่าชายเลนที่อุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบางเกาะมีโพรงถ้ำซึ่งประกอบด้วยหินงอกหินย้อย ลากูน น้ำตกเล็ก ๆ สามารถเล่นเรือเข้าไปชมธรรมชาติภายในถ้ำได้เช่น เกาะพนัก เกาะห้อง เป็นต้น ดังนั้นจึงควรสนับสนุนให้มีการท่องเที่ยวเชิงกีฬาพายเรือแคนูบริเวณดังกล่าว กีฬาอีกประเภทหนึ่งที่ควรส่งเสริมและสนับสนุนอย่างจริงจังในฐานะที่เป็นจังหวัดที่รายล้อมไปด้วยเกาะเล็กเกาะน้อยมากมายคือกีฬาดำน้ำ โดยเฉพาะบริเวณหมู่เกาะสิมิลัน ซึ่งประกอบไปด้วยเกาะที่โดดเด่นมีลักษณะธรรมชาติที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวถึง 9 เกาะ อย่างไรก็ตามก็คงจะเป็นไปในหลักการเดียวกับจังหวัดภูเก็ตคือบางเกาะอยู่ในสภาพที่เสื่อมโทรมควรจะได้รับการฟื้นฟูอย่างเข้มแข็ง จริงจัง และต่อเนื่อง นอกจากนี้เนื่องจากบางท้องที่ของจังหวัดพังงาเป็นเขาหินปูนที่มีความแข็งแกร่ง และแวดล้อมไปด้วยหาดทรายและทะเลที่สวยงาม จึงควรส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวได้ทำหยาความสามารถโดยการปีนผาโดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณเกาะปันหยีซึ่งมีเส้นทางปีนผาซึ่งนักปีนผาชาวไทยได้สำรวจไว้แล้วหลายเส้นทาง เพียงแต่ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ ให้คนโดยเฉพาะคนไทยให้รู้จักกีฬาปีนผา ตลอดจนจนลักษณะที่โดดเด่นและประโยชน์ของกีฬาปีนผา

สำหรับจังหวัดกระบี่เป็นจังหวัดที่มีอาณาเขตทิศตะวันตกติดต่อกับจังหวัดพังงา ซึ่งอยู่บนฝั่งทะเลอันดามันเช่นเดียวกัน ลักษณะภูมิประเทศคล้ายกับจังหวัดพังงา คือมีภูเขากระจัดกระจายรอบบริเวณ ทางด้านตะวันตกประกอบด้วยหมู่เกาะน้อยใหญ่ประมาณ 130 เกาะ และเป็นเกาะที่มีชุมชนอาศัยอยู่ถึง 13 เกาะ เช่นเกาะลันตา และเกาะพีพีเป็นต้น บางพื้นที่มีลักษณะเป็นอ่าวอยู่ในเขตอำเภอเมืองกระบี่ เช่นอ่าวนาง อ่าวท่าเลน อ่าวเลี้ยวเป็นต้น และเนื่องจากจังหวัดกระบี่มีลักษณะภูมิประเทศดังกล่าวจึงเป็นที่เกิดของกีฬาเซิร์ฟท่องเที่ยวลายประภาพอ ๆ กับจังหวัดภูเก็ตและพังงา ประเภทแรกก็คือกีฬาปีนผาซึ่งถือว่าเป็นกีฬาที่กำเนิดขึ้นในจังหวัดกระบี่เป็นแห่งแรกของประเทศไทยเมื่อ ปี พ.ศ. 2529 เส้นทางปีนผาเส้นแรกอยู่บริเวณอ่าวลิง เกาะพีพี ปัจจุบันเส้นทางปีนผาเกิดขึ้นกระจัดกระจายในจังหวัดกระบี่ เช่น บริเวณอ่าวนาง อ่าวไร่เลย์ และถ้ำพระนาง รวมทั้งสิ้น ประมาณ 600 กว่าเส้นทาง ดังนั้นจังหวัดกระบี่จึงควรได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้เป็นแหล่งปีนผาระดับโลกและเข้าสู่มาตรฐานสากล กีฬาอีกประเภทหนึ่งที่เกิดขึ้นในจังหวัดกระบี่มานาน อันเนื่องมาจากจังหวัดกระบี่มีลักษณะภูมิประเทศที่มีเกาะเรียงรายตลอดชายฝั่งทะเลอันดามัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณหมู่เกาะพีพีซึ่งประกอบด้วยเกาะน้อยใหญ่ถึง 6 เกาะ หมู่เกาะลันตาบริเวณเกาะรอก นอกจากนี้จังหวัดกระบี่ยังมีจุดดำน้ำคือชาร์คพอยท์ อเนมอนรีฟ และคิงครุสเซอร์ ซึ่งเป็นที่รู้จักของนักดำน้ำทั่วโลกอีกด้วย ดังนั้นกีฬาดำน้ำจึงเป็นอีกกีฬาอีกประเภทหนึ่งที่จังหวัดกระบี่ควรให้การสนับสนุน โดยการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมธรรมชาติควบคู่ไปกับการประชาสัมพันธ์เชิงรุกอย่างจริงจัง และเนื่องจากจังหวัดกระบี่ประกอบไปด้วยอ่าวเล็กอ่าวน้อย บางอ่าวแวดล้อมไปด้วยปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการพายเรือแคนู เช่นที่อ่าวท่าเลน บริเวณบ้านพรุ ตำบลเขาทอง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ซึ่งมีลักษณะภูมิประเทศที่ประกอบด้วยเทือกเขาหินปูนและป่าชายเลนที่อุดมสมบูรณ์ นอกจากนี้บริเวณอ่าวท่าเลนยังเป็นที่อาศัยของสัตว์ในระบบนิเวศมากมาย นักท่องเที่ยวนิยมพายเรือแคนูลัดเลาะไปตามเส้นทางป่าโกงกางเพื่อชมธรรมชาติบริเวณอ่าวท่าเลนได้อีกแห่งหนึ่ง ที่ควรได้รับการสนับสนุนให้มีกิจกรรมการพายเรือแคนู คือที่ถ้ำผีหัวโตและถ้ำลอด บริเวณบ้านปอท่อ ตำบลอ่าวลึกใต้ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ ทั้งนี้เนื่องจากมีภูมิประเทศที่เอื้ออำนวยต่อการพายเรือแคนูหลายประการคือ ประกอบไปด้วยโพรงถ้ำมีลักษณะเป็นอุโมงค์ใต้เทือกเขาหินปูนประดับด้วยหินงอกหินย้อยลดหลั่นกันเป็นชั้น ๆ อย่างสวยงาม บางส่วนมีลักษณะเป็นห้องโถงใหญ่แสงสว่างลอดไปถึงบริเวณภายใน นอกจากนี้ในถ้ำผีหัวโตยังมีภาพเขียนก่อนประวัติศาสตร์ ตลอดจนมีเปลือกหอยทับถมอยู่เป็นจำนวนมากรอบ ๆ บริเวณเป็นป่าโกงกางสามารถพายเรือเข้าไปชมธรรมชาติและสัตว์ในระบบนิเวศได้

4.2 การกำหนดจุดเน้นทางยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

การกำหนดจุดเน้นทางยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ให้เชื่อมโยงกับทรัพยากรธรรมชาติของท้องถิ่นถือว่าเป็นบรรทัดฐานในการจัดและบริหารงานทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ซึ่งจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ จะต้องหยิบยกขึ้นมาพิจารณาเป็นอันดับแรก อย่างไรก็ตามจากการศึกษาและการค้นพบเกี่ยวกับลักษณะภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นปัจจัยเกื้อหนุนกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ตลอดจนโอกาส และอุปสรรค ของการดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ แล้วควรกำหนดจุดเน้นทางยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาดังนี้

1. จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่มีความหลากหลายทางด้านศักยภาพ ในฐานะของศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภาคใต้ควรเน้นการท่องเที่ยวเชิงกีฬาดำน้ำ โดยเฉพาะกิจกรรมดำน้ำบริเวณเกาะเฮ เกาะราชาใหญ่และเกาะไม้ท่อน นอกจากนี้ควรเน้นส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาออลฟ์แบบครบวงจร กล่าวคือเริ่มจากการสอน การฝึก บริการและอำนวยความสะดวก ตลอดจนการจัดการแข่งขันที่เข้าสู่มาตรฐานสากล

2. จังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่อุดมไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ ที่พร้อมไปด้วยปัจจัยเกื้อหนุนกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาหลากหลายประเภท อย่างไรก็ตามกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ควรเน้นก็คือการดำน้ำเช่นเดียวกับจังหวัดภูเก็ต โดยเฉพาะที่หมู่เกาะสิมิลันบริเวณเกาะแปดหรืออ่าวเกือก และเกาะสี่หรือเกาะเมียง นอกจากนี้การท่องเที่ยวเชิงกีฬาออลฟ์ก็ควรได้รับการสนับสนุนเช่นกัน กีฬาอีกสองประเภทที่จังหวัดพังงาต้องส่งเสริมให้เข้าสู่ระดับมาตรฐานสากลคือ การพายเรือแคนูบริเวณเกาะห้องและเกาะพนัง และกีฬาปีนผาบริเวณเกาะปันหยี

3. จังหวัดกระบี่เป็นจังหวัดที่มีลักษณะภูมิประเทศคล้ายกับจังหวัดพังงา และมีความหลากหลายทางด้านทรัพยากรธรรมชาติเช่นเดียวกัน ดังนั้นจุดเน้นทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาก็ควรเป็นไปในทำนองเดียวกัน คือเน้นกีฬาดำน้ำที่บริเวณเกาะพีพี เกาะลันตาโดยเฉพาะที่เกาะรอก กีฬาพายเรือแคนูที่อ่าวท่าเลน และถ้ำผีหัวโตและถ้ำลอด และกีฬาที่ควรได้รับการส่งเสริมเป็นอย่างยิ่งถึงแม้ว่าจะยังไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลายในหมู่คนไทยเท่าใดนักก็ตาม คือกีฬาปีนผาที่บริเวณเกาะพีพี อ่าวไร่เลย์หรืออ่าวน้ำเมาตะวันออก ถ้าพระนาง และอ่าวนาง ซึ่งการท่องเที่ยวเชิงกีฬาประเภทนี้มีโอกาสที่จะเชื่อมโยงกับภูมิภาคอื่นและพัฒนาสู่นานาชาติให้มีชื่อเสียงในระดับโลกได้

4.3 การกำหนดทิศทางการพัฒนาขีดความสามารถการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

การพัฒนาขีดความสามารถทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ซึ่งมีพื้นที่และอาณาเขตติดต่อกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีทำเลที่ตั้งอยู่บนชายฝั่งทะเลเดียวกัน

ดังนั้นควรจะใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาโดยสร้างความแตกต่าง เสริมจุดแข็ง และปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อประโยชน์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

4.3.1 การสร้างความแตกต่าง

การสร้างความแตกต่างในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ เป็นไปค่อนข้างยากในภาพรวม ทั้งนี้เนื่องจากความคล้ายคลึงกันทางด้านลักษณะภูมิประเทศ ทรัพยากรธรรมชาติ และวัฒนธรรม อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้ว จะพบว่าจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่มีความแตกต่างในด้านต่าง ๆ พอสมควร ดังนั้นจึงสามารถหยิบยกความแตกต่างบางแง่มุมมาเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาขีดความสามารถการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยเน้นความแตกต่าง ดังนี้

1. จังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงติดอันดับโลก จึงเปรียบพร้อมไปด้วยความเจริญทางด้านวัตถุอย่างเห็นได้ชัดเมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดพังงาและกระบี่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดภูเก็ตส่วนหนึ่งจะเป็นชุมชนเมืองซึ่งมีประชากรอยู่อย่างหนาแน่น ดังนั้นควรจะเน้นการพัฒนาขีดความสามารถทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เป็นสากลเป็นที่รู้จักและนิยมทั้งในหมู่คนไทยและชาวต่างประเทศให้โดดเด่น อันได้แก่กีฬากอล์ฟ ซึ่งจังหวัดภูเก็ตมีสนามกีฬา กอล์ฟที่เป็นมาตรฐานถึง 4 สนาม บางสนามมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของนักกอล์ฟทั่วไป เช่น สนามกอล์ฟบลูแคนยอนคันทรี่คลับ ลา구나ภูเก็ตกอล์ฟคลับ ลีคปาล์มกอล์ฟคลับภูเก็ต และภูเก็ตคันทรี่คลับ ทั้งนี้จังหวัดภูเก็ตจะต้องจัดทำโครงการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ของจังหวัดด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬากอล์ฟในเชิงรุกโดยผ่านสื่อมวลชนทั้งในและต่างประเทศ นอกจากนี้อาจจะมีการจัดตั้งสำนักงานการตลาด เพื่อจัดและดำเนินการเกี่ยวกับการตลาดที่เป็นระบบโดยมีอาชีพ การจัดการแข่งขันกอล์ฟระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นวัฒนธรรม และที่จะขาดเสียไม่ได้ก็คือ จังหวัดภูเก็ตจะต้องเสริมสร้างและพัฒนาตัวเมืองโดยการปรับผังเมืองใหม่ ให้เป็นสัดส่วนสามารถสัญจรไปมาสะดวก ตลอดจนเตรียมความพร้อมทางด้านเครื่องอุปโภคและบริโภคไว้รองรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่อีกด้วย

2. จังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่มีลักษณะโดดเด่นทางด้านลักษณะภูมิประเทศ ที่ประกอบไปด้วยเกาะน้อยใหญ่รายเรียงไปตามชายฝั่งทะเลอันดามัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหมู่เกาะสิมิลันและหมู่เกาะสุรินทร์ ซึ่งมีชื่อเสียงในฐานะที่เป็นแหล่งดำน้ำทั้งตื้นและลึกที่มีชื่อเสียงระดับโลก ดังนั้นจังหวัดพังงาจะต้องเน้นการท่องเที่ยวเชิงกีฬาดำน้ำให้โดดเด่นเป็นภาพลักษณ์เฉพาะตัว โดยการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมที่เสื่อมโทรมให้กลับสมบูรณ์ดังเดิมควบคู่ไปกับการประชาสัมพันธ์ในเชิงรุก โดยผ่านสื่อหลาย ๆ ทาง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ และเนื่องจากจังหวัดพังงาเป็นเมืองที่มีศิลปวัฒนธรรมเหนียวแน่น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องส่งเสริมและดำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม ตลอดจนการดำเนินวิถี

ชีวิตแบบดั้งเดิมของคนในแหล่งท่องเที่ยว ทั้งนี้เพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยวและเป็นกุศโลบายในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติอีกด้วย

3. จังหวัดกระบี่เป็นอีกจังหวัดหนึ่ง ที่มีลักษณะโดดเด่นทางด้านลักษณะภูมิประเทศคล้ายกับจังหวัดพังงาในภาพรวม แต่ก็มี ความแตกต่างในความคล้ายคลึงในบางแง่มุม กล่าวคือจังหวัดกระบี่ประกอบไปด้วยเขาหินปูนกระจายอยู่ทั่วบริเวณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีนักปีนผาทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้สำรวจเส้นทาง การปีนผาไว้ถึง 58 จุด รวม 600 กว่าเส้นทาง และที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ จังหวัดกระบี่เป็นแหล่งกำเนิดของกีฬาปีนผาในประเทศไทย โดยมีเส้นทางปีนผาเส้นทางแรกชื่ออิตาเลียน (Italian) โดยชาวอิตาเลียน จาริกไว้บริเวณอ่าวลิง เกาะพีพี หลังจากนั้นประมาณปี พ.ศ. 2530 ก็มีเส้นทางปีนผาเส้นทางที่ 2 เกิดขึ้นบริเวณเกาะพีพีตอนโดยนักปีนผาชาวฝรั่งเศส และได้ให้ชื่อว่า “หัตถ์พระพุทธเจ้า” (La Main Budda) ต่อจากนั้นเส้นทางปีนผาก็มีเพิ่มมากขึ้นอยู่กระจายไปทั่วจังหวัด เช่นบริเวณอ่าวน้ำเมาตะวันออก ถ้ำพระนาง และอ่าวนาง และใน ปี พ.ศ. 2531 ถือว่าเป็นยุคทองของกีฬาปีนผาไทย ทั้งนี้เพราะว่ามีเส้นทาง การปีนผาเกิดขึ้นคราวเดียวกันถึง 25 เส้นทางโดยชาวเนเธอร์แลนด์ ดังนั้นจังหวัดกระบี่ควรจะเน้นการท่องเที่ยวเชิงกีฬาปีนผาให้โดดเด่น และมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวจากทุกมุมโลก กีฬาอีกประเภทหนึ่งที่จังหวัดกระบี่จะต้องเสริมสร้างให้ปรากฏในภาพลักษณ์ของจังหวัดกระบี่ คือกีฬาพายเรือแคนู บริเวณอ่าวท่าเลน ซึ่งมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศอีกแห่งหนึ่งคือการพายเรือแคนูบริเวณถ้ำผีหัวโตและถ้ำลอดในท้องที่อำเภออ่าวลึก ทั้งนี้เพราะว่าบริเวณดังกล่าว นอกจากจะอุดมสมบูรณ์ไปด้วยป่าชายเลนและสัตว์เล็กสัตว์น้อยในระบบนิเวศแล้ว บริเวณนี้ยังเป็นแหล่งอารยธรรม กล่าวคือมีภาพเขียนสีก่อนประวัติศาสตร์ปรากฏอยู่ที่ผนังถ้ำผีหัวโต มีทั้งภาพสัตว์และคน ตลอดจนภาพอวัยวะต่าง ๆ มากมาย ภาพเขียนต่าง ๆ เหล่านี้สร้างประทับใจแก่ผู้พบเห็น และดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้ไปท้าทายความสามารถในการพายเรือแคนูครั้งแล้วครั้งเล่าจนปัจจุบัน

4.3.2 การเสริมจุดแข็ง

ดังที่กล่าวมาแล้วในตอนต้นแล้วว่า การดำเนินธุรกิจทางด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ถึงแม้ว่าจะประสบความสำเร็จด้วยดีในระดับหนึ่ง อันเนื่องมาจากจุดแข็งที่เอื้อต่อการบริหารจัดการธุรกิจดังกล่าวก็ตาม แต่ก็มีจุดอ่อนบางประการที่ทำให้โอกาสในการขยายตัวทางธุรกิจทั้งในแนวตั้งและแนวนาบลดลง นอกจากนี้การจัดและบริหารงานด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ยังต้องต่อสู้กับอุปสรรคนานัปการได้แก่ ความผันผวนทางเศรษฐกิจโลก มาตรการกีดกันการค้าบางประเทศ ความขัดแย้งระหว่างประเทศและการก่อการร้ายสากล โรคระบาดเช่นโรคซาร์ส กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่ล้าสมัย ความสามารถในการเจรจาทาง

การค้า และการต่อสู้คดีระหว่างประเทศ ตลอดจนความลึกลับในการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงเป็นต้น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเสริมจุดแข็งและในขณะเดียวกันก็ต้องขจัดจุดอ่อนและอุปสรรคต่าง ๆ ออกไปให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ดังนี้

1. จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ จะต้องร่วมมือจัดทำแผนกลยุทธ์ในการพัฒนาพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันร่วมกันอย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องระดมสรรพกำลังจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องศึกษาหาข้อมูลโดยใช้การวิจัยและนักวิจัยมืออาชีพที่มีประสบการณ์ออกแบบงานวิจัยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยเฉพาะ

2. พัฒนา ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรม ตลอดจนเพิ่มสมรรถนะในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้หลากหลายและโดดเด่นมีชื่อเสียงในระดับโลก

3. ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์และเผยแพร่วัฒนธรรมประเพณี ตลอดจนการดำเนินชีวิตแบบดั้งเดิมของชุมชนในแหล่งการท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ทั้งนี้เพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยวและรองรับกระแสโลกในเรื่องสิ่งแวดล้อม คุณภาพชีวิต และการพัฒนาที่ยั่งยืน

4. ระดมสรรพกำลังในการพัฒนาและผลิตบุคลากร ตลอดจนจัดตั้งหน่วยฝึกปฏิบัติงานและศูนย์พัฒนามาตรฐานกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว โดยใช้ความร่วมมือเชิงกลยุทธ์กับสถาบันการอุดมศึกษาในท้องถิ่นคือสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกระบี่ และมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต โดยเน้นกีฬา 4 ประเภท ได้แก่ กีฬาดำน้ำ กีฬาปีนผา กีฬาเรือแคนู และกีฬากอล์ฟ

5. ภาครัฐและส่งเสริมให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีโอกาสในการฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตลอดจนได้รับการปลูกจิตสำนึกการเป็นเจ้าบ้านที่ดีในการให้บริการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวแบบผสมผสานวัฒนธรรมไทยและมาตรฐานสากล

6. เปิดโอกาสและส่งเสริมภาคเอกชนให้ลงทุนกิจการสาธารณะด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอย่างหลากหลาย โดยเน้นการวางรากฐานทางเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งมั่นคงส่งผลให้ได้รับกาสันนิบาตและส่งผลกระทบเชิงนโยบายจากรัฐ

7. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดและบริหารงานด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องปลูกจิตสาธารณะในการสอดส่องดูแลความปลอดภัย และการเอาเปรียบนักท่องเที่ยวแก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาในฐานะเจ้าบ้านที่ดี

8. ส่งเสริมให้ภาครัฐและเอกชนพึงพิงแรงงานต่างด้าวอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ก่อให้เกิดความเป็นธรรม และการเกื้อกูลระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง

9. ส่งเสริมให้เกิดการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมแก่ประชาชน ที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งปลูกจิตสำนึกของประชาชนให้ดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงตามรอยพระยุคลบาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทั้งนี้เพื่อเป็นการลดปัญหาค่าครองชีพ

10. ส่งเสริมให้ภาคเอกชนลงทุนธุรกิจด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยเน้นการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมท้องถิ่น ตลอดจนวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามและวิถีชีวิตดั้งเดิม

11. สรรหาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่อยู่ในบริเวณชุมชน ซึ่งนักท่องเที่ยวเดินทางไปมาง่ายและสะดวก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสามารถเดินทางไปกลับได้ในวันเดียว

4.3.3 การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน

การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ให้เข้าสู่มาตรฐานสากลนั้น นอกจากจะเน้นที่ประเด็นยุทธศาสตร์การสร้างความแตกต่างและการเสริมจุดแข็งดังกล่าวแล้ว การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานซึ่งเป็นปัจจัยเกื้อหนุนให้มีคุณภาพสามารถใช้ประโยชน์ได้เต็มสมรรถนะก็เป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นจังหวัดจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ จะต้องร่วมแรงร่วมใจพิจารณากำหนดนโยบายในการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในลักษณะกิจการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวในภาพรวมดังต่อไปนี้

1. พัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศโดยให้จังหวัดภูเก็ตซึ่งมีความพร้อมเป็นศูนย์กลาง ทั้งนี้เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวและเพิ่มศักยภาพในการจัดและบริหารงาน ตลอดจนให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งจะมีผลต่อการเพิ่มระยะเวลาพักอาศัยในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ให้ยาวนานขึ้นกว่าเดิม

2. พัฒนาด้านสาธารณสุขโดยการจัดตั้งศูนย์บริการสุขภาพเพื่อการท่องเที่ยว และขอความร่วมมือเชิงกลยุทธ์จากโรงพยาบาลทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนคลินิกทันตกรรมต่าง ๆ ให้เข้าร่วมโครงการ โดยเน้นบริการทางด้านการแพทย์ บริการด้านสุขภาพ และผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ ที่มีคุณภาพ ตลอดจนดำเนินการพัฒนาให้เป็นธุรกิจสุขภาพสู่มาตรฐานสากล

3. พัฒนาด้านคมนาคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งพัฒนาท่าอากาศยานภูเก็ตและท่าอากาศยานกระบี่เป็นศูนย์กลางการบินในภูมิภาค ที่สำคัญคือต้องปรับปรุงและขยายห้องผู้โดยสารขาออกระหว่างประเทศขยายลานจอดอากาศยาน ขยายความยาวทางวิ่งและทางขับให้สามารถรองรับอากาศยานขนาดใหญ่พิสัยไกล นอกจากนี้จะต้องมีการพัฒนาเส้นทางคมนาคมทางบกให้เป็นทางหลวง 4 ช่องจราจร โดยเฉพาะทางหลวงหมายเลข 4 จังหวัดพังงา อำเภอทับปุด ทางหลวงหมายเลข 4 อำเภอทับปุด จังหวัดพังงา อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ ทางหลวงหมายเลข 4 อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ และทางหลวงหมายเลข 4 จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง เส้นทางคมนาคมทางเรือก็สิ่งสำคัญที่กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันจะต้องพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

จะต้องสร้างและพัฒนาท่าเทียบเรือท่องเที่ยวในพื้นที่ให้ได้มาตรฐานรวม 9 แห่งด้วยกัน คือท่าเทียบเรืออ่าวปอ และราไวย์ จังหวัดภูเก็ต ท่าเทียบเรือคุระ บ้านทุ่งละลอง ทับละมุ และอ่าวพังงา จังหวัดพังงา ท่าเทียบเรือบ้านแหลมหิน บ้านแหลมลึก และเกาะพีพี จังหวัดกระบี่

4. ปรับปรุงและพัฒนาผังเมือง โดยการจัดทำผังเมืองเฉพาะแหล่งชุมชนท่องเที่ยวให้สามารถประกาศบังคับใช้ตามกฎหมาย รวม 18 ผัง ได้แก่ ผังเมืองชุมชนป่าตอง ชิงทะเลและกมลา เมืองภูเก็ต คลองและราไวย์ ท่าเรือน้ำลึกและวิชิต เกาะแก้ว รัชฎาและกะทู้ ไม้ขาวและสาคร เทพกระษัตรี และชุมชนป่าคอกและศรีสุนทร จังหวัดภูเก็ต ชุมชนทับละมุ เขาหลัก ท้ายเหมือง เกาะยาว คลองเคียน และเกาะเขาต่อจังหวัดพังงา ชุมชนเกาะลันตาใหญ่ อ่าวนาง หนองทะเล และชุมชนศรีบอยา จังหวัดกระบี่

4.4 ความก้าวหน้าในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงการกีฬา ของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

หลังจากที่ผลการวิจัยอย่างไม่เป็นทางการออกมา ดร.วรวิทย์ สุวัฒน์ ณ เขมรัฐ ในฐานะหัวหน้าโครงการวิจัย เรื่องศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัด ภูเก็ต พังงา และกระบี่ ได้นำเสนอข้อค้นพบบางประการที่น่าจะดำเนินการตามบทบาทของสถาบันพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาสังกัดในกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปรากฏว่าสถาบันฯ รับข้อค้นพบดังกล่าว โดยจัดทำโครงการจัดตั้งโรงเรียนป็นหน้าผา เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ ฝึกฝน ตลอดจนเป็นศูนย์พัฒนามาตรฐานกีฬาป็นผาเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนของการยกย่องโครงการและหลักสูตร ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ การปีนผา ระดับต้น การปีนผาระดับกลาง และการปีนผาระดับสูง และได้เปิดโรงเรียนอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 10 ธันวาคม 2547 โดยมีผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการเป็นประธาน และให้ชื่อเส้นทางปีนหน้าผาเส้นนี้ว่า พีอีวอลล์ (PE.Wall) บริเวณผาหินหลังสนามกีฬากลาง จังหวัดกระบี่

5. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยปัญหา ความต้องการ ตลอดจนความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเฉพาะแหล่ง และประเภทกีฬา โดยเน้นกีฬา 3 ประเภทคือ ดำน้ำ ปีนผา และเรือแคนู ทั้งในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

2. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทั้งในภาพรวม และเฉพาะแหล่งและประเภทกีฬาทั้งในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

3. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ให้เข้าสู่มาตรฐานสากล

บรรณานุกรม

- กฤษฎา ชื่นบาน. **คู่มือจักรยานเพื่อสุขภาพ**. กรุงเทพมหานคร : หมอชาวบ้าน, 2533.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. โครงการสนับสนุนการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว. **รายงานประจำปี 2546 กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา**, 2546
- กอบประเสริฐ ถนัดคานนท์. **ศาสตร์แห่งกอล์ฟของเบนโฮแกน**. กรุงเทพมหานคร. ทอปปรินท์พับบลิชซัน, 2542.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. **ขนาดสนามและอุปกรณ์กีฬา**. กรุงเทพมหานคร. อาร์ทโปรเกรส. 2544.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. **ภูเก็ต : ไข่มุกอันดามัน สวรรค์เมืองใต้ หาดทรายสีทอง สองวีรสตรี บารมีหลวงพ่อแช่ม**, ม.ป.ป.
- กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดภูเก็ต - พังงา - กระบี่. **แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด (กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน : ภูเก็ต - พังงา - กระบี่ พ.ศ. 2547-2550)**, 2547.
- กุลธิดา สืบหล้า. "ล่องคายัค 30 กิโลเมตรเหนืออดีตแห่งลำน้ำปิง". **วารสารเพื่อการท่องเที่ยวและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม** (มิถุนายน 2545) : 71.
- กุลศล เอยมอรุณ และจตุพร มีสกุล. **เที่ยวทั่วไทยไปกับนายรอบรู้**. กรุงเทพมหานคร : สารคดี, 2545.
- จริยา เปรมศิลป์. **การท่องเที่ยวและธุรกิจโรงแรมปี 2543 และแนวโน้ม**. เอกสารอัดสำเนา. 2543.
- จักริน กิตติสาร. "ไปเที่ยวเล่นกีฬากันเถอะ". **วารสารเพื่อการท่องเที่ยวและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม** (มีนาคม 2545) : 38.
- จังหวัดกระบี่. **กระบี่อันซีนไทยแลนด์**. กระบี่ : องค์การบริหารส่วนจังหวัด. กระบี่, 2547.
- จังหวัดกระบี่. **131 ปีเมืองกระบี่ ศักยภาพการค้า อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว**. กรุงเทพมหานคร : สุานเศรษฐกิจ, 2546.
- เจริญชัย ใจขาน. **เทคนิคขั้นสูงเทนนิส**. กรุงเทพมหานคร : สกายบุคส์, 2539.
- ดำรง กิจกุล. **คู่มือออกกำลังกาย**. กรุงเทพมหานคร : หมอชาวบ้าน, 2532.
- ทรงชัย อังกาพิพย์. "ไปเที่ยวเล่นกีฬากันเถอะ". **วารสารเพื่อการท่องเที่ยวและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม** (มีนาคม 2545) : 40.
- เทศบาลตำบลแหลมสัก. **ที่ระลึกพิธีเปิดอาคารสำนักงานเทศบาลตำบลแหลมสัก อำเภออ่าวลึกจังหวัดกระบี่ 17 กันยายน 2546**, 2546
- ธวัช วีระศิริวัฒน์. **เทนนิสขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2534
- ประชา ผาทอง. **เที่ยวเมืองไทย 76 จังหวัด**. กรุงเทพมหานคร : จินดาสาสน์, 2543.

ประมาณ เทพสงเคราะห์. **ภูมิศาสตร์ภาคใต้เล่มที่ 1 : ภูมิศาสตร์กับการศึกษาภาคสนาม**

ทางภูมิศาสตร์. สงขลา : งานส่งเสริมการผลิตตำรามหาวิทยาลัยทักษิณ, 2539.

ปิยะฤทัย ปิโยพีระพงศ์. **“ปิ่นกำแพงผาพิพิ”.** เนเจอร์ เอ็กซ์พลอเรอร์ 3 (มีนาคม 2543) : 83.

พูนศักดิ์ ปรชัยรักษ์. **เอกสารการสอนดำนน้ำ.** ม.ป.ท. : ม.ป.ป.

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. **โครงการศึกษาและจัดทำคู่มือการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวประเภท**

ผจญภัยกึ่งอนุรักษ์ธรรมชาติ. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัย, 2545.

มานิตย์ โกศลอินทรีย์. **เทนนิส.** กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

วรรณภา วงษ์วานิช. **ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว.** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539

วันชัย แจ่มอัมพร. **คู่มือการตกปลาทะเล.** กรุงเทพมหานคร : บี เค อินเตอร์พริ้นท์, ม.ป.ป.

_____. **เทคนิคการตกปลาน้ำจืด.** กรุงเทพมหานคร : โอ เอส พริ้นท์ติ้งเฮาส์, ม.ป.ป.

วัลลวี วัชรการ. **คู่มือกอล์ฟ.** กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, ม.ป.ป.

วินิจ รังผึ้ง. **“บนภูผาและเส้นเชือก”.** วารสารเพื่อการท่องเที่ยวและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม

(มิถุนายน 2545) : 45.

ศรีพิจิตต์ เลิศชัยเจริญศักดิ์. **คู่มือประกอบการเรียนดำนน้ำระดับ Open water 1.** กรุงเทพมหานคร :

มนุษย์กับไทย, ม.ป.ป.

ศิริระ สุวรรณพานิช. **การดำน้ำโดยใช้เครื่องช่วยหายใจ.** กระบี่ : ฝ่ายเอกสารตำราวิทยาลัย

พลศึกษาจังหวัดกระบี่, 2544.

_____. **การดำน้ำเบื้องต้น.** กระบี่ : ฝ่ายเอกสารตำราวิทยาลัย

พลศึกษาจังหวัดกระบี่, 2539.

_____. **ประวัติความเป็นมาและวิวัฒนาการของการดำน้ำ.** เอกสารประกอบการ

ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว

จังหวัดตรัง. โครงการวิจัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ร่วมกับเทศบาลตรัง, 2546

ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการจังหวัดพังงา. **พังงา.** พังงา : ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬา

และนันทนาการ, 2546

สาโรจน์ มีวงษ์สม. **4 กีฬาท้าทายคนรุ่นใหม่.** กรุงเทพมหานคร : เอส.ที.พี.เวิลด์มีเดียจำกัด, 2541.

สินีนากู ทองน้อย. **รูปแบบการท่องเที่ยวกึ่งอนุรักษ์ธรรมชาติในจังหวัดกระบี่.** ภาคนิพนธ์

สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2546.

สุทิน ศรีบุญแก้ว. **เอกสารประกอบการสอนวิชากอล์ฟ.** กระบี่ : วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่,

2543.

สุพรรณรัตน์ หอมเดช. **ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวีของประชาชนใน**

อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่. ภาคนิพนธ์สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2546.

สุเมธ แก้วแพรง. **เทนนิส.** พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

สุรจิต จามรมาน. **“ปลายฝันวันทองเที่ยวในอ่าวพังงา”. เทียวไทยไปกับเชลล์ 1** (มิถุนายน – กรกฎาคม 2545) : 68 - 69.

สุรจิต อุดมสัจย์. **การช่วยชีวิตทางทะเล.** เอกสารประกอบการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่อง วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง. โครงการวิจัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ร่วมกับเทศบาลตรัง, 2546

สุรเชษฐ์ เชษฐมาส และคนอื่น ๆ. **โครงการศึกษาการท่องเที่ยวเพื่อรักษาระบบนิเวศธรณีภาคใต้. ศูนย์การวิจัยป่าไม้.** คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2538.

ใหญ่ ลาดหญ้า. **ประวัติกีฬาเทนนิส : คำแนะนำในการเล่นเทนนิส.** กรุงเทพมหานคร : เกษมการพิมพ์, 2523

อดิเรก ดันตียะวงศ์. **“ไปเที่ยวเล่นกีฬากันเถอะ”. วารสารเพื่อการท่องเที่ยวและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม** (มีนาคม 2545) : 38.

อภิรักษ์ บัวภักดี. **“บันทึกการสำรวจเส้นทางจักรยานเมืองเลย”. วารสารเพื่อการท่องเที่ยวและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม** (ตุลาคม 2538) : 110.

อภิรักษ์ บัวภักดี. **“ไปเรียนดำน้ำลึกที่ชุมพรW. วารสารเพื่อการท่องเที่ยวและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม 10** (พฤษภาคม 2546) : 124.

อรชุนา ไชยพร. **การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวหมู่เกาะลันตา อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่.** ภาคนิพนธ์สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2546.

AAHPERD. **“A Quality Physical Education Program”. *Journal of Physical Education, Recreation, and Dance*, 64(8), 65.**

Bourdeau “Phillippe, Comeloup Jean, and Mau Pascal. Adventure Sports and Tourism in the French Mountains : Dynamics of Chance and Challenges for sustainable Development”. *Peer-Reviewd Journal*. 5 (2002) : 22-32.

Cegielski michele and Mules Trevor. **“Aspects of Residents’ Perceptions of the GMC 400 – Canberra’s V8 Supercar Race”. *Peer-Reviewd Journal*. 5 (2002) : 54 -70.**

Dolnicar Sara and Fluker Martin. **“Behavioural market segments among surf tourist : investigating past destination choice”. *Journal of Sport Tourism*. 8 (August 2003) : 186-196.**

- Gandhi-Arora Rachna and Shaw Robin. "Visitor Loyalty in Sport Tourism : An Empirical Investigating". *Peer-Reviewd Journal*. 5 (2002) : 45-53.
- Herbert, B.H. *Management of OrganiZation*. New York : McGraw-Hill Book Co.,1967.
- Hinton, J. "Revals Club Together". *Accuntancy*. 1(1969) : 36-37.
- Jewell, Ann. E., & Bain, Linda.L. *The Curriculum Process in Physical Education*. Dubuque, IA : Wm.C. Brown Publishers., 1985.
- Karlis, G. City and Sport Marketing Strategy : "The case of Athens 2004". *The Sport Journal*. 6 (2003).
- Kirchnir, Glenn. *Physical Education for Elementary School Children*. Dubuque, IA : Wm.C. Brown Publishers, 1992.
- Madden John R. "The Economic Consequences of the Sydney Olympics : The CREA/Arthur Anderson Study". *Peer-Reviewd Journal*. 5 (2002) : 7-21.
- Maslow, A.H. *Motivation and Personality*. New York : Harper & Row Ppublishers,1970.
- Mitcheel, M.A., Montgomery, R. & Sheil, J.M. "Consumer Experience Tourism and Brand Bonding : A Look At Sport-Related Marketers". *The Sport Journal*, 7(2004).
- Nagowa Haruo and Mamiya Toshio. "Global Sporting Events and Sport Tourism in The Case of Euro 2000 Tournament". *The 2001 International Sports Science Conference: Sport Psychology and Sport Management paper*. The School of Sports Science Chulalongkon University, 2001. 2000 : 70-76.
- Ritchie Brent, Mosedale Lisa, and King Jill. "Profilling Sport Tourists : The Case of 12 Rugby Union in the australian Capital Territory, Australia". *Peer-Reviewd Journal*. 5 (2002) : 33-44.
- Toohey Kristine, Taylor Tracy, and Lee Choong-Ki. "The FIFA World Cup 2002 : The effects of Terrorism on sport tourists". *Journal of Sport Tourism*. 8 (February 2003) : 9-20.
- Trevor H.B., Sivan Atara, and Toohey Kristine. "From Cultural Festival to International Sport –The Hong Kong Dragon Boat Races". *Journal of Sport Tourism*. 8 (February 2003) : 20-25.
- Zorba Erdal, et. al. "The Examination of Sports, Recreation and Animation Activities of Selected Lodging Types on Service Sales in Turkey". *Journal of Sport Tourism*. 8 (February 2003) : 48-56.

<http://www.com/TypePlaceAct.asp?itype=19>

<http://www.divethaiplus.com/divesite.html>

http://www.geocities.com/eldrick_tigerwoods/course.html

http://www.golfasian.com/golftours/golf_at_blue_canyon.htm

<http://www.kangwal.com/tour/detail.htm>

<http://www.navy.mi.th/nc/golf/allcourse.htm>

<http://www.rotbarn.com/autonews2/question.asp?QID=204>

<http://www.seabornventures.com>

http://www.siamsport.co.th/sportdata_beachvolleyball.data.thml

http://www.siamsport.co.th/sportdata_golf_suggest.thml

<http://www.siamturkij.com/440/tr440a.html>

<http://www.whalesharkthai.com/divinginthai/krabi/krabi.html>

<http://www.whalesharkthai.com/divinginthai/pannga/pannga.html>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

บทความเรื่อง โรงเรียนปิ่นผไทยแก้วใหม่ของวงการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

โรงเรียนปิ่นผไทยก้าวใหม่ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ดร.วรวิทย์ สุวัฒน์ ณ เขมรัฐ

ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่

บทนำ

คำว่า “ปิ่นผ” เป็นคำที่เรารู้จักคุ้นเคยในหมู่คนไทยมานาน ในฐานะที่เป็นกิจกรรมการออกกำลังกายประเภทหนึ่ง ที่ต้องอาศัยพลกำลังและกลไกการเคลื่อนไหวอย่างสมดุลบนหน้าผาสูงชัน แต่สำหรับชาวต่างประเทศทั้งยุโรปและอเมริกาแล้ว คำว่า “ปิ่นผ” เป็นกีฬาท้าทายความสามารถประเภทหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นกีฬาเชิงท่องเที่ยวที่ให้คุณค่าแก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมหลายประการได้แก่ เสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ความรื่นเริงบรรเทิงใจ ฝึกฝนสมรรถนะของจิตใจให้เป็นคนที่มีความมุ่งมั่นฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ ในชีวิตด้วยความมั่นใจและประสบความสำเร็จอย่างงดงาม

สำหรับประเทศไทย กีฬาปิ่นผเริ่มเข้ามามีบทบาทในฐานะที่เป็นกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเมื่อ 18 ปีที่ผ่านมาที่เกาะพีพีจังหวัดกระบี่ ในระยะเริ่มต้นนั้นกีฬาปิ่นผจะได้รับความนิยมในหมู่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ โดยในเดือนมกราคม พ.ศ. 2529 นักปิ่นผชาวอิตาลีกลุ่มหนึ่งนำโดย อัลเบอริโต ซันซินิ (Alberto Soncini) และเจียโคโม บาโร (Giacomo Baroe) ได้เดินทางไปเที่ยวเกาะพีพี และได้ร่วมกันสร้างเส้นทางปิ่นผเส้นแรกบริเวณอ่าวลิง ด้านขวามือของท่าเทียบเรือเกาะพีพีดอน มีความสูง 80 เมตร เส้นทางนี้ได้ชื่อตามสัญชาติของผู้สร้างว่า “อิตาเลียน” (Italian) ต่อมาเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2530 เส้นทางปิ่นผสายที่ 2 ก็เกิดขึ้นโดยนักปิ่นผชาวฝรั่งเศส 2 คน คือ โมเนิร์ด โมเนท (Bernard Monet) และ ริลเฟรียด โคลนา (Rilfried Colonar) บริเวณหมู่เกาะพีพี สูง 80 เมตรเช่นกัน เส้นทางนี้ได้ชื่อว่า “พระหัตถ์ของพระพุทธเจ้า (La Main De Buddha) หลังจากนั้นอีก 1 ปี เส้นทางปิ่นผสายที่ 3 ของประเทศไทยก็เกิดขึ้นโดยนักปิ่นผชาวเนเธอร์แลนด์ชื่อ เทียร์รี วอลซ์ (Thierry Walch) และ เคอร์ท อัลเบิร์ต (Kurt Albert) การสร้างเส้นทางปิ่นผครั้งนี้เป็นการสร้างพร้อมกันหลายเส้นทางอยู่กระจัดกระจายไปหลายพื้นที่ อันได้แก่บริเวณอ่าวน้ำเมา หรือที่นักท่องเที่ยวยุโรปรู้จักกันในนามของอ่าวไร่เลย์ตะวันออก ถ้ำพระนาง อ่าวนาง รวมแล้วมากกว่า 25 เส้นทาง หลังจากนั้นก็มีนักปิ่นผทั้งชาวไทย อเมริกา และยุโรปได้พยายามสร้างเส้นทางปิ่นผซึ่งเป็นความใฝ่ฝันของทุกคนที่จะต้องหาโอกาสสักครั้งหนึ่งในชีวิตที่จะสร้างเส้นทางปิ่นผเพื่อเป็นอนุสรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อเป็นเส้นทางปิ่นผของคนรุ่นหลัง ๆ ที่สนใจได้ใช้ประโยชน์ และเมื่อสร้างเสร็จแล้วก็จะตั้งชื่อเส้นทางเพื่อเป็นเกียรติ ชื่ออาจจะตั้งตามสถานที่ เช่น อ่าวนางวอลล์ (Aonang Wall) ตั้งชื่อตามชื่อผู้สร้าง เช่น คิง ไค

ลมเบอร์ วอลล์ (King Climber Wall) ตั้งชื่อตามยุคสมัยและเหตุการณ์ประทับใจที่เกิดขึ้น ขณะสร้างเส้นทาง เช่น 007 วอลล์ (007 Wall) เบียร์สิงห์ 4 กระป๋อง (4 Beers Of Singha) แฮปปี้ บานานา (Happy Banana) ไม่มีปัญหา (Mai Mee Panhaa) ปุ่มปุย (Pum Pui) เป็นต้น หลังจากนั้นก็จะจัดทำแผนที่เส้นทางคร่าว ๆ ระบุชื่อคนสร้างแล้วส่งไปขึ้นทะเบียนที่ สมาคมปีนผา แล้วเผยแพร่ให้คนมาใช้เส้นทางนี้ต่อไป และการที่เส้นทางปีนผาเส้นใดจะประสบความสำเร็จระดับประเทศ นานาชาติ และระดับโลก คือมีคนใช้เส้นทางเป็นจำนวนมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งมีผู้เชี่ยวชาญวิจารณ์ลงในวารสารที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่รู้จักของนักปีนผา และนักท่องเที่ยวอย่างกว้างขวางนั้น จะต้องประกอบไปด้วยปัจจัยต่าง ๆ มากมายหลายประการ อันได้แก่เส้นทางต้องสวยเมื่อขึ้นไปถึงจุดสูงสุดแล้วสามารถมองเห็นทัศนียภาพรอบ ๆ บริเวณ อย่างชัดเจนตื่นตาตื่นใจ เสมือนเป็นรางวัลสำหรับนักปีนผา ที่มานะพยายามและมุ่งมั่นฝ่าฟัน อุปสรรคนานัปการเพื่อขึ้นไปจนถึงจุดหมาย ที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือจะต้องครบวงจร คือมี สิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน อย่างน้อยก็ให้ใกล้เคียงสถานที่พักเดินทางไม่กี่กิโลก็ถึงจุดปีนผา ปัจจุบันเฉพาะเกาะพีพี อ่าวนาง และอ่าวไร่เลย์ มีเส้นทางปีนผามากกว่า 58 จุดปีน รวมทั้งสิ้น ประมาณ 600 กว่าเส้น ซึ่งล้วนแล้วแต่มีชื่อเสียงเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวจากทั่วทุกมุมโลก นอกจากจังหวัดกระบี่แล้วอีกจังหวัดหนึ่งที่ขึ้นชื่อภูเขาทางด้านปีนผาก็คือจังหวัดพังงา โดยเฉพาะที่ เกาะผักเบี้ยในอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะพังงา และเกาะปันหยีในอ่าวพังงา ซึ่งล้วนเป็นจุดปีนผาที่ ครบวงจร โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีที่พักตากอากาศเป็นกระท่อมแบบชาวเกาะสูงชันนักท่องเที่ยวนำมาพักที่นี่ เส้นทางปีนผาที่เกาะแห่งนี้มีหลายเส้นทาง เช่นเส้นทางเกาะปันหยี เส้นทางเจมส์บอนด์ 007 ตาม ชื่อเกาะเจมส์บอนด์ ซึ่งมี 5 เส้นทางด้วยกัน

กีฬาปีนผาเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์

ปัจจุบันกีฬาปีนผาได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะในหมู่ชาวต่างประเทศจากทุก มุมโลกที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ทั้งนี้เพราะว่ากีฬาปีนผาเป็นกีฬาที่ทำทลายความสามารถและ ส่งเสริมให้คนออกกำลังกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกีฬาปีนผาเป็นกิจกรรมที่พิสูจน์ความแข็งแกร่งของ จิตใจที่มุ่งมั่นเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับอุปนิสัย และธรรมชาติของมนุษย์ที่มีสัญ ชาติญาณของการผจญภัย มุ่งมั่นแก้ปัญหาและเอาชนะสิ่งต่าง ๆ ประกอบกับกีฬาปีนผามี ลักษณะที่โดดเด่นคือ ผู้ปีนจะต้องเรียนรู้และใช้ความพยายามเป็นขั้นตอนอย่างต่อเนื่องจึงจะพบกับ ความสำเร็จสูงสุดหรือ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือกีฬาปีนผาเป็นกีฬาชนิดเดียวที่มีแรงจูงใจ (Motivation) และ แรงเสริม (Reinforcement) ให้คนปีนแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้แบบลองผิดลองถูกเป็นขั้นตอนอย่าง เหมาะสมและประสบความสำเร็จในที่สุด ลักษณะเด่นต่าง ๆ เหล่านี้จะสร้างความภาคภูมิใจ ความ มั่นใจ ความเชื่อมั่น และการยอมรับนับถือตนเอง ซึ่งถือว่าเป็นรางวัลพิเศษสุดของชีวิตมนุษย์

ประกอบกับอีกประการหนึ่งกีฬาปีนผาเป็นกีฬาที่มีระบบความปลอดภัยอย่างรัดกุม ไม่ว่าจะเป็น อุปรกรณ์ ผู้ฝึกสอน ผู้นำปีนผา (Belayer) ในกรณีที่เป็นการเล่นแบบท๊อปโรปีง (Top Roping) ล้วนแล้วแต่ได้รับการฝึกฝนมาอย่างดี ด้วยเหตุนี้กีฬาปีนผาจึงเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมไม่เสื่อมคลายและอยู่คู่ภูผาทุกหนทุกแห่ง และถ้าหากพูดถึงกีฬาปีนผาในแง่ของธุรกิจการท่องเที่ยวก็ถือว่ากีฬาปีนผาเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอย่างหนึ่ง ที่ทำรายได้ให้กับประเทศไทยในภาพรวมอยู่ไม่น้อย สังเกตได้จากข้อมูล ซึ่งเป็นผลจากการวิจัยเรื่องศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 19.04 เคยเข้าร่วมกิจกรรมปีนผาที่จังหวัดกระบี่ ถึงแม้ว่าจะน้อยกว่าดำน้ำเกือบ 2 เท่าก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาถึงจุดเริ่มต้นและระยะเวลาการก่อเกิดของกีฬา 2 ชนิดนี้แล้ว กีฬาปีนผาเป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่มีความนิยมอย่างสูงในภูมิภาคนี้

แนวคิดในการจัดตั้งโรงเรียนปีนผาไทยในสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกระบี่

โรงเรียนปีนผาไทยเกิดขึ้นภายใต้แนวคิดอันเนื่องด้วยปัจจัยแวดล้อมและหลักวิชาการที่เอื้ออำนวยหลายประการ ดังนี้

1. วิทยาลัยปีนผาไทยจัดตั้งขึ้นตามตัวบ่งชี้ในการเสริมจุดแข็งของการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นผลจากการวิจัยเรื่องศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัด ภูเก็ต พังงา และกระบี่
2. วิทยาลัยปีนผาไทยจะเป็นโรงเรียนซึ่งมีฐานะเทียบเท่าคณะในสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกระบี่ในอนาคต
3. วิทยาลัยปีนผาไทยตั้งอยู่ในตัวเมืองและมีเส้นทางปีนผาอยู่ในบริเวณที่ปลอดภัย สามารถเดินทางไปมาสะดวกปลอดภัยและมีปัจจัยเกื้อหนุนครบวงจร
4. วิทยาลัยปีนผาไทยยึดหลักการด้านจิตวิทยา สังคมวิทยา วิทยาศาสตร์ และวิทยาการจัดการเป็นบรรทัดฐานในการจัดการเรียนการสอน
5. วิทยาลัยปีนผาไทยบริหารและดำเนินการสอนโดยบุคลากรในท้องถิ่นที่มีประสบการณ์ด้านการปีนผาและเชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นผู้ประกอบด้วยจริยธรรม คุณธรรมเป็นที่ยอมรับของสังคม
6. วิทยาลัยปีนผาไทยจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

หลักสูตรการเรียนการสอน

หลักสูตรของโรงเรียนปิ่นผไทเป็นระบบการเรียนการสอนแบบหน่วยกิต (Credit) และเป็นหลักสูตรประสมประสานระหว่าง หลักสูตรประสบการณ์ (Experience Curriculum) กับหลักสูตรสหสัมพันธ์ (Broad Fields Curriculum) ซึ่งมีลักษณะเด่นคือ เป็นหลักสูตรที่ยึดความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงของเนื้อหาและจุดมุ่งหมายรวมกันเป็นหมวดวิชาใหญ่ และมีการประสมประสานความรู้มากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับหลักสูตรประเภทอื่น และการวางแผนหลักสูตร (Curriculum Planning) ครั้งนี้ได้ดำเนินการตามแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรแบบมีนส์-เอนด์ส แอปโพรช (Means-Ends' Approach) ของไทเลอร์ ศาสตราจารย์ทางด้านการพัฒนาหลักสูตรของมหาวิทยาลัยเบอร์มิงแฮมประเทศอังกฤษ โดยมีหลักการว่า การพัฒนาหลักสูตรให้ได้มาตรฐานและคุณภาพนั้นต้องประกอบไปด้วยปัจจัยต่าง ๆ มากมายหลายประการอันได้แก่ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรชัดเจน ประสบการณ์เรียนรู้หลากหลาย กระบวนการในการจัดการศึกษาดี และมีวิธีการประเมินผลคุณภาพหลักสูตรอย่างเหมาะสมถูกต้อง

ดังนั้นโครงสร้างหลักสูตรของโรงเรียนปิ่นผไท จึงประกอบไปด้วยเนื้อหาสาระของหมวดวิชาต่าง ๆ ที่จะหล่อหลอมผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเข้าสู่มาตรฐานหลักสูตร (Curriculum Standard) ซึ่งหมายถึงจุดประสงค์ที่กำหนดว่าผู้เรียนจะต้องรู้อะไร ทำอะไร และมีคุณภาพอย่างไร ซึ่งแปลจากภาษาอังกฤษว่า “What student should know be able to do and be like” ได้แก่ หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปประกอบด้วยกลุ่มวิชาภาษา กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ หมวดวิชาเฉพาะประกอบด้วย กลุ่มวิชาแกน กลุ่มวิชาเฉพาะด้าน และกลุ่มวิชาพื้นฐานอาชีพ นอกจากนี้ยังจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Student Center) โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนรายวิชาต่าง ๆ ตามความสนใจจากหมวดวิชาเลือกเสรี และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้นำมาลงประสบการณ์ที่ได้รับตลอดหลักสูตรไปใช้อย่างประสมประสานจากหมวดวิชาฝึกประสบการณ์อาชีพ

ในส่วนหนึ่งของหมวดวิชาเฉพาะซึ่งเป็นเนื้อหาสาระด้านการป็นผานั้น หลักสูตรได้กำหนดให้ผู้เรียนได้ศึกษากลุ่มวิชาแกน 4 รายวิชาคือ ฟิสิกส์ ชีววิทยา เคมี และคณิตศาสตร์ เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาวิชาเฉพาะด้าน ซึ่งได้นำแนวคิดและหลักการทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา (Sports Science) สหวิทยาการที่รวบรวมเอาความรู้ทางด้าน กายวิภาค (Anatomy) สรีรวิทยา (Physiology) จิตวิทยา (Psychology) ชีวกลศาสตร์ (Biomechanics) เวชศาสตร์ (Medicine) โภชนาศาสตร์ (Nutrition) วิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี (Engineering and Technology) และวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์ (Computer Science) ซึ่งเชื่อกันว่าสามารถนำมาใช้ในการฝึกและเล่นกีฬาให้มีประสิทธิภาพสูง มาเป็นบรรทัดฐานในการตัดสินใจเลือกและจัดระบบเนื้อหาสาระตลอดทั้งหลักสูตร และ

เนื่องจากหลักสูตรต้องการให้ผู้เรียนสามารถจัดและบริหารกีฬาเป็นผาในเชิงธุรกิจ จึงได้นำศาสตร์ทางด้านวิทยาการจัดการ (Management) มาบูรณาการเป็นเนื้อหาวิชาบรรจุไว้ในหมวดวิชาพื้นฐานอาชีพทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาและเก็บเกี่ยวประสบการณ์อีกด้วย

หลักสูตรป็นผาระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง

หลักสูตรที่จะดำเนินการเปิดสอนในระยะเริ่มต้นนี้ ประกอบไปด้วยหลักสูตรป็นผา 3 หลักสูตร คือ หลักสูตรป็นผาระดับต้น กำหนดให้เรียน 34 หน่วยกิต ใช้ระยะเวลาในการศึกษา 2 ภาคเรียนปกติ หลักสูตรป็นผาระดับกลาง กำหนดให้เรียน 35 หน่วยกิต ใช้ระยะเวลาในการเรียน 2 ภาคเรียนปกติเช่นกัน และหลักสูตรป็นผาระดับสูง กำหนดให้เรียน 40 หน่วยกิต ใช้ระยะเวลาในการศึกษา 3 ภาคเรียนปกติ สำหรับการคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษานั้น ให้เป็นไปตามแนวปฏิบัติในการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาตามที่โรงเรียนกำหนด กล่าวคือโรงเรียนจะเป็นผู้ประเมินความรู้และประสบการณ์ว่าบุคคลใดควรจะเรียนหลักสูตรใด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับภูมิหลังและประสบการณ์ของผู้เรียน สำหรับผู้ที่ผ่านการเรียนป็นผาในระดับหนึ่งจากโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาอื่นแล้วและต้องการจะเรียนในระดับสูงขึ้นไป หรือสำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญา ปริญาตรี หรือสูงกว่าในสาขาวิชาพลศึกษาหรือวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง และต้องการเข้าศึกษาในหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งของโรงเรียน ทางโรงเรียนจะดำเนินการโอนผลการเรียนและเทียบยกเว้นการเรียนรายวิชาให้แล้วแต่กรณี แต่ทั้งนี้ต้องศึกษามาแล้วไม่เกิน 5 ปี ถึงวันที่เข้าเป็นผู้เรียนใหม่ และต้องเป็นรายวิชาที่ได้รับคะแนนไม่ต่ำกว่า C หรือ P หรือเทียบเท่า และมีเนื้อหาสาระเทียบได้ไม่น้อยกว่ารายวิชาในหลักสูตรโรงเรียนที่กำลังศึกษาอยู่

มาตรฐานหลักสูตรโรงเรียนป็นผาไทย

โรงเรียนป็นผาไทยเป็นสถาบันการศึกษาเฉพาะทาง จัดตั้งขึ้นเพื่อสนองปณิธานของท้องถิ่นในการผลิตบุคลากรและเป็นศูนย์กลางของการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับกีฬาป็นผา โดยมุ่งพัฒนาคนในท้องถิ่นให้สมบูรณ์มีความสมดุลทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา สามารถพึ่งพาตนเอง ตลอดจนร่วมมือกับผู้อื่นในการพัฒนาสภาพสังคมสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสามารถยกระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิตโดยใช้วิชาชีพป็นผาให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด ดังนั้นจึงได้กำหนดมาตรฐานหลักสูตรซึ่งเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์หรือคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาไว้ 10 ประการดังต่อไปนี้

1. มีจริยธรรมคุณธรรมในฐานะที่เป็นคนไทยได้แก่ ซื่อสัตย์ อดทน มีวินัย เสียสละ และคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม
2. มีศักดิ์ศรีของความเป็นคน ตลอดจนยอมรับนับถือและเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น

3. มีทักษะในการดำเนินชีวิตประจำวันทั้งในและนอกสถานศึกษา
4. มีทักษะด้านภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และองค์ความรู้อื่น ๆ ในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และประกอบอาชีพ
5. มีเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ตลอดจนรักษาสุขภาพและป้องกันตนเองจากสารเสพติดและอบายมุข
6. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติทั้งบนบกและทะเล
7. มีความสำนึกในความเป็นคนไทย รักท้องถิ่น ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย ตลอดจนปฏิบัติตามวิถีของการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
8. มีทักษะ วิจารณ์ญาณ และมั่นใจในการปีนผา ตลอดจนแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นโดยใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์การกีฬา
9. มีความสามารถในการบริหารจัดการธุรกิจปีนผา ในลักษณะของสาธารณะกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของท้องถิ่น
10. มีความสามารถในการจัดการแข่งขันกีฬาปีนผา ในฐานะที่เป็นกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวทั้งในระดับประเทศและนานาชาติ

บทสรุป

การเกิดขึ้นของโรงเรียนปีนผาไทย ถือว่าเป็นความก้าวหน้าของวงการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในภูมิภาคพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นโรงเรียนที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐบาลที่มีหลักสูตรการเรียนการสอนชัดเจนอยู่บนพื้นฐานของหลักวิชาการหลากหลายสาขาวิชา ที่สำคัญคือเป็นหลักสูตรที่นำเอาศาสตร์คือวิทยาศาสตร์การกีฬา กับศิลป์คือศิลปะทางด้านการจัดการท่องเที่ยวมานบูรณาการเข้าด้วยกันอย่างลงตัว ก่อเกิดประโยชน์ในลักษณะของการก่อเกิดทางด้านวิชาการอย่างเห็นได้ชัดเป็นรูปธรรมที่ปฏิบัติได้อย่างเป็นมรรคเป็นผล

อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จในการก่อร่างสร้างตัวของโรงเรียนปีนผาในกำกับของสถาบันการศึกษาของรัฐบาลแห่งแรกจะมีโอกาสมากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ หลายประการอันมีงบประมาณที่เพียงพอ การวางแผนจัดการที่ดี การร่วมด้วยช่วยกันของบุคลากรเป็นอาทิ ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของสถาบันที่จะต้องประสานความร่วมมือไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในท้องถิ่น เพื่อระดมสรรพกำลังที่มีอยู่ในการเพิ่มโอกาสแห่งความสำเร็จให้สูงขึ้น

การถือกำเนิดของโรงเรียนปิ่นผไทในสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาในสังกัดของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในอนาคตอันใกล้นี้ จึงเป็นหนทางแห่งการท้าทายที่ท้องถิ่นจะต้องพิสูจน์ความสามารถ คุณภาพ และศักยภาพ ที่มีอยู่ให้เป็นที่ประจักษ์และได้รับชัยชนะอย่างเด็ดขาด ก่อเกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ยั่งยืนบนพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันและแผ่ขยายอำนาจแห่งการพัฒนาดังกล่าวอย่างค่อยเป็นค่อยไปจนทั่วไทย และที่สำคัญที่สุดก็คือการบริหารการพัฒนาที่กำลังดำเนินการอยู่ให้สัมฤทธิ์ผล และประสบความสำเร็จตามที่ได้ตั้งปณิธานไว้ทุกประการ

ภาคผนวก ข

ผลการดำเนินงานตามแผนการทำวิจัย
เรื่อง ศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
ในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

ผลการดำเนินงานตามแผนการทำวิจัยเรื่อง
ศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

กิจกรรม (ตามแผน)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ (ตามแผน)	ผลการดำเนินงาน	หมายเหตุ
1. จัดประชุมนักวิจัยและผู้ร่วมงานเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 คือ “เพื่อสำรวจศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดกระบี่ พังงา และภูเก็ต”	1. นักวิจัยและผู้ร่วมงานเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 คือ “เพื่อสำรวจศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดภูเก็ต พังงา กระบี่”	1. นักวิจัยเข้าใจวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และได้ร่วมกันวางแผนงานเพื่อสำรวจศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดภูเก็ต พังงา กระบี่	1 ไม่มีปัญหาและอุปสรรค
2. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจากแหล่งข้อมูลทั้งปฐมภูมิและทุติยภูมิประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้ 2.1 ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร 2.2 สัมภาษณ์บุคคลในท้องถิ่น 2.3 ศึกษาข้อมูลจากแหล่งตามข้อเสนอแนะของชุมชน	2. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดภูเก็ต พังงา กระบี่ครบถ้วนและถูกต้อง	2. ได้ข้อมูลเบื้องต้นและข้อมูลบางอย่างยังคงคลาดเคลื่อน	2. ไม่มีปัญหาและอุปสรรค
3. จัดประชุมสัมมนาร่วมกับชุมชนประกอบไปด้วยนายก ปลัด ครู อาวุโส และผู้ทรงคุณวุฒิ จากทุก อบต. และได้จัดทำแบบสอบถามให้สมาชิกสมาคมตอบและบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรด้วยซึ่งมีวิธีดำเนินการดังนี้ 3.1 ประชุมสัมมนาที่จังหวัดภูเก็ต 3.2 ประชุมสัมมนาที่จังหวัดพังงา 3.3 ประชุมสัมมนาที่จังหวัดกระบี่	3. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดภูเก็ต พังงา กระบี่ อย่างละเอียดครบถ้วน และถูกต้อง	3. ได้ข้อมูลครบถ้วนและถูกต้อง แต่ยังขาดรายละเอียดเกี่ยวกับภูมิศาสตร์และศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3. ไม่มีปัญหาและอุปสรรค
4. ออกปฏิบัติการภาคสนามสำรวจและสัมภาษณ์เจ้าบ้านซึ่งอาศัยอยู่ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่อทวนสอบข้อ	4. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดภูเก็ต พังงา กระบี่ อย่างละเอียดครบถ้วนและถูกต้อง โดย	4. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดภูเก็ต พังงา กระบี่ อย่างละเอียด	4. ไม่มีปัญหาและอุปสรรค แต่ในช่วงแรก ๆ ผู้ให้ข้อมูลยังขาด

กิจกรรม (ตามแผน)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ (ตามแผน)	ผลการดำเนินงาน	หมายเหตุ
			6.6 นักท่องเที่ยว ไม่สามารถให้ข้อมูลได้เพราะไม่รู้ จักแหล่งกีฬาที่เป็นจุดเล็ก
7. ปรับแบบสอบถามของทั้ง 3 จังหวัด ให้คงเหลือไว้เฉพาะแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีศักยภาพเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และได้นำไปทดลองใช้อีกครั้งหนึ่ง	7. ได้แบบสอบถามที่นักท่องเที่ยวอ่านเข้าใจง่ายและพอใจที่จะตอบแบบสอบถาม	7. นักท่องเที่ยวเข้าใจและพอใจที่จะตอบแบบสอบถาม	7. นักท่องเที่ยวมีเวลาให้ข้อมูลน้อย
8. จัดประชุมนักวิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิจากจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม	8. ได้พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามทั้ง 9 ชุดเป็นรายข้อ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน	8. ดัชนีความสอดคล้องความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิของแบบสอบถามอยู่ในระดับที่ยอมรับได้	8. ไม่มีปัญหาและอุปสรรค
9. หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยใช้กลุ่มทดลองซึ่งไม่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง	9. ได้หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ	9. ฉบับภาษาไทย ของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ คือ .78 .81 และ .74 ฉบับภาษาอังกฤษ คือ .80 .79 และ .83 ชุมชนคือ .82 .77 และ .79 ตามลำดับ	9. ไม่มีปัญหาและอุปสรรค
10. เก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทยจังหวัดละ 400 คน เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ 400 คน โดยเก็บที่จังหวัดภูเก็ต 300 คน พังงา 25 คน และกระบี่ 75 คน	10. ได้ข้อมูลตามจำนวนที่กำหนด	10. ได้ข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทยในภูเก็ต 413 ชุด พังงา 398 ชุด กระบี่ 404 ชุด จากชาวต่างชาติในภูเก็ต 306 ชุด พังงา 23 ชุด และกระบี่ 79 ชุด	10. ค่าเก็บข้อมูลชาวต่างชาติเพิ่มขึ้นจาก ชุดละ 100 บาท เป็น 200 บาท เพราะนักท่องเที่ยวลดลง

กิจกรรม (ตามแผน)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ (ตามแผน)	ผลการดำเนินงาน	หมายเหตุ
11. จัดประชุมนักวิจัยและผู้เกี่ยวข้องเพื่อสรุปผลการเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยว	11. ได้ประชุมตามที่กำหนด	11. ที่ประชุมรับทราบผลการเก็บข้อมูล และเนื่องจากแบบสอบถามบางส่วนไม่สมบูรณ์ที่ประชุมเห็นชอบให้เก็บข้อมูลเพิ่มเติมทั้ง 3 จังหวัด 12. ได้ความคิดเห็นและ	11. ไม่มีปัญหาและอุปสรรค
12. จัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรม SPSS FOR WIN ที่ศูนย์คอมพิวเตอร์ของสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกระบี่	12. ได้ความคิดเห็นและความต้องการกิจกรรมกีฬาของนักท่องเที่ยว	ความต้องการกิจกรรมกีฬาของนักท่องเที่ยว	12. การวิเคราะห์ข้อมูลล่าช้าเพราะผู้รับจ้างมีงานมากและได้วางมัดจำไปบางส่วน
13. จัดประชุมนักวิจัยและผู้เกี่ยวข้องเพื่อสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเตรียมการปรับปรุงแบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากเจ้าบ้านก่อนนำไปใช้อีกครั้งหนึ่ง	13. ได้ประชุมและดำเนินการตามที่กำหนด	13. ได้ประชุมตามที่กำหนดและแบ่งหน้าที่ในการดำเนินงานขั้นตอนคือการปรับปรุงแบบสอบถาม สำหรับเจ้าบ้านก่อนนำไปใช้อีกครั้งหนึ่ง	13. ไม่มีปัญหาและอุปสรรค
14. ปรับปรุงและหาคุณภาพคือค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นและความต้องการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของชุมชนก่อนนำไปใช้อีกครั้งหนึ่ง	14. ได้แบบสอบถามที่มีคุณภาพ	14. ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม สำหรับนำไปใช้ที่จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ดังนี้ .80 .79 และ 79 15. ได้ความคิดเห็นและ	14. แตกต่างจากครั้งก่อนคือ .82 .77 และ .79 เนื่องจากแบบสอบถามได้รับการปรับปรุง
15. สำรวจความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเจ้าบ้านโดยการเข้าไปมีส่วนร่วมพบปะเสวนาและใช้แบบสอบถาม	15. ได้ความคิดเห็นและความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเจ้าบ้าน	ความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเจ้าบ้าน	15. อยู่ไกลเดินทางลำบาก เช่นเกาะลิดิน ผู้รับจ้างมีข้อต่อรอง เจ้าบ้านบางคนไม่กล้าให้ข้อมูล

กิจกรรม (ตามแผน)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ (ตามแผน)	ผลการดำเนินงาน	หมายเหตุ
16. จัดประชุมนักวิจัยและผู้เกี่ยวข้องเพื่อสรุปผลการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเจ้าบ้าน	16. ได้จัดประชุมนักวิจัยและผู้เกี่ยวข้องเพื่อสรุปผลการเก็บรวบรวมข้อมูล	16. ได้จัดประชุมนักวิจัยและผู้เกี่ยวข้องเพื่อสรุปผลการเก็บรวบรวมข้อมูล	16. ไม่มีปัญหาและอุปสรรค
17. จัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรม SPSS FOR WIN ที่สถาบัน	17. ได้ความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเจ้าบ้าน	17. ได้ความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเจ้าบ้าน	17. ไม่มีปัญหาและอุปสรรค
การพลศึกษาวิทยาเขตกระบี่	18. ได้จัดประชุมนักวิจัยและผู้เกี่ยวข้องเพื่อสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	18. ได้จัดประชุมนักวิจัยและผู้เกี่ยวข้องเพื่อสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	18. ไม่มีปัญหาและอุปสรรค
18. จัดประชุมนักวิจัยและผู้เกี่ยวข้องเพื่อสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล			
19. จัดทำต้นฉบับรายงานการวิจัย	19. ได้จัดทำต้นฉบับรายงานการวิจัย	19. ได้รวบรวมและสังเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดและจัดทำรูปเล่มที่สมบูรณ์	19. ไม่มีปัญหาและอุปสรรค
20. จัดประชุมนักวิจัยและผู้เกี่ยวข้องเพื่อตรวจทานแก้ไขต้นฉบับรายงานการวิจัย	20. ได้จัดประชุมนักวิจัยและผู้เกี่ยวข้องเพื่อตรวจทานแก้ไขต้นฉบับรายงานการวิจัย	20. ได้จัดประชุมนักวิจัยและผู้เกี่ยวข้องเพื่อตรวจทานแก้ไขต้นฉบับรายงานการวิจัย ปรากฏว่าที่ประชุมได้แก้ไขและเพิ่มเติมต้นฉบับรายงานการวิจัยบางส่วน	20. ไม่มีปัญหาและอุปสรรค
21. จัดพิมพ์รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์	21. ได้จัดพิมพ์รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์	21. จัดพิมพ์รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์	21. ไม่มีปัญหาและอุปสรรค
22. จัดประชุมนักวิจัยและผู้เกี่ยวข้องเพื่อจัดเวทีชาวบ้านเพื่อเผยแพร่งานวิจัยที่จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่	22. ได้จัดประชุมนักวิจัยและผู้เกี่ยวข้องเพื่อจัดเวทีชุมชนเพื่อเผยแพร่งานวิจัยที่จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่	22. ได้จัดประชุมนักวิจัยและผู้เกี่ยวข้องเพื่อจัดเวทีชุมชนเพื่อเผยแพร่งานวิจัยที่จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่	22. ไม่มีปัญหาและอุปสรรค

กิจกรรม (ตามแผน)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ (ตามแผน)	ผลการดำเนินงาน	หมายเหตุ
23. จัดเวทีชาวบ้านเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยที่จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่	23.ได้จัดเวทีชาวบ้านเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยที่จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่	23.ได้จัดเวทีชาวบ้านเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยที่จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่	23.ไม่มีปัญหาและอุปสรรคมีผู้ประกอบการบางคนพยายามขอถ่ายเอกสารต้นฉบับรายงานวิจัยด้วยความสนใจ แต่ก็ไม่สามารถให้ตามประสงค์ได้ และรับปากว่าจะดำเนินการให้ภายหลัง